ЗОРНИЦА

СЕДМИЧНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница се издава всякой Четвертъкъ. Цѣна-ѝ за единъ годишъ е едно бало меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвертя оно бало меджидіе. Сношеніетовавіа-та трѣбва всякога да сѣ предплатяни и да сѣ исправятъ въ полиця, въ група, или въ пощенски тамбри (пулове), Нѣмски, Пруски, Руски и Французски, на Редакторъ-ти у Американски Ханъ въ Царьградъ. Извѣстія сѣ вмѣстяватъ по 2 гр. на ред-та.

Година 3. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 4 МАЙЙ 1873.** **Брой 18.**

ЧЕЛОВѢКЪ НЕ МОЖЕ ДА СѢ ОПРАВДАЕ ЧРѢЗЪ СВОЕ-ТО СИ ДОСТОИНСТВО.

Богъ свидѣтелствува че человѣкъ е раслѣдъ, ѝ венчки-ѣ-ти сѣ пытища; и ако той свидѣтелствува *противъ* насъ, той може да свидѣтелствува *за* насъ? Поеже Божіе-то мнѣніе за человѣческъ-ть грѣшность, негово-то осжденіе на человѣческа-та повинность, и негово-то проглашеніе за злиа-та, ѝ грѣхъ-ть съ толкозъ положительни ѝ рѣшителны, ный не можемъ да сѣ оправдаемъ прѣдъ Бога чрѣзъ свое-то си лично достоинство или чрѣзъ ѝнкакви наши добры дѣла. Онова кото Богъ вижда въ насъ, въ дѣла-та ни и въ сѣрдца-та ни, заслужава само наказаніе.

Сустно е да сѣ боримъ или да мъ-ремъ противъ Божій-ть сѣдъ. Той е Сѣдія-та на вселенняка; и той е показъ праведень колкото и самовлаженъ въ сѣдове-ть сѣ.

Когато Духъ Святый даде духовно зрѣніе на человѣка, той вижда това си состояніе. Когато человѣкъ се убѣди за грѣховне-ть си, той сѣ вижда какъвъ е, вижда сѣ такъвъ какъвто Богъ е и вижда-ть всякога. Тогава мнѣніе-то, кото той имаше за свое-то си достоинство, исчезнува. Онова въ него, кото то-напрѣдъ му сѣ виждаше добро, сега му сѣ вижда зло и той изгубва всѣкъ надежда за спасеніе чрѣзъ свое-то си лично достоинство. Той намира че дѣла, усѣщанія, страсти, молитвы, въздъхнанія и другыи подобны ѝнкакъ не освобождаватъ отъ грѣзненіе-то на сѣвѣсть-ть му, и че слѣдователно тѣ не могатъ да успокоятъ смутено-то му сърдце. Ако грѣхъ-ть да бѣше само една болесть ѝли само едно злощастіе, тѣзи повидимому добры нѣщи бы могли да поосвободятъ человѣка; но като грѣхъ-ть е нѣ само болесть но и вина, и като грѣшникъ-ть е е само боленъ но и *осжденъ* отъ праведный-ть Сѣдія, никое отъ добры-ть му дѣла не може да му спомогне, нито да успокои възбуденъ-та му сѣвѣсть. Той вижда неизмѣримѣ-та правда Божія, противъ грѣхъ-ть, и не може да не трепери за прѣтѣкленія-та сѣ.

Въпросъ-ть: "Какъ да сѣ приближи при Господа?" не може да сѣ рѣши както сѣ относямъ на лично-то си достоинство, на добры-ть си дѣла, на молитвы-ть си или на взвѣрнаніе-то на вѣнкашны-ть религіозны обряды. Средство-то, по кото можемъ да сѣ приближимъ при Бога, не може да сѣ опрѣдѣли отъ насъ. Богъ самъ го е опрѣдѣлилъ, и на насъ не остава друго освѣнъ да сѣ въполуваумъ отъ него. Той е опрѣдѣлилъ това средство безъ да гледа на нашій-ть характеръ; ѝли по-право да кажемъ, той то е опрѣдѣлилъ на основаніе не всякакво-то наше достоинство *не заслужена милостъ* за опразданіе-то ни. Ѝнкои много сѣръжкатъ като казватъ: " Азъ ще сѣ рѣшка да сѣ молѝ усѣрдно за дъло врѣме и вѣрвамъ че Богъ тогава ще мя пріеме," и сѣ това показватъ че тѣ се оспаняти на количество-то и на качество-то на молитвы-тѣ сѣ. Наистинѣ, нѣкои тѣ *за да могъ да ги сѣ молѝ?*" Всѣчки молитвы съ пристѣлны при Бога, и чрѣзъ нѣкоторы-тѣ трѣбва серіозно да сѣ пыта: "Какъ могъ да сѣ приближи при Бога?" Божіе-то свидѣтелство опрѣдѣлятелно и рѣшително казва на человѣка: "Ты не си достоенъ нито приспособенъ да сѣ приближишъ при мене;" и който мысли че той може чрѣзъ молитвы-тѣ си да сѣ приспособи тѣй щото да може да сѣ приближава при Бога, той отхвърля това Божіе свидѣтелство. Ѝщи трѣбва добрѣ да разбираемъ че ако да прѣтѣкаемъ отъ тѣзи минутъ да не правимъ ѝнкакво зло, и да вѣршимъ за напрѣдъ добро и само добро, пакъ ный не щѣхмы да приспособимъ себе си за прѣдъ Бога; ако почнемъ сега да сѣ молимъ, и за напрѣдъ да не вѣршимъ нѣщо другго освѣнъ да сѣ молимъ постоянно, пакъ ный не щѣхмы да оправдаемъ себе си нито нѣхмы да сѣ приближимъ на прѣдъ Бога. Ѝнкакмы молитвы, ѝли чувствованія, ѝли добры дѣла не могатъ да удовлетворятъ праведный-ть законъ Божій за минѝалы-тѣ ни грѣхове, ѝли да умирятъ съвѣсть-та ни. Онова чрѣзъ кото-ный можемъ да сѣ приближимъ при Бога, и чрѣзъ кото-то Богъ може праведно да ни пріеме, трѣбва да е нѣщо взвѣ отъ насъ; защото Богъ вече е осѫдилъ всѣко нѣщо кото е въ насъ.

Единъ человѣкъ редѫвъ станѫ много загрижденъ за спасеніе-то на душа-та си и за примиреніе-то си съ Бога. Той почнѫ редовно да сѣ моли и да вѣрщи добры дѣла, и казвайе си: "Навѣрно Богъ ще ми даде сега миръ;" но миръ не му сѣ дойде. Ѝай-послѣ той мислеше че ма да сѣ примири съ Бога, той трѣбва да нареди да ѝма молитвены сѣбранія въ домъ-ть си, и за това опрѣдѣли врѣме-то и покани сѣедці-тѣ да присѣтствуватъ. Той сѣ приготви добрѣ за молитвено-то сѣбраніе, сѣтини си едѫкъ хубавъ молитвѫ и ѝз научи наизусть, и си казваше: "Навѣрно чрѣзъ *това* ще спослучѝ примиріе; Богъ ще ми даде миръ сега." При всичко това, обаче, миръ не му сѣ даде, и той бѣше почти ѝз недоумѣніе какво да прави. Тогава дойде въ умъ-ть му: "Чрѣзъ такыва работы не можешъ да сѣ примиришъ съ Бога; ѝрѣдай си на Христа и той ще изкупи това за тебе." Той послѣ забавно са обърна къмъ Христа и му сѣ прѣдаде, и сърце-то му изведнѫжъ са изпълни съ мѝръ и радость.

Божіе-то Слово ясно говори, че ѝнкой человѣкъ не може чрѣзъ добры-тѣ си дѣла и чрѣзъ лично-то си достоинство да сѣ приспособи за да сѣ приближава при Бога. "Не отъ праведны-тѣ дѣла които сме сторили ный, но по своѝ-та си милость той ни спасо," (Тит. 3; 5.) "Знаемъ че не сѣ оправдава человѣкъ отъ дѣла-та на закона-ть.... защото отъ дѣла-та на закона-ть нѣма да сѣ оправдае никой плѫть." (Гал. 2; 16.) Отъ това е ясно че примиреніе-то на грѣшника съ Бога не сѣ придобива чрѣзъ неговы-тѣ заслуги. Въ неговы-тѣ характеръ нѣма ѝнкакъ основа за мѝръ ѝли примиряваніе съ Бога, послѣдственно ѝли непослѣдственно. Само-то негово *приспособеніе* за мѝръ, е че той има нужда отъ мѝръ. Не онова кото той *има*, но онова, отъ което той *сѣ нуждае*, го прилича къмъ Бога. *Богъ-то ни*, а не здравѣ-то ни, е кото-то ны кара да тѣрсимъ лѣкарѝ и да сѣ останѝмы на неговы-тѣ грѣжѝ.

(Слѣдва).

2.
ИСТОРІЯ-ТА НА ЕВРЕЙСКЫ-ТѢ КАНОНЪ.

1. Грѣцки-та дума *канонъ* (на който первоначално-то значеніе е было *правъ прѣтъ*, послѣ *мѣрило*, и по-послѣ *правило*) си употрѣбва като сѣбирателно име за да означава всичкы-тѣ книгы които Церква-та пріема за богодухновѣнны и които слѣдователно служатъ като Божественно правило за вѣрваніе и поведеніе. Прочее, канонически писанія сѣ онѣзи които сѣдържатъ сѣобщеніѧ отъ Бога за человѣцы-тѣ, и, по такъв прачъ имѧтъ Божественѫ власть. Тѣзи писанія може да сѣ поучительни, историческы, ѝли размышлительны; но въ сѫщность, тѣ вѣчкы-тѣ открываѧтъ на человѣцы-тѣ Божіи-тѣ свонства, и дѣлъжности-тѣ кото Богъ изисква отъ тѣхъ. Евреи-тѣ книгы не вчислявали между священы-тѣ сѣ книгы свѣтски писанія. Даже онѣзи, които отричатъ каноническа-та власть на нѣкои части на В. Завѣтъ, припознаватъ че Евреи-тѣ пріѣли тѣзи части защото вѣрвали че тѣ были дадены отъ Бога.

Отъ Второканоніе 31; 9-13, 24-26. 17; 18, 19, и отъ другы мѣста са ныдавамы какны книгы сѣ каноническы, и какъ захванѫтъ да сѣ образуваѧтъ канонъ-та наВетхый Завѣтъ. Сѣордѣ-тѣ на Библійскы изложенія, каноническы книгы сѣ онѣзи кото Богъ е далъ на человѣцы-тѣ да имъ служатъ като правило въ вѣрваніе-то и въ поведеніе-то имъ; кото сѣ вѣтѣрны на названіе на Божій народъ чрѣзъ духовны-тѣ му служителѝ; и кото трѣбва да сѣ изучаватъ отъ духовны-тѣ служители и да сѣ проповѣдатъ на людіе-тѣ, тѣй щото и единтѣ и другы-тѣ да ѝзвлѣчатъ и да сѣ управятъ волѝя-та Божіѝ.

Канонъ-тъ наВетхый Завѣтъ сѣ е образувалъ постепенно и по Божіѝ-та смотрѣніе. Исторія-та на негово-то образованіе можемъ да разгледамы въ слѣдующы-тѣ отдѣленія: 1) *Петь-ти* книгы Моисеевы; 2) *Историческыя* на книгы; 3) *Пророческыя* та (въ по-точно значеніе на думы-та) книгы; 4) и другы ѝнкои книгы които можемъ да нарѣчемъ *Поетическы*.

Петь-ть книгы Моисеевы.

Петь-тѣ книгы Моисеевы съставятъ первы-тѣ часть на Библія-та. Въ другы-тѣ книгы на Ветхый Завѣтъ тѣ са причатъ разно, "Книга-та на законъ-ть," (4 Цар. 22; 8), "Книга-та на завѣтъ-ть" (4 Цар. 23; 2, 21. 2 Лѣт. 34; 30), "Книга-та на законъ-ть Господенъ" (2 Лѣт. 17; 9. 34; 14), "Законъ-ть Моисеевъ," "Книга-та Моисеева" или "Книга-та на Моисеевы-ть законъ." (Вижъ. 2 Лѣт. 25; 4. 35; 12. Ездра 6; 18. 7; 6. Нем 8; 1. 13; 1).

Еврейскы-тѣ названія на тѣзи книги сѣ само первы-тѣ думы на всѣкая книга. Напримѣръ, на Еврейскый первы-та книга са нарича *Бершиѳ*, т. е. "Въ начало;" втора-та сѣ нарича "*Ве елле Шемоѳ*," защото тѣзи книги започева съ тѣзи думы които значатъ "и тѣй тѣзи сѣ имена-та."

Общепріѧты-тѣ названія, конто Грѣцы-тѣ прѣводятъ на В. Завѣтъ сѣ дали на тѣзи книги, сѣ произведены отъ сѣдържаніе-то на всѣкая книга. Въ рѫк-та книга прѣводятъ-тѣ нарекли *Бытіе*, защото та описва начало-то ѝли произхожденіе-то на настоящый порядокъ на нѣща-та; втора-та книга — *Исходъ* защото та описва *исходъ-та* на Божій народъ отъ Египетъ и придружающый-тѣ го обетованія; третій-та — *Левитъ*, защото народъ-тѣ ѝ ѝдрѣдувалѝ-тѣ на обетованія-то на всѣкая книга. Въ рѫк-та книга прѣводятъ-тѣ нарекли *Числа*, защото та описва преброеніе-то на настоящый порядокъ на нѣща-та; втора-та книга — *Исходъ* защото та описва *исходъ-та* на Божій народъ отъ Египетъ и придружающый-тѣ го обетованія; третій-та — *Левитъ*, защото народъ-тѣ ѝ ѝдрѣдувалѝ-тѣ на обетованія-то на всѣкая книга. Въ рѫк-та книга прѣводятъ-тѣ нарекли *Числа*, защото та описва преброеніе-то на народъ-тѣ; и четвра-та — *Второзаконіе*, защото та излага второй пѣть, ѝли и накратко, законъ-тѣ, и разказва за благости-тѣ кото народъ-тѣ ще получи ако го изпълнѝ, и за наказанія-та които ще повесе ако го прѣстѣпи.

Отъ единъ вѣкъ насамъ тѣзи пѣть книгы сѣ были подложены на строги изслѣдованія, и ѝнкои сѣ старали да докажатъ че тѣ не сѣ написаны отъ Моисея и че сѣ достовѣрны книгы. Тѣзи опитвания, обаче, сѣ останѝли безплодны, и при всичкы-тѣ враждебны критики на ѝнаѝбышы-тѣ ѝрѣмена достовѣрность-та на тѣзи книгы ощѐ стои на непоколебимѫ основѫ.

Колкото за въпросъ-тъ дали Моисей е писалъ тѣзи книгы, не е нуждно да поддѫржамы чѣ сѣ е писалъ всѣкъ другъ освѣнъ-та сѣ ржкѫ. Моисей може да е диктувалъ тѣзи писанія на Іисуса Навина ѝли на нѣкой писаръ; и това мо-

же да обяснѣ, ако такова обясненіе и да не е нужно, защо въ онѣзи книги за Моисея великога си споменува като за трето лице. Това може да обясни тоже нѣкои нѣма конто си споменувать въ сѫщо-тѣ книги за Моисея (Исх. 11; 3. Чис. 12; 3. Второ. 34; 10), конто той сами не бѣ писалъ за себе си, но конто не бѣ запрѣтилъ другому да пише за него. Това може да обясни и послѣдни-тѣ главѣ на Второ. въ коѭто се разказва за смърть-тѣ Моисеевѫ. Съвсѣмъ вѣроятно е че ако нѣкой е писалъ подъ диктовак-тѣ на Моисея думы-тѣ му въ сѫдна-та му, той тѣ ги намѣрилъ за прилично да пише въ свѫшкъ-тѣ на послѣдніѭ-тѣ книгѫ нѣщо за смърть-тѣ Моисеевѫ.

Тѣзи книги ако и да сѫ написаны отъ Моисея, можемъ да приемемъ че тѣ сѫ си прѣгледали отъ Ездрѣ, който може да е прибавилъ нѣкои малки обяснѣнія, за да ги направи по-ясны за послѣдующо-то поколѣніе. Евреи-тѣ утвѣрдавать че веччы-тѣ книги на В. Завѣтъ сѫ си прѣгледали отъ Ездрѣ и отъ Велико-то Сѫборище. Ако Ездра е сѣбралъ въ едно ржкописы-тѣ и ги е прѣгледалъ внимателно, той може да е вмѣстилъ въ тѣхъ нѣкои вдъхновѣнни думы; но такыва вдъхновѣнія человѣкъ богоодахновѣнъ като Ездра не разваляти ни най-малко учениѳа на онѣзи книгы. Ако Ездра е направилъ това, то бы обяснило защо нѣкои градове сѫ нарічать сѫ имена конто тѣ не сѫ носили прѣди завоеваніе-то на Хананскѣ-та земѣ. Онѣзи, които ухвѣрдавать че Моисей е сѣчинилъ-тѣ на нѣкои книгы, нѣмать нѣкакъ да отрѣчать че той може да е ималъ нѣкои стары документы или прѣдавѣ, които може да е употрѣбилъ когато е писалъ исторіѣ-тѣ си. Твѫрдѣ вѣроятно е че такыва прѣдавѣ да достигнали-по наслѣдство отъ Ноя прѣзъ Сима и Авраама до Иараилтяни-тѣ въ Египетъ; и ако Моисей подъ ржководство-то Божіе е употрѣбявалъ такыва документы, това обяснява защо въ 1-тѣ и 2-тѣ главѣ на Бытіе-то и въ нѣкои другы части на петь-тѣ книги Богъ се назовава съ разны имена. Ако Моисей наистина се е позовывалъ отъ такыва прѣдавіи, това нѣкъ не повреди истинность-та и богоодахновѣніе-то на книги-тѣ му; защото като богоодахновѣнъ Моисей е бѣлъ въ състояніе да отбере истинь-тѣ отъ тѣзи прѣдавіи и да ѭ приведе тѣй като да бѣше му направо отъ Бога съобщена.

Ако и да приемемъ че Моисей не е написалъ сѣ-своѩ-та си ржка всѣкъ дуѫ въ-тѣзи книгы, и че Ездра може да е прибавилъ нѣколко пояснѣнія къ-тѣ-ны, и че Моисей може да се е позывалъ отъ нѣкои стары документы, доказателства-та сѫ пакъ достаточны да ны убѣдятъ че Моисей е сѣчинилъ-тѣ на нѣконы-тѣ петь книги на В. Завѣтъ.

Сами-тѣ книгы свидѣтелствуватъ че Моисей ги е писалъ. Въ Исходъ 17; 14, сѣдѣ една бѣтка е писано: "Рече Господь Моисею: Пиши това въ книга за помень. .." (въ Еврейска-та Библія е прибавенъ и членъ-тъ, *книга-та*) като въ единъ добръ-извѣстенъ книгѫ. Въ Исходъ 24; 4 четемъ: "И написа Моисей всѣкы-тѣ пѫть, спорѣдъ изкуванія-та имъ, съ повелѣніе Господне." Въ Второ. 17; 18, 19 четемъ за бѫдѫщый Іудейскы царь: "И когато сѣдне на царскый си прѣстолъ да прѣпише въ единъ книгъ за себе си прѣписъ на тоя законъ отъ онѣзи които е прѣдъ священицы-тѣ Левиты-тѣ;" и въ Второ. 31; 9, 10, 11, свѫршвъ-тѣ на петь-тѣ книги, четемъ: "И написа Моисей тоз законъ, и прѣдаде го на священицы-тѣ Левіевы-тѣ сынове," като имъ повелѣлъ щото "въ свѫршъ-тѣ на всякѫ седмогодишнѫ," да го прочитатъ "прѣдъ всичкый Израилъ въ слушаніе-то имъ." Въ Второзаконіе Моисей често спомену-ва "тоз законъ," и "книга-та на тоз законъ" (Второ. 28; 61. 29; 20, 21), кото показва че той бѣше писалъ единъ книга, кото трѣбваше да си пази за родъ-тѣ. Наистинѫ, тѣзи приводи не показватъ положеніе-то на Моисея да написалъ пѣрвѫ-тѣ отъ петь-тѣ книги, но ако той е написалъ послѣдующы-тѣ четыри книгы твѫрдѣ вѣроятно е че той е написалъ и пѣрвѫ-та, защото тя служи като въведеніе на другы-тѣ, и толкова тѣсно е свѫзана съ тѣхъ щото безъ нѣя тѣ не можатъ да сѫ разумѣвать добрѣ. Писатель-тъ на послѣдніѭ-тѣ четыри книгы основава своѩ-тѣ си изложенія въ-ху вложенія-та на пѣрвѫ-та книгѫ. Въ пѣрво-то мѣсто въ Исходъ, дѣто се споменува за Бога, е писано: "Ту Богъ въдъхъ-най-та имъ, и поменъ Богъ завѣтъ-тѣ си съ Авраама, Исаака, и Іакова;" и въ второ-то мѣсто той написа "Ако ли не." Тѣзи думы се основаватъ на-на що е писано въ Бытіе за завѣтъ-тѣ който Богъ направи съ Авраама и съ сѣмѣ-то му, и безъ изложеніе-то за тоя завѣтъ въ Бытіе, идѫщъ да се непонятны. Наистинѫ цѣла-та исторія на Еврейцы-тѣ е тѣй основана на завѣтъ щото Моисей е трѣбвалъ непрѣмѣнно да пише нѣщо за него прѣди да изложи подробно Еврейска-та исторіѣ въ другы-тѣ четыри книги. Прочее, тѣзи петь книгы не могатъ да са считатъ като отдѣлны и независимы книгы, но сѫ толкова прѣкрѣпнати помежду си, що тѣ сѫщоотъ-то съставяватъ самоединъ книгѫ, и сѫдържанѣ-то Моисей е написалъ четыри-тѣ послѣдни книгы, той е написалъ и пѣрвѫ-та.

Когато разгледамъ внимателно и другы-тѣ книги на В. Завѣтъ ще намѣримъ че тѣ си отправятъ толкова често къмъ закона-тъ, исторіѣ-та и словеса-та на Моисея, щото е дано че петь-тѣ книги тогава сѫ бѣли добрѣ извѣстны и общопріѣты за неговы списанія.

(Слѣда).

ОТВАРЯНІЕ-ТО НА ПАРИЗКО-ТО ИЗЛОЖЕНІЕ.

Парижко-то Изложеніе сѣ отворило на 1-й Маѩ (н. к.) съ слѣдны слѣдъкъ и съ голѣмо тѫржество въ присъстеніе-то на Галскый-тѣ Кѫнѧ, наслѣдникъ-тъ на Англійскый-тѣ прѣстолъ, на наслѣдникъ-тъ на Данскый-тѣ прѣстолъ и на веччы-тѣ чуждестранны Посланицы и Министры.

Когато Маршалъ Макъ-Махонъ заедно съ веччы-тѣ Френскы Министры приспѣтствалъ до мѣсто-то на Изложеніе-то, варечено Марсело-то, Министръ-тъ на Тѫрговіѧ-та, изрекалъ подующе-то словце, кото ѩй скратавамы тука.

"Г-не Прѣдсѣдателю на Републикъ-та, Г-не Прѣдсѣдателю на Сенатъ-тѣ, Г-не Прѣдсѣдателю на Камара-та на Представителѣ-тѣ, — Вый идате да отворите единъ палатъ посвѣтенъ за прославленіе-то промышленость-та и на миръ-тѣ, едно дѣло сѫкло за нашѫ-та страна, защото той показва по единъ осязателенъ начинъ стремленія-та и съединеніе, съгласіе, образованіе и напрѣдъкъ. Позволете ми при влазѣніе-то ви въ това мѣсто да ви поднесѧ почетъ-та на Комисары-тѣ по Изложеніе-то, и да ви кажѫ, въ тѣхно име, добрѣ дошли. Идея-та за това Изложеніе ся порди на другый-тѣ день когато Република-та прѣ основателно-то ся удобрѣніе чрѣзъ подписаніе-то въ дѣлото на Конституціѧ-та. Въ показаніе сѣтъ-тѣ на едно голѣмо съревнованіе, отваряніе-то на което ся опрѣдѣли за 1-й Маѩ (н. к.), 1878, Правителство-то на Републикъ-та показа наклонености-тѣ си и дѣла-та си за кокѣто то желаніе ѩ-то трѣ нататъкъ да поеватъ усилія-та си и дѣятелность-та си. То заслужѣ-телствува вѣрнаіе-то си въ твѫрдостъ-та и въ полезность-та на учрежденіе-та конто страна-та бѣше усвоила. То прогласи повѣрненость-та си въ съчувствія-та на чуждестранны-тѣ Правителства. Планъ-тъ за Изложеніе-то се прѣ добрѣ замислѣ, и на 29-й Юлія (н. к.) 1876, той ся добрѣ законно-то Правителство-то. Веччы-тѣ зданія на Изложеніе-то сѫ были въздигнѫты и украсены съ веччы-тѣ чудесія на искуства, науки-тѣ, земледѣліе-то и промышленость-та, непратены отъ веччы-тѣ части на свѣтъ-тъ, какъ въ 20 мѣсеци. Тѣзи дѣла, по вслѣдствіе-то, по число-то и по разнообразіе-то на нѣща-та, конто тѣ обемать, надминѫватъ прѣжны-тѣ изложенія.

Азъ вы молѭ, Г-не Прѣдсѣдателю на Република-та, да обявите Изложеніе-то отворено, и да ми позволите да ви разведѫ заедно съ Министры-тѣ ми и съ знаменитѣ-то гости изъ свѣта-та ни. Вый ще намѣрите въ Изложеніе-то, смѣѩ да кажѫ, едно зрѣлище, което ще задоволи жарко-то ви отечестволюбіе. Ще видите че Франція, одрѣвена за бѣдѫще-то ся, подъ защитѫ-та на единъ политическѣ системѫ, конто е сѫжна за всѣкѫ, е почнѫла сега да работи съ новѫ дѣятелность и енергія. Ще видите още че та работи сѫ повече жарносты отколото непрѣди да умножи онѣзи произведенія, които правятъ честь на художницѫ-тѣ и, кото то улучшаватъ и улесняватъ животъ-тѣ на хора-та, въздигатъ нравственѣно-то положеніе на общество-то, и умножаватъ добрины-тѣ на цивилизацѣя-та за благополучіе-то и славѣ-тѣ на человѣческый-тъ родъ."

Маршалъ Макъ-Махонъ му отговорилъ: "Г-не Министре, — Азъ сърдечно сподѣлямъ чувства-та конто изразихте, и вѣрвамъ съ васъ че наше-то Изложеніе ще имѧ голѣмъ и законнѣ сполучѫ. Сърдѣдамъ васъ и сѣтрудницѣ-тѣ на великолѣпнѣ-то сполучѫ кокѣто придо-бѣхте чрѣзъ усилія-та си, и на кокѣто азъ ся радвамъ да зная, и на нараѣ-тѣ цѣлъ свѣтъ да засвидѣтелствува. Вый имамы да благодарнѣ и на чуждестранны-тѣ народы за дѣто напълно прѣсѫжи призовѫк-тъ конто имъ ся направи отъ Франція. Въ име-то на Република-тъ, азъ обявимамъ Изложеніе-то на 1878 отворено."

Щомъ Маршалъ-тъ нарекѣлъ сполуче-то, топове-тѣ поздравили отваряніе-то на Изложеніе-то съ гѫрмежы-тѣ си, и народъ-тъ ся стекѣлъ изведнѫждъ да го посѣтѧ.

Допишемъ-тъ на *Л. Таймсъ* казва за Изложеніе-то така: "То може да си счита до тукъ за сполучливо. Цѣлый-тъ свѣтъ е всѣ участіе въ него, и нѣкѣшный-тъ генѣй въ веччы-тѣ ни е изложе-ся на прѣдставлава тамъ. Въодушевленіе-то въ него ся е умножило отъ присъстеніе-то на 300,000 чуждестранницы. За единъ день раздѣленіе-то на политическы-тѣ партіи бѣ забравено, защото веччы-тѣ партіи сѫ дошлѣ да участвуватъ въ тѫржество-то. Даже черный-тѣ небосклонъ задѣ границы-тѣ сѫ бѣше забравилъ. И наистинѫ, отваряніе-то на Изложеніе-то бѣ едно тѫржество на мирѣ, тишина, и надежда. Имъ дожде ще мирѣ-тъ ще прѣобладаѩ и по изъ, и че нѣма Европа ще доде тука полекарка да си почине отъ трудове-тѣ си.

КАКВО Е НАПРАВИЛА ПАРА-ТА ЗА ФРАНЦІѢ.

Спорѣдъ послѣдни-тѣ офиціални статистики пары-тѣ машини въ Франція изрѣвнѧтъ работа-та на 4,000,000 конѣе, или на 31,500,000 хора. Като извадимъ стары-тѣ, жены-тѣ и дѣца-та, число-то на работны-тѣ хора въ Франція изрѣвнѧтъ 10 пѫти повече работѣ отколото веччы-тѣ работящи въ нѣя могѫтъ да извѣршатъ. Пары-тѣ машини и улучшени-тѣ орѫдія доставятъ на Франція годишенъ печалъ около 240,000,000 т. л. Ако тѣзи машины и орѫдія да ся умножѫтъ въ-нѣ-вѣдѫщо, тамъ не щѣ да има доста хора и животни да доставятъ едно равносѫщо количество сѫкѫ, и даже ако да имаше, не щѣше да има средство чрѣзъ които да ся достави нуждна-та храна за подпорѫ-тѣ имъ.

ГЛАДЪ ВЪ КИТАЙ.

Едно писмо отъ Китай отъ 7 Февр., обнародано въ Лондонскый-тѣ *Таймсъ*, раскаква слѣдующе-то за ужасный-та гладъ въ сѣверны-тѣ области на Китай. Но причината на нѣманіе дъждъ сѣдбытѣ не спаважи въ тѣзи области три годины наредъ, и необикновенна-та строгость на минѫлъ-та зимѫ умножи-ла тварѣ-тѣ много страданія-та на народъ-тъ. Чисто-то на онѣзи конто страдатъ много отъ гладъ-тѣ е около 9 милиона. Мѫжіе-тѣ продаватъ земи-тѣ си, жены-тѣ и дъщери-тѣ си за храна. Тѣ сѣбарятъ кѫща-та си, ядѫтъ корени, лепнове и единъ видъ пръсть. Тѣ даже въ нѣкои случаи ядѫтъ свои-тѣ си дѣца. Мѫжіе, жены и дѣца падатъ отъ гладъ покрай пѫтища-та, и даже прѣди да умрѣлъ тѣ ся нападатъ отъ гладны кучета и свраки. Тѣ пѣматъ и водѫ, и страдающи-тѣ въ нѣкои мѣста ходѣли по полоника день за водѫ. Бѫдѫщо-то е гладно даже за тѣзи хора, защото въ много части нѣманіе-то на дъждъ и сѣне, и слабость-та имъ ги правятъ да не могѫтъ да ся приготватъ за жетвѣ и тѣзи годинѫ.

Китайско-то Правителство е назначило около 200,000 т. л. за спомаганіе на страдающы-тѣ, и една голѣма помощь ся е пратила отъ Англія и отъ Америкѫ. Мисіонери-тѣ въ тѣ страдающи-тѣ области сѣбрали голѣмъ сумѫ пары, и ѭ раздали сами на нуждающы-тѣ ся. Но веччка-та помощь бѣла твѫрдѣ недостаточна, и спорѣдъ едно изложеніе, хора-та мрѣли като мухы-тѣ въ есенно врѣме.

—

Едно дружество въ Индія, проводило едно окрѫжно писмо до военны-тѣ доктори въ Британскѣ Индія, въ което искатъ тѣхно-то мнѣніе относително до слѣдствія-та на повсѣдневно-то употрѣбленіе на ромъ-тъ отъ млады-тѣ войницы. Отговоры-тѣ на веччы-тѣ доктори, безъ изключеніе, бѫлъ че ромъ-тъ повреда благосостояніе-то на войницы-тѣ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

СЛОВО-ТО НА Г-НА ХАРДИ.

Стандардъ.

Языкъ-тъ, който Г-нъ Харди, Англійскый-тъ Министръ за Индія, употребилъ въ слово-то си въ двръ Источный-тъ Въпросъ, не би честь съ задоволствіе въ цѣлъ Англія. Както очакважахъ, той повторилъ думы-тѣ на Министри-тѣ прѣди Парламентъ-тъ да ся разпусне за Великденскъ-тъ почивкъ. Той казалъ че Англійско-то Правителство си придържа о договоры-тѣ, и обявила че сила Сила не може да развали Парижкый-тъ Договоръ безъ съгласіе-то на другы-тѣ които сѫ го подписали. Въ Англія, казалъ той, мѫка военна партія, но всичкый-тъ народъ усѣща нуждность-тъ за поддѫржаніе-то на ненарушимость-та на договоры, и не е наклоненъ да позволи щото подпись-та на Владѣтеля му да чита за безмислень. Пый не исканы е що двубѣство или унижаніе за Русія, но само исплъненіе-то на онова щото та сама прѣзъ за справедливо прѣди нѣколко годины. Съ по-малко пый не ще ся задоволимъ.

Скотсманъ.

Гръ-тъ Харди казалъ че наша-та елоа-та е влѣзла въ Дардаделскый-тъ Проливъ защото Русея-тѣ заплашвали Цариградъ, когато по-точно щѣше да бѫде да каже че Русея-тѣ заплашвали Цариградъ защото наша-та елоа влѣзе въ Дардаделскый-тъ Проливъ. Той благоволилъ да повтори историкъ-тъ за нуждность-тъ да ся покровителствуватъ Англійскы-тѣ подданицы въ Цариградъ; той още утвърдилъ че Велика Британія имала право да прати елоа-тъ си тамъ като една Сила, която е подписала Парижкый-тъ Договоръ. Такова едно чудно утвърденіе не може да има голѣмъ стойность, защото то направо нарушава Договоръ-тъ, и влазяйе-то на елоа-тъ въ въ Мряморно море спаки вопреки протестуваніе-то на Портъ-тъ. Политика-та на наше-то Правителство трѣбва наистинѫ да бѫде лошо, ако такъвъ высокопоставенъ Министръ като Г-на Харди не може да намѣри по-силно опрадание за неіж отъ онова което далъ въ слово-то си въ Брядфордъ.

ЗАЯВЛЕНІЕ ЗА МИРЪ ВЪ АНГЛІЯ.

Дейли Нюсъ.

Голѣмо-то сѣбраніе което станало тази дни въ Манчестеръ единодушно са произнесло че Правителство-то на Лордъ Бъкънсфилда еедно прѣпятствіе за миръ-тъ. Г-нъ Брайтъ въ едно дъ̀ръ историческо слово доказалъ това. Англія щяла не е могла да си повѣри на другы-тѣ на Правителство-то си относително въ Источный-тъ Въпросъ. Едно нѣщо сѣ говорило въ Камара-тъ на Лордоветѣ, а друго въ Камара-тъ на Прѣдставители-тѣ; въ една-тъ е имало тамнѣсенны и страшны обѣщаны, а въ другъ-тъ — мекы увѣренія. Г-нъ Брайтъ говорилъ ясно, но не твардѣ силно, защото Правителство-то, които Англійско-то Правителство поставя срѣщо сѣбраніе-то на Конгресъ-тъ. Колкото повече настоща-та неизвѣстность трае толкова по-силна стана отговорность-та на онѣзи, които сѫ прѣпятствували за рѣшеніе-то на Источны-тѣ Дѣла чрѣзъ единъ Европейски Сѣборъ. Пый не можемъ да ся призовемъ да правимъ войны-тѣ на Европа, за-що нѣйни-тѣ Правителства-какъ не бѫркать да ни упълномощиватъ. Но ако сѫ въръжавамы за защита-тъ на нѣкои прѣдполагаемы Англійскы интересы, врѣме е вече щото Правителство-то да ни каже кои сѫ тѣ, заслужаватъ ли да ся сѣемъ за тѣхъ, и послѣ далѣ война-та е единско-то или поне най-добро-то средство за да ги защитимъ. Дадѣто то не направи това, наши-тѣ военны приготовленія оставатъ безъ оправдание. Пый можемъ наконецъ да вѣзъемъ въ сѣдна уважена война, защото нѣй сѫ измирамы въ рѫкѫ-тѣ на сѣдинъ человѣкъ. Но ако бѫ да вѣзъемъ, то ще бѫде противъ сѣмждество-то и волѣ-тѣ на миліоны души отъ най-благородны-тѣ Англичани, и противъ тѣхны-тѣ усѣрдны протесты. Въ такъвъ случай, какъвто и да си случи, едно голѣмо задоволствіе ще бѫде за единъ кой-да-е Англичанинъ да може да каже че той нѣма никакъвъ отговорность за сѫща голѣмъ глупость, за едно безмѣрно прѣстѫпленіе, но че чрѣзъ влѣніе-то си и дѣйстіе-то си той е направилъ вечно за да го прѣдвари.

ПРѢДЛАГАЕМО-ТО ВЗАИМНО ОТТЕГЛЯНЕ НА АНГЛІЙСКЫ-ТѢ И РУСКЫ-ТѢ СИЛЫ.

Ла Франсъ.

Прѣговори-тѣ за едно сѣвръмено отегленіе на Англійскы-тѣ и Рускы-тѣ сили си напуснѫли, и прѣдложеніе-то за сѣбиранѣ-то на Конгресъ-тъ пакъ си е подновено. Сега сѫ тарсела една формула които да може да отмахне доказлъвости-тѣ на Англія и Руссія, и да направи да ся сѣбере Конгресъ-тъ. И ако трѣбва да прѣвари онѣзи които мислятъ да познаватъ тайны-тѣ на Дворове-тѣ, такава една формула вече сѫ намѣрили. Цѣль-та на Князь Бисмарковско-то посѣдованіе бѣла да ся остави на Конгресъ-тъ да ги пи какъ Договоры-тѣ на 1856 и 1871 сѣ ся докачили отъ сегашный-то Договоръ на Св. Стефанъ, имѣсто да разглежда само послѣдній-тъ. Тъзи формула като не си сеча за задоволствіе отъ С. Петербургскый-тъ Дворъ, или отъ Лондонскый-тъ, но може-би и отъ двата, тя си замѣстила сѣ слѣдующи-тѣ:— Да ся тарсятъ прѣдъ Конгресъ-тъ прѣжни-тѣ Договоры тѣй както и Договоры-тѣ на Св. Стефанъ, и Конгресъ-тъ да излѣче отъ тѣхъ едно прѣемлемо съединено нѣщо. Разлика-та между тъзи и прѣжна-тѣ формула е неосязателна, но нѣкои измирамъ въ нѣйк слѣд неутралнѫ-сновѣя, вѣрху какъвъ Англія и Русія може да прѣемать Конгресъ-тъ.

Насіоналъ Цайтунгъ, Берлинъ.

Венчкы-тѣ усилія на дипломацій-тъ сѫ сѣрдѣдотчеры вѣрху двѣ-тѣ точки. Англія пека щото Русія яно да си отеже отъ право-то да възсѣда въ Источ-то нѣкакво промѣненіе безъ съгласіе-то на Силы-тѣ, които сѫ подписали Парижкый-тъ Договоръ, и че та нѣма власть да измѣни нѣщо въ Источ-то чрѣзъ еднажно Договоръ съ Турціи. Русія не ще да обѫде това. Сѫ другъ страна, прѣговори-тѣ за миръ не ще си отегленіе-то дадѣто и двама-та противницы не отегдлятъ силы-тѣ си на равно отсояніе отъ срѣдѫ-тъ на стратегическы-тѣ мѣста. Но начало, и дѣй-тѣ Силы прѣемать полезность-тъ отъ това отегленіе. Тѣ казвать да, като си запазватъ право-то да кажетъ не, когато минута-та за отегленіе-то ще дойде. Тъзи прѣговори пъ правятъ да мислимъ че въпроси по-начало сѫ разглеждатъ, защото инакмы усѣлѣны на дѣло не ще ся направятъ. Англія желѣе войнѫ-тъ, и тъкмо защото Руссія знае това, та не си пуща въ борбѫ-тъ. Но когато въорѫжаваніа-та сѫ свръшатъ и отъ дѣ̀-тѣ страны, тогава ще видимъ какво сѫ стрували на дѣло тѣзи прѣговори-ври предметъ-тъ на начала.

РУССІЯ.

Слѣдующе-то четемъ въ *С. Петербургска-та Газета*:

„Нѣкои чуждестранни вѣстницы сѫ ся залъгали да доказватъ че въ тъзи минутъ Руссія занимава едно уединено положеніе въ Европа, и че съчувствіе-та на народы-тѣ относително до Источ-ни-тѣ кризѫ клонятъ отъ страна Англія. Ако Англійско-то Правителство и да си опита чрѣзъ окрѫжно-то писмо на Лордъ Салисбери да направи хора-та да вѣрватъ че то запазвѫва едно дѣло отъ общъ интересъ, то тъзи мѣрка сѫ книтро се повѣрвали това. Опалакания-та и притязанія-та на Румынія, откато Г-нъ Братіано пътува въ Вѣенъ и въ Берлинъ, прѣтезанѣ-та вълнуватъ Европа. Какъ видѣ студенинъ-тѣ сѫ който притязанія-та на Гърци-тѣ сѫ болни прѣети, прѣтязанія-та толкова не навръмени колкото Едински-тѣ интереси ся измирать мѣнѣло запазени отъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, Англія побѫрза да примири Гърци-тѣ съ Турци-тѣ.

Непрѣтезены-тѣ вѣстницы на Славяны-тѣ не сѫ успѣли по-добрѣ въ усилія-та си за да посѣкатъ несъгласіе между Българи и Сѫрби, и Сѫрби и Русси. Князѣ-то да казватъ, Христіанскы-тѣ населенія на Балканскый-тъ Полуостровъ продължаватъ да вѣрватъ въ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ. Правителства-та на Франція, Италія и Германія стоѭтъ на страна, като не кліѭтъ нито къмъ Руссія нито къмъ Англія. Венчка-та важность на кризѫ-та се намира включена въ кръгъ-тъ на Русы, Австрійскы и Англійскы интереси.

Но тъзи интереси сѫ тъй разнообразни що е толкова невъзможно да ся направи единъ съюзъ между Австрія и Англія противъ Руссія, колкото и между Руссія и Австрія противъ Англія. Благодареніе на това исключително положеніе за дѣто не е могло да ся образуча нѣкой съюзъ въ Европа, и тата сѫща една война до сега сѫ е избѣгнала.

Отъ слово-то на Лордъ Дерби си види че Англія е направила прямы прѣдложенія на Австро-Унгарско-то Правителство за единъ съюзъ противъ Руссіѭ. Почти доказано е че Англія прѣдложила на Австрія да въоржави 300, 000 души какъ и достаки сега 30 миліона л. л. въ влазяйе-то й въ войнѫ-тъ, и послѣ по единъ миліонъ л. л. на день прѣзъ венчко-то врѣме колкото тя трае. Австрія е отблъсвала тѣзи прѣдложенія, защото сѫ видя че, отъ падаіе-то на Наполеона III насамъ, тя се е рѣшила да не сѫжива окончателно прѣятелство-то си съ Руссія и Германія. Но въ всякой случай, съюзъ-тъ на Австрія, не ще бѫде възможенъ освѣнъ съ другъ единъ сухопътнъ Съюзъ.

Прочее, не е вече въпросъ за уединеніе-то на Руссія или на Англія; точно-то бѫде да кажемъ че положеніе-то на Европа не позволява да стане никакъвъ важенъ съюзъ. Отъ тѣзи отрицателны нѣща завъси за сега въпросъ-тъ за миръ или за войнѫ.

ЕЛИНИЗМЪ-ТѢ ПРѢДЪ КОНГРЕСЪ-ТѢ.

Напосѣдѣшъ една брошурка подъ горно-то заглавіе се появила на Френскый языкъ, на който съчувствіе-то е было обнародано по-напрѣдъ на Гръцкый языкъ въ вѣстника „Траки." Та говори сѣ твардѣ нападателнъ тонъ противъ Руссіѭ и противъ Българскый-та народъ, и най-послѣ призовава Конгресъ-тъ, който ще става въ Берлинъ, да сене въ вниманіе притязанія-та на Гърци-тѣ.

Пай напрѣдъ съчинителъ-тъ й доказва историческы че Траки и Македонія сѫ были отъ 2-3 хиляды годины насамъ населени съ Гърци. Ако сѣ е случило да ися сега въ тѣзи области, тѣ сѫ были повыкани тамъ отъ Гърци-тѣ и отъ Турци-тѣ да ися работатъ земятѣ и да ися пасатъ стада-та. Ако нѣкои статистицы, направени отъ Българы или отъ тѣхны-тѣ прѣятели и да показватъ доста голѣмо число-то на Българско-то населеніе въ тѣхъ, то е чеѣ смѣтали за Българы не само Българы-тѣ, но и Гърци-тѣ които говорали Българскый-тъ языкъ (!) Той приема че едно голѣмо число Гърци сѫ се прѣселили въ разны врѣмена отъ Траки́я и Македонія въ Южнѫ Руссія и въ Румынія, които были сега изгубени за Гръцкы-тъ народность, но че Гърци-тѣ пакъ сѫ много въ тѣзи области; и че е десно нѣщо да ся направи да исчезне отъ земѭ-тѣ сѫща народность които е броила до 25 милиона души (!) Той приема че има 750,000 Гърци и 300,000 Българы въ Македонія; и 860,000 Гърци и 390,000 Българы въ Траки́я, и казва че заеда тѣзи числа отъ Консулскы статистицы (?). Послѣ той прѣпорѫчва на бѫдѫщый-то Конгресъ, ако нека да знае точно-то число на населеніе-то въ Траки́я и Македонія, да го сѣмѣта не като Българы и Гърци, но като Схиматицы и Православны.

Пай, казва съчинителъ-тъ, никога не ще тѣрпимъ щото овчари-тѣ и орачи-тѣ, които толкова често сѫ ся показвали и сега всякой день се показватъ какви си дивци, и които никога не сѫ были прѣтаязавали на земи-тѣ отъ земѭ Балкинъ-тъ, да дръжатъ подъ свое управленіе градѫны-тѣ, търговцы-тѣ, банкери-тѣ, лѣкари-тѣ и учени-тѣ, да имѣ налагатъ языкъ-тъ си, да насилватъ религіозны-тѣ си убѣжденія и да ги карать да ся отказватъ отъ народно-то имѣ сѫщестовваніе. Той сключва брошурка-тъ си такъ: "Не! хиляди пъти не! Елинскы-тѣ населеніе въ Траки́я и въ Македонія никога не ще бѫдѫтъ управлявани отъ Българы-тѣ, защото тѣ не могатъ да подѫржатъ това право нито по завоеваніе, нито по прѣъсходство на цивилизаціѭ или число. Не! Европа въ втора-та половина на XIX вѣкъ, тъй Европа които нѣма вече да ся слави за дѣто е произвела завоеватели прѣобразователи като Юлія Кесара и Наполеона, не ще прѣдаде на омразно опустошеніе плодоносны и великолѣпны земи, и не ще ся остави да види да ся установи подъ хубаво-то небе на Источ-то единъ новъ деспотизмъ, сѫща угнетителна системы опитана направо отъ Бурмовци-тѣ, и на който Монголскы-тѣ дружини на Тамерлана и на Чингизъ-Хана бѣхѫ ракоплескали отъ дъ̀ръ-то на Адъ-тъ."

Доказателства-та и идеи-тѣ на съчинитель-тъ на тъзи брошурка сѫ толкова глупавы и сѣѣшны, що нѣй не считамы за нуждно да ся опровергаламы въ листъ-тъ си.

БЪЛГАРСКА-ТА ДЕПУТАЦИЯ.

Г-нъ П. В. Оджаковъ, въ единъ допис-ежъ до "Одеський Вѣстникъ" отъ 22 Апр. 1878, № 90, като говори за Българ-ски-тѣ пребиватели, които подпесѣхъ на 10-й миналаго на Великій-тѣ Дукъ Никола единъ благодарителенъ адресъ отъ страна на цѣлый-тѣ народъ за Руській-тѣ Императоръ, казва така:

"Тѣхно-то избиране, както трѣбваше да се очаква, станало по Турськ-тѣ системѣ; не се избрали по-добри-тѣ хора на Българіи, а както се случило, т. е. по знакомство. Особено си забѣлѣжа между тѣхъ отсѣтствіе-то на Руськи вѣспитаници! Защото въ Българіи Руськи-тѣ вѣспитаници не е въ уваженіе у чорбаджіи-тѣ и турськофили-тѣ, а както е извѣстно, при сегашнив-тѣ анархіи въ *Българія изрѣдко роди чорбаджіи* и *Руськофили*. Между пребиватели-тѣ е имало само единъ Руськи вѣспитанникъ на Московскій-тѣ Университетъ, който, впрочемъ, иногда не е былъ Славенетъ, и пищо не е писалъ по Българськи-тѣ работы. По Западни вѣспитаници е имало твѣрдѣ много между тѣхъ, дакле и Римско-Католическы Архимандрити. Его какво е вліяніе-то на Руськіи въ Българіи? А Западна Европа още са смущава отъ възбраждаемо-то вліяніе на Руськіи въ Исток? Наистинѣ, Българско-то селско населеніе е признателно на Руськіи за освобожденіе-то му отъ 500 годишно-то му робство, но градско-то търговско-чиновническо населеніе не обычаито Руськи-тѣ, нито Българськи-тѣ Руськофилы! На другый-тъ день, на 11 Апр., по-голѣма-та часть отъ пребиватели-тѣ се завърнѣхѣ на отечества-та си, а само 15-20 души останѣхѣ за да отидатъ въ С. Петербургъ. Въ това сѣщо-то время 150 Българи, жлжіе, жены и дѣца, които се завръщали отъ заточеніе, се търлялѣхѣ въ калъ-тѣ при станціи-тѣ на желѣзницѣ-та; тѣ просѣирали радостѣ-та за милостивіи, а Българскы-тѣ пребиватели не обрѣщали никакво вниманіе. Азъ съ голѣмъ трудъ сполучихъ да ги убѣдѣ да дадѣтъ по нѣколко франга за да си купи хлѣбъ за гладны-тѣ! Отъ 70 человѣцы въ пріѣхъ до 200 рубли отъ общинскы-тѣ касеи, защото тѣхъ своѣ-тъ си кесіѣ по благоволѣжа да дадѣтъ ни копѣйка!! Его какви патріоти Българи сѣ избрали отъ народъ-тъ за защита-тъ на неговы-тѣ интереси! Тѣ навикали да очакватъ вѣнжаны подарци и благодѣянія отъ Руськіи, които, впрочемъ, поменжду си нарічатъ "мужикмиза страна." ! Бѣдный Българскый народъ! Кой го избави отъ що-то на чаки чорбаджіи, заинжаніи и можеи?"

Тѣзи обвиненія въ Българскы-тѣ пребиватели отъ Г-на П. В. Оджаковъ навикватъ едно общо опорѣженіе отъ тѣхнія страна въ Руській-тѣ Печатъ, а азъ като единъ отъ тѣхно-то число не какяк не тѣ сѣ съвѣсѣмъ безосновни и безмислени. Кто защо:

1) Избиранѣ-то на пребиватели-тѣ, ако не въ всичкы-тѣ окржжія на Българіія, то въ повечѣ-то отъ тѣхъ, е станѣло въ редовны събранія и съ редовно гласоподаваніе, а не случайно. Избиранѣ-то на втори-тъ депутаціія за С. Петербургъ станѣ по single Parlamentarnych и редовенъ начинъ, защото първо сѣ назначихѣ нѣколко кандидати съ тайно гласоподаваніе, а послѣ потрѣбно-то число пребиватели сѣ избра отъ тѣхъ пакъ съ тайно гласоподаваніе. Не помнѣ добрѣ далѣ Г-нъ Оджаковъ приключетвующе на това избиранѣ, но той може да сѣ научи за него отъ другаго-тѣ сѣ Българы, които служатъ като прѣводачи при Руськы-тѣ чиновници и които сѣ намѣрихѣ въ стаіи-тѣ дѣто го станѣ.

2) Не е истина че между пребиватели-тѣ е имало само единъ Руськи вѣспитанникъ. Азъ до колкото знаѣ, имаше 7 души, Г-нъ Мелетій, Митрополитъ Софійскій, Г-нъ Климентъ, Епископъ Русчушскій, Г-нъ Пантелеемонъ, Игуменъ Рилскій, Г-нъ А. Мановски отъ Габровo, Г-нъ П. В. Горбановъ отъ Еленъ, Г-нъ Д. Х. Коцевъ отъ Софійк и Г-нъ С. Стамбуловъ отъ Търново. За Петербургскы-тѣ депутаціія се избрахѣ четѣрта Руски вѣспитаниціи, и осѣмъ тъкъ още тряна души които познаватъ Руськый-тъ языкъ.

3) Между пребиватели-тѣ не е имало Римско-Католическы Архимандрити. Едно духовно лице имаше, което си е чило въ Римъ, но то само е отъ Православіано вѣроисповѣданіе, и служи на Православны Българы.

4) Никой отъ пребиватели-тѣ не отказа да спомогне на заточеніи-тѣ Българы, които си отиваха, за родны-тѣ си мѣста, было отъ общинскы, было отъ свои пары. Сумма-та, които Г-нъ Оджаковъ е очаквалъ да ги дадѣ отъ пребиватели-тѣ въ този случай, може да не е была толкова голѣма, но той самъ признава че тѣ сѣ дали едно количество пари, и то е доста.

5) Не е истина че Руськы-тѣ вѣсѣитаниціи не сѣ въ уваженіе въ Българіи. Напротивъ, тѣ сега занимаватъ най-высокы-тѣ службы и имать найголѣмо-то вліяніе въ Българіи.

6) Наконецъ, думы-тѣ *Чорбаджіи, Турофили* и *Руськофили* сѣ съвсѣмъ безсмысленни, защото никакъ нѣмчы-тѣ Българы сѣ въдушевени отъ сѣщы-тѣ признателны чувства къмъ Великіи Руськіи, и всичкы сѣ готови да сѣдѣйствуватъ за устройство-то на освобождено-то отъ едноплеменны-тѣ и единовѣрны-тѣ на братія отечество. *Единъ Пребиватель.*.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Князь Дондуковъ Корсаковъ, Руській-тъ Комисаръ, който пе мна нарѣдовалъ-тъ Българскіи-тѣ прѣзъ прѣдно-то на Руско-то занимание, миналый-тъ петъкъ пристигнѣлъ въ Тулчи, дѣто Българско-то населеніе заедно съ любимыя си Епископъ Г-на Климента го посрѣщнѣ-ло съ голѣмо тържество и въхлиценіе. Види се че оттамъ той щѣлъ да замине за навѣтрѣ въ Българія.

Л. Хералдъ казва че тѣзи дни мюсюша Гърци дошли отъ Траківъ въ Цариградъ съ цѣль да сѣ съвѣтуватъ съ тукашнѣ-тѣ прѣвещіи Гърци и съ Церковны-тѣ власти за да подносѣятъ свои-тѣ оплаканія противъ Руско-Българско-тѣ взаіми на Посланницы-тѣ на Европейскы-тѣ Силы. Тѣзи оплаканія были че Руськи-тѣ искали да зематъ войницы и отъ Гърцы-тѣ въ Траківъ, и че тѣ (Руски-тѣ) земали церкны-тѣ и училища-та на Гърцы-тѣ та ги прѣдавали на Българы-тѣ.

Князь Лабановъ, новый-тъ Руськый посланникъ прѣдъ Портъ-тъ, пристигнѣ тука въ вторникъ.

—

Споредъ мѣстны-тѣ вѣстницы Портата и Русіія не сѣ доши още въ споразумѣніе за недвагагнно-то непрадоняваніе отъ Турскы-тѣ войскы на крѣпости-тѣ Шуменъ, Варна и Батумъ.

—

Мѣстни-тѣ вѣстницы продлъжаватъ да говорятъ още за въстаніе-то въ Руськы-тѣ горы. Споредъ тѣхъ сѣ въстаницы-тѣ (Помаци) сѣ сѣ съединили наосѣдѣшы и нѣкои Гърци и Мусулмански Арнаути.

—

Вѣстникъ *Обзоръ* извѣстява че напослѣдъкъ 40 души отъ двигателн-тѣ на въстаніе-то въ Дагестанъ, което стана миналъ-тъ годинъ, были осѣдени на смѣрть, и 3,600 души отъ въстаницы-тѣ были испратени на заточеніе въ Сибирь.

—

Писалище-то на Печать-тѣ е пратило тѣзи дни едно извѣстіе на *Бесѣрета*, въ което го възри за дѣто дорѣ нападателенъ языкъ противъ Българы-тѣ. Нѣкои лошы работы сѣ сѣ направили на мирны-тѣ Мусулмани въ Българія, но здравомислящи-тѣ Българи не гы одобрявать и Правителство-то сѣ старае задно съ Руски-тѣ власти за спиранѣ-то на подобни злодѣянія. Турско-то Правителство жалко много Българы-тѣ и Мусулмани-тѣ да живѣжатъ мирно заедно, и за това то прѣдизвѣстява редакторъ-тъ на *Бесѣрета* че ще унищожи вѣстника му, ако продлъжава да напада съ лошы думы Българы-тѣ.

—

Руско-то Правителство прави голѣмы усилія за да приготви Балтійскы-тѣ си флотъ колкото е възможно по-скоро за пѣтуваніе.

—

Турско-то Правителство обявило на Посланницы-тѣ на всичкы-тѣ Европейскы Силы че иска да умножи гномрюкъ-тъ на стокы-тѣ, които тя внесѣтъ отъ Европѣ въ Цариградъ, Измиръ, Солунъ, Трапезонъ, Бейрутъ и Хялепъ, въ по 2 на о/о за единъ годишъ прѣмѣ, т. е. мѣсто 8 гр. да зема 10 на о/о. То иска да земе тъзи мѣрка прѣнрѣдимно за да може да подкрѣпи Мусулмански-тѣ бѣжанци, които въ Цариградъ имало още около 150,000 души. Англія прѣла прѣдложеніе-то на Портъ-тъ, а другы-тѣ Силы още не я отговорили.

—

Споредъ *Л. Хералдъ* Порта-та има двѣ 4 корпуса войскъ които сѣ намира отъ Макрикюй на Мряморно-то Море до Кялѣйк или Румели-Фенерь на Черно-то Море. Освѣнъ тъзи войскы, то има и другъ въ Юскюдаръ и въ Стамбулъ.

Напослѣдъкъ Германскій-тъ Императоръ испратилъ по Мекленбургскій-тъ Дукъ Германскій-тъ военнѣ орденъ за заслугъ заедно съ сѣщо саморѣчно прѣвѣтливо писмо на Руській-тъ царь.

—

Руській-тъ Императоръ заповѣдалъ да сѣ отсѣче единъ военнѣ медалъ за въспоменъ на послѣдныя-тъ войнѣ. Медалъ-тъ ще бѣде отъ теменъ тучъ за онѣзи които сѣ служили въ походъ-тѣ, но не сѣ были въ битѣжъ, отъ зеленъ тучъ за чиновницы-тѣ и войницы-тѣ които сѣ сѣ били; и единъ сребѣренъ медалъ за онѣзи които сѣ защищавали Шипченскій-тъ проходъ и въ дрѣдныя-тъ на Балканъ прѣзъ осѣдѣ-тѣ и отъ Турскы-тѣ войскы.

—

Англійскы комисоѣерци купували сега конѣе въ Съединены-тѣ Державы у Америкъ и имали намѣреніе да купятъ до 30,000.

—

Споредъ *Бесѣрета* Руски-тѣ занимали сѣ силъ стратегическы-тѣ мѣста на Чурюкъ-Су близо до Батумъ слѣдъ едно доста кърваво съпротивленіе. Това съпротивленіе трѣбва да е было отъ страна на населеніе-то, а не отъ Турскаѣ войскы.

—

Миналъ-та слѣдота вечеръ-та сѣ единъ Германецъ (Социалистъ) тръмналъ два пѣти съ револвѣръ въ Германскій-тъ Императоръ, който сѣ разхождалъ тъ-зи пъ-та въ отворена каляска съ единъ-тъ си дъщерія. За добръ честь, куршумъ-тѣ не сполучили да ударятъ нито Императоръ-та нито дъщерія му, и убійца-та сѣ хванѣлъ на часъ.

—

Таймсъ казва че Англійско-то Правителство заповѣдало да сѣ испратятъ 12,000 Мартини-Хенри пушки на Малта, вѣроятно да сѣ раздадатъ на Индійскы-тѣ войскы.

Единъ телеграмъ отъ Нюо-Іоркъ казва че на 18 Апрѣля единъ Германецъ пароходъ, на име *Сомбрія*, пристигнѣлъ въ Америка въ пристанище-то на Мейнъ съ 700 пѣтницы отъ които 63 души сѣ въ Камарѣ-та, а другы-тѣ на кувертъ-та. За тѣзи пѣтницы са казва че были Руски морски чиновници и войники. Пароходъ-тъ не тѣ изваждалъ на сухо.

—

Извѣстіе. — Едно Българско изгубено момиченце, на което имо-то ида сѣ да е Марійка, на около три годины сѣ сѣмѣ бѣлѣгъ както нагорѣ-то дѣсенъ-тъ му вѣждѣ, сѣ е донесло въ Столицѣ-та. Какво бащу ли или майка му или родины-тѣ му желаѣтъ да знаѣтъ дѣ сѣ намира-то сега, нека сѣ отнесѣтъ до редакціія-та на "Зорница."

—

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонъ, 29 Апр. — Споредъ *Таймсъ* Лордъ Бакисонъ казалъ на Конѣ Пувалова прѣдъ трѣтяніе-то му че Руссія трѣбва да приносиѣ, подъ какъвъ да е формъ, че Европа трѣбва да рѣши Источный-тъ Въпросъ.

С. Петербургъ, 30 Апр. — Полуофиціадно сѣ опровергава че Руска-та войска що напусѣе Са. Стефанъ прѣди заминаваніе-то на Англійскы-тѣ флотъ отъ Мраморно-то Море, и прѣдѣ съвращено-то непрадоняваніе отъ Турцы-тѣ на Шуменъ, Варна и Батумъ.

Вѣена, 30 Апр. — Камары-тѣ удобрили кредитъ-тъ отъ 60,000,000 форинты, който сѣ искалъ отъ Правителство-то.

С. Петербургъ, 1 Май. — Конѣ Пувловъ пристигнѣ отъ Лондонъ. Прѣобладающе-то мнѣніе тука е че е безполезно да Руссіія, да прави усилиѣ, а-ко нѣма добра надежда за миръ.

Говори се че Конѣ Валуевъ ще земе мѣсто-то на Князь Горчаковъ, който още е алѣ боленъ.

Лондонъ, 2 Май. — Увѣряваѣ се заповѣдь е дана на първый-тъ Англійскый корпусъ войскъ да бѣде готовъ за да тръгне на 16 того.

Таймсъ отъ вторникъ обявява че зависи отъ усилиѣ-то които Руссія ще направи въ Българія, ако трѣбва да сѣ изхвлѣтятъ ново-прѣдоѣти-тѣ и земи въ Азія.

Вѣена, 2 Май. — Австрійскый-тъ Министръ на Финанціи-тѣ обявилъ че минута-та за едно дѣйствіе може да дадѣ, ако Конѣ Андраши и да сѣ старае за сѣбираніе-то на единъ Конгресъ, който сѣ счита за вѣроятенъ.

Издава се отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнгтонъ.**

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатница-та на А. Х. Богдановичъ.

ЗОРНЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница се издава всякой Четвертакъ. Цѣна-та за единъ годишенъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца при четверти отъ бѣло меджидіе. Стоимостта-та трѣбва всякога да се пратиламе и да се изпратятъ въ пощиа, въ грушъ, или въ пощенскы тимбри (пулове), Нѣмски, Прускы, Русски и Французскы на Редакторъ-ти у Американскы Хаяя въ Цариградъ. Извѣстія се сѣмстваятъ по 2 гр. на ред-ти.

Година 3. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 11 МАЙ 1878.** **Броѣ 19.**

ИСТОРІЯ-ТА НА ЕВРЕЙСКЫЙ КАНОНЪ.

ПЕТЪ-ТѢ КНИГЫ МОИСЕЙЫ.

(Продѣлженіе).

Новый Завѣтъ утвардава че тѣзи книгы ек были написаны отъ Моисея. Господь Іисусъ Христосъ, въ препія-та си съ Еврей-тѣ, говорилъ: "Моисей не ли даде законъ-тъ?" "Законъ-тъ чрѣзъ Моисея бы дадеянъ;" "Ако бѣхте вѣрали въ Моисея, повѣрували бихте въ мене; — "Да жестокосердіе-то ваше не е писалъ (Моисей) тѣзи заповѣди;" "Имать Моисея и пророца-тѣ." Тѣзи думы на Господа Іисуса Христа трѣбва да ся относятъ на пырвы-тѣ петь книгы на Библія-тѣ, защото Еврей-тѣ въобще нарѣчахъ тѣзи книгы "Законъ-тъ," и ты приписвахъ на Моисея. Когато помнимъ колко строго Іисусъ Христосъ ожди безоговорочъ-тѣ прѣдавіи на Фарисеи-тѣ като "заповѣди человѣческы," ще трѣбва да заключимъ че той е прѣлѣгъ общенародно-то убѣжденіе на Еврей-тѣ че Моисей е написалъ тѣзи книгы защото това прѣданіе было истинно.

Сидѣка-та древна исторія, такожде, приписва тѣзи книгы Моисею.

Когато разгледамы внимателно съдержаніе-то на тѣзи книгы, ный можемъ да намѣримъ въ него много подтвардителны доказателства че Моисей ты е писалъ. Ямно е че пырвы-тѣ петь книгы на Библія-тѣ, за които говоримъ, са писаны отъ Еврейнъ, който е зналъ добрѣ Еврейскый языкъ и който е былъ въдушевенъ съ чувства-та на Еврейскый народъ. Ямно е, такожде, че тѣ са писаны отъ Еврейнъ добрѣ познатъ съ Египетъ. Писателъ-та на тѣзи книгы трѣбва да е зналъ добрѣ законы-тѣ му, обычаи-тѣ му и религія-тѣ му. Спенсеръ въ "Законы-та на Еврей-тѣ" доказва че само человѣкъ вѣщъ въ Египетскѣ-та ученность бы могълъ да напише тѣзи книгы. Хевгстенбергъ въ книга-та "Египетъ и петь. Писателъ-тѣ на тѣзи книгы трѣбва да е зналъ добрѣ законы-тѣ му, обычаи-тѣ му и религія-тѣ му. Спенсеръ въ "Законы-та на Еврей-тѣ" доказва че само человѣкъ вѣщъ въ Египетскѣ-та ученность бы могълъ да напише тѣзи книгы. Хевгстенбергъ въ книга-та "Египетъ и петь книгы" подтвардава сжщо-то. Правилѣ-то на кырччы отъ Египетскы-тѣ пѣтницы, които ся прѣдтаяи по пятницы-тѣ и особенно по онѣзи на 18-тѣ династія (които е вѣроятно династія-та при както Еврей-тѣ излѣзохъ въ Египетъ) са сѣщата тѣй точно съ писано-то въ Исходъ, щото едно-то е вжжда като да бѣше описаніе на друго-то.

Много нѣща са намѣрватъ въ тѣзи книгы които доказаватъ че тѣ са были написаны прѣзъ скытанія-та на Еврей-тѣ въ пустынѣ-та. Това е твардѣ явно отъ написано-то за скынія-та. Скынія-та е была единъ шатыръ, който са отличавалъ отъ другы-тѣ шатыры на скытащы-тѣ са Еврей по това че той былъ посвященъ за служеніе Богу. Спорѣдъ подробно-то му описаніе, сѣдоне-тѣ и другы-тѣ му принадлѣжности са были такова щото сѣ могли лесно да ся прѣносятъ отъ едно мѣсто на друго. Вещества-та, които скынія-та была построена, были такова какыто Еврей-тѣ могли да намѣрятъ въ пустынѣ-та. Заповѣдано было ковчегъ-тъ да ся направи не отъ дѣлово дърво, което е найобыкновено въ Палестина, нито пакъ отъ кедрово, което най-много ся употрѣбявало за священны работы въ Палестина, но отъ ситимъ, едно дърво което рѣдко ся намира въ Сирія, но което ся намирало най-много въ Синайскый полуостровъ. Іокрышкы-тѣ на скынія-та сѣ были отъ козинѣ и овенскы кожы очерпени спорѣдъ Арабскый обычай, отъ шовенскы кожы отъ слѣпны-тѣ залива на чермено-то море, и висоуть отъ корсты-тѣ зеты отъ Египетъ-тѣ.

Дажѣ въ родове-тѣ на животны-тѣ отъ които е было простено на Израилтянъ-тѣ да ядатъ са намирать доказателства че тѣзи наставленія са ся писали въ врѣме-то когато народъ са скыталъ по пустынѣ-та, защото му са позволило да яде "слепъ-тѣ и сдрак-тѣ, и слѣгайъ-тѣ и дивый-тѣ ярецъ, и пигарга-тѣ, и орикъ-тѣ, и камилоядрь-тѣ." Такова позволеніе бы са дало само тамо дѣто са намирать такыва животны, както въ пустынѣ-тѣ и по Синайскѣ-та горѣ.

Ямно е отъ изложенія-та на пырвы-тѣ петь книгы на В. Завѣтъ че писателъ-тѣ имѣ предъ на влиѧніе-то на народъ-тѣ въ Хананская-та земя, като на едно бѣдѧще и не като на едно прѣминѧло сѣбыліе. Самы-тѣ пророчества въ тѣзи книгы за завоеваніе-то на Хананъ не сѣ такыва какыто щѣхъ да сѣ ако ся напишехъ слѣдъ като Еврей-тѣ влѣзохъ въ овлѧзи земѣ. Тѣзи пророчества ся виждатъ да прѣдсказаватъ че ведната слѣдъ завоеваніе-то на Хананская-та земѣ, народъ-тѣ щѣше да намѣри новой, миръ, и обезпеченность; но на дѣло народъ-тъ, по причина на грѣхове-тѣ, сѣ ся принуди да ся бори още петестотинъ годины, додѣто да ся одрави противъ нападенія-та на непріятели-тѣ си. Ямо е отъ това че пырвы-тѣ петь книги на В. Завѣтъ сѣ ся писали прѣди Еврей-тѣ да влѣзатъ въ Хананъ, т. е. въ врѣме-то на Моисея.

Ямыя-та на тѣзи петь книгы е съвсѣмъ приспособенъ на Моисея и на врѣме-то въ което той е живѣлъ. Тоя языкъ е твардѣ сгѣнъ; нѣкои думы въ него съ толкова древни щото не са намирать въ послѣдующы-тѣ книгы на В. Завѣтъ. И многоразлично-то мѣсто въ слѣдуваны-тѣ тоя прѣмѣтъ, толкова явно стана, че умственны-тѣ силы и вѣспитаніе-то на Моисея сѣ были такова щото той бы могълъ да напише тѣзи книгы. Тѣ са сѣрѣщатъ тъкмо сѣ всичко което знаемъ за характеръ-тѣ и на обстоятелства-та на Моисея, но тѣ не ся сѣрѣщатъ сѣ характеръ-тѣ и сѣ обстоятелства-та на никой другъ извѣстенъ писателъ; и понеже нынѣшни-тѣ изслѣдованія не сѣ открыли нищо което да опровергне доказателства-та които подтвардяватъ всеварадно-то убѣжденіе че Моисей е писалъ тѣзи книгы, нѣй трѣбва да ты пріемамы за истины сѣ страсти-тѣ, сѣ тѣ прѣдсказаны, наложены-тѣ въ тѣхъ Божія заповѣди. Животъ-тѣ на народъ-тѣ толкова ся управлявалъ отъ установленія-та на Законъ-тъ Моисеевъ, щото ся различавалъ съвсѣмъ отъ окружающы-тѣ го народы. Отъ всички-тѣ народы само тоя народъ отхвѣрлялъ заблужденія-та на многобожіе-то и всебожіе-то и держалъ истинно-то ученіе за едного Бога, и слѣдователно само той былъ готовъ да пріема и да проповѣда ученія-та на Христіанска-та вѣра. Ако пріемемъ Моисеевы-тѣ книгы за истины то исторія-та на Еврей-тѣ стана ясна; но ако ты отхвѣрлимъ за недостовѣрны, то та стана съвсѣмъ неприятна. Ако да не е имало много силны доказателства за божественный-тѣ авторитетъ на тѣзи книгы, какъ цѣхъ Еврей-тѣ да ты пріемалъ, като ученія-та изложены въ тѣхъ сѣ были толкова тежкы и толкова противны на вѣрванія-та и на обычаи-тѣ на съѣдныя-тѣ народы? Но не е чудно и тѣ са пріели тѣзи книгы, ако са имали очевидны доказателства, за божественыя-тѣ имѣ власть, въ велики-тѣ чудеса които се са извѣршили въ Египетъ и пустынѣ-та. Моисей постоянно споменува тѣзи чудеса като сѣбытія добрѣ познати на вѣчкый-тѣ народъ, а той не бы направялъ тѣй ако тѣ да не бѣхѣ истинскы; и ако тѣ сѣ были истинскы, то Моисеевы-тѣ книгы трѣбва да ся пріемать като откровеніе отъ Бога на человѣшы-тѣ. Като пріемемъ тоя ный виждамы какъ установленія-та Моисеевы сѣ приготвили пѣть-тъ за изданіе-то на Іисуса Христа, какъ Ветхый Завѣтъ е свързанъ съ Новый, и какъ и два-та сѣ части на едно божественно откровеніе.

Другы доказателства можехмы да приведемъ; но доказателства-та отъ Новый Завѣтъ и онѣзи отъ самы-тѣ книгы сѣ два-та главни сѣтлове върху които достовѣрность-та на Моисеевы-тѣ книгы твардо стои. Колкото за въраженія-та на нѣкои противъ достовѣрность-та на тѣзи книгы, читателъ-тѣ нека си отправи взоръ "Доказателства-та на Христіанство-то," Гл. 10, 11, 12; дѣто са доказва че нѣма нито научны, нито историческы, нито нравственны доказателства достоѧны да ты опровергатъ.

Истинный-тѣ Христіанинъ се храни отъ Слово-то Божіе. На него Библія-та е толкозъ сладка колкото бѣхѣ плодове-тѣ въ Едемскый Рай на Адама, и колкото гроздъ-тѣ отъ Исходъ на Израилянъ-тѣ въ пустынѣ-та.

—

Истинный-тѣ Христіанинъ се храни отъ Слово-то Божіе. На него Библія-та е толкозъ сладка колкото бѣхѣ плодове-тѣ въ Едемскый Рай на Адама, и колкото гроздъ-тѣ отъ Исходъ на Израилянъ-тѣ въ пустынѣ-та.

—

СИМОНЪ КИРИНЕЦЪ-ТЪ.

Ный знаемъ твърдѣ малко нѣщо за тоѧ человѣкъ. Ный знаемъ че той бѣлъ единъ Киринецъ; че той бѣлъ баща на Александра и на Руѳа, които тоѧ нѣкъ послѣдователи Христови; че той е присилетвувалъ когато Спасителъ-тъ сѧ е водялъ да сѧ распне, и че той е зелъ учаетіе въ посѣніе-то на кръстъ-тъ. Зоча е вѣчно свото ный знаемъ за него. Далѣ той е бѣлъ или не пріятелъ на Христа, и далѣ е носелъ кръстъ-тъ отъ любовь къмъ него, ный не знаемъ; но едно нѣщо ны прави да мислимъ че той не е бѣлъ Евангелистъ Матѳей лише че "тѣ го накарахъ да носи кръстъ-тъ." Лука казва че "уловихѫ нѣкого си Киринеца, който си идѣше отъ поле-то, и натоварихѫ на него кръстъ-тъ, да го носи подиръ Іисуса." Негово-то носѣніе на кръстъ-тъ сѣ води да е было принудително. Той го носилъ, не защото искалъ, но защото бѣлъ принуденъ да го носи. Ако да е бѣлъ сѫщинскы ученикъ на Христа, то не бѣ и малко нужда да го хвалѣтъ и да го карать да носи кръстъ-тъ ему. Той може отпосѣ да е станалъ сѫщинскы послѣдователъ Христовъ, както дама-та му сынове сѧ станали; но види се той да не е бѣлъ такъвъ послѣдователъ тогава.

Вѣчны конто имать да правятъ нѣщо сѣ кръстъ-тъ се сѣ нетинеки-тѣ приятели и послѣдователи на "Распятаго." Мнозина носятъ единъ кръстъ на себе си, конто не му давать мѣсто въ сърдца-та си. Мнозина го окачатъ на сетнѣ-тъ въ жилища-та си, дѣто Сынъ-тъ Божій не е добрѣ посѣщилъ. Мнозина го проповѣдватъ конто нѣмать лична опытность за спасителнѣ-тъ му силъ. Той сѣ намира на върхъ-тъ на много церковны здания, дѣто нѣма мѣсто за него въ сѣмѣрдѣ. За да бѫдемъ послѣдователи на Христа ный трѣбва да направимъ нѣщо повече отколкото да носимъ кръстъ-тъ както Симонъ го е носилъ подиръ Іисуса. Само вѣшныи знаѧденіе не сѣ достаточны. Ный трѣбва да носимъ кръстъ-тъ въ сѣрдца-та сѣ. Ный трѣбва искренно да обичамы онозгна който е пострадалъ и е умрѣлъ на него. Проповѣдніе-то на драгоцѣнѣнк-тъ му кръвь трѣбва да бѫде вѣчна-та ни надежда за прощеніе-то на грѣхове-тѣ ни. Негово-то жертвоприношеніе трѣбва да бѫде вѣчно-то ни упованіе за спасеніе. Това трѣбва да бѫде языкъ-тъ на сѣрдца-та ни: "Азъ да не бѫде да се хвалѧ, освѣнъ сѣ кръстъ-тъ на Господа Нашего Іисуса Христа."

"Ако любѝ нѣкой Бога, той е познатъ отъ него." Скромнѝй-тъ умъ, който признава неизкѫсство-то сѣ, може най-добрѣ да предобѣе едно познаніе за Бога. Той отхвана себе сѣ на дѣца-та; Той е наклонѣлъ да дадѣ онова най-високо познаніе, което е познаніе-то за него сѣ, на онѣзи които имать духъ-тъ на едно малко дѣте. И любовь-та, които весели сѣрдце-то и пѣрнеста умъ-та на скромнѝй-тъ, сѣ признава отъ Бога. "Господь е высокъ, гледа обаче на смиренный-тъ: а высокоумный-тъ познава отдалечъ." Дано Богъ да ни даде такова познаніе за наше-то неизкѫсство което да ны направи скромны, и да ны пѣлни сѣрдца-та ни съ любовь къмъ Него.

Іисусъ Христосъ наречѝнкъ е добрѝй-тъ пастырь. Той знае напълно нуждѧ-тѣ, сѣрдѣ-тѣ, грѣхове-тѣ и гетоты-тѣ на всякого едного отъ стадо-то си. Той знае какъ да говори на пѣрнѣ на онѣзи конто сѣ обрѣменени. Какъ пѣрѣдѣлвамѣ нѣкы-тѣ сѣ дни, ный можемъ да забѣлѣжимъ неговы-тѣ дѣятелности зарди насъ. И когато дойде послѣдѣнѣ-тъ часъ на тъкашный-тъ ни животъ, той ще ны прибере при себе си, ако ны были вѣрни, дѣто вѣчно ще блаженствуваемъ.

Господь Іисусъ нека такыва работіи на лозѝе-то ни конто ще работятъ вѣрно и съ вѣчно-то ни сѣрдце, и конто не ще сѣ водятъ отъ мѫдрость-та на тоѧ свѣтъ нито по духъ-тъ на пѣрнѣ-то. Царство-то Божіе сѣ простира само когато Христосъ сѣ вѣрно проповѣдва.

СТАРЫ-ТѢ ИЗДАНІЯ НА БИБЛІѢ-ТѢ.

Искуство-то за печатаніе книги сѣ намѣрѧ около 1450. Въ послѣдѣнѣ-тѣ половинѣ на 15-ѣ вѣкъ Библіѣ-та сѣ е прѣведа на много отъ нынѣшни-тѣ Европейскы языцы и около хилядѧ издѧнія отъ нѣкы на разны языцы сѣ были печатаны. Отъ това сѣ види не само че печатаніе-то сѣ е употрѣбѧвало отъ начало-то за распространеніе-то на Св. Писаніе, но че и народи-тѣ въ Европа прѣзъ 15-ѣ вѣкъ сѣ имали голѣмо желаніе за него.

Първа-та печатена Библія е была на Латинскый языкъ, и назначена за учены-тѣ. Книгы-тѣ сѣ были тогава твърдѣ скѫпы, а купувачѝ-тѣ имъ малцина. Около 1466 първа-та Германска Библія сѣ печатала въ Страсбургъ. На 1471 единъ Италіанскы прѣводъ на Библіѣ-та сѣ печатала въ Венеціѧ. На 1477 единъ Френскы прѣводъ на Н. Завѣтъ сѣ печаталъ въ Люнъ и В. Завѣтъ на Холандскы языкъ въ Делотъ. На 1480 єдна Саксонска Библія сѣ печатала въ Колонь, и на 1488 єдна Чешска Библія въ Прѣзъ. Германскы-тѣ изданія на Библіѣ-та сѣ были по-многочленѣлны отколкото изданія-та на нѣкой другъ языкъ освѣнъ на Латинскы. Първый-тъ Англійскы прѣводъ на Библіѣ-та сѣ печаталъ въ Вермсъ въ Германіѧ около 1526. Библіѧ-та не е была тогава свободна въ Англія, и распространеніе-то ѝ было ведѧнѝ и опасно. На 1535, обаче, печатаніе-то на Библіѣ-та сѣ позволило отъ Царь-тъ, и на 1537 єдно изданіе на Н. Завѣтъ сѣ печатало въ Англія. Много отъ първы-тѣ Библіи сѣ были украсены съ изображенія.

Училища въ Японія. — Единъ отъ видобры-тѣ знакове за сѫщность-та и трайность-та на прѣдприятіе въ Японія, е постоянный-тъ напрѣдъкъ който на правѝ по образованіе-то. Минѫло-годишно-то изложеніе на Министръ-та на Просвѣщеніе-то показва че въ Японія сѣ едно населеніе отъ 34,000,000 ина 24, 275 училища, 44,005 учители и 1,926, 000 ученици, отъ които една-та четвѣрть сѣ момчета. Годишный-тъ приходъ отъ капиталъ-тѣ на общы-тѣ училища е 1,260, 000 т. л. Японско-то Правителство е въ намѣреніе да въведе въ земѣ-тъ си важны изобрѣтенія, и то вече употрѣбява телеграфъ-тъ.

Малко человѣци имать понятіе за количество-то на каменны-тѣ въглища конто всякѫ годишна сѣ копаѣтъ изъ земѝ-тъ. Мѫчно е, ако не невъзможно, да сѣ опрѣдѣли точно колко въглища сѣ ископаватъ всякѫ годишя, но най-точны-тѣ исчисленія даватъ огромно-то количество 275,000,000 тона, всякой годѝ отъ около 150 окы.

МИНѪЛО-ТО И БѢДѪЩЕ-ТО НА РУССѢ.

Подъ това заглавіе, въ едно Американско сѫщаніе сѣ ѩдинъ разказъ отъ който извличамы слѣдующо:

Като изоставимъ много прилежателны подробности, казва говорѣтѣ-тъ, ный ще говорѫмъ само за отношенія-та на Московска-та Русѝя, отъ 862 г. въ първы-тѣ времена до сега, казъ Отманскѝ-тъ Имперіѧ кѫто лѣжи на югъ и запрѣчѫваше пѫть-тъ на Русѣйк-тѣ къмъ Сѣрдзѣемно море. Нека отворимъ Руска-та исторіѧ. Забѣлѣжете най-прѣдъ, че противъ Русѣ-тѣ сѫществуваѣ единъ народенъ прѣдразсѣдѣкъ, который произлѣзва отъ бѣдно-то развитіе на отечество-то имъ. Пораспѣтѫвайте-то на повече-то народы бѣша постепенно и медленно; много условія и силы, и вѣтрѣшны и вънкашны, сѣ изнекавѣ за развитіе-то на single народъ. Такова е было развитіе-то на Англія отъ Саксонско-то завоеваніе и уголѣмѣніе-то на Франція отъ времѣ-то на Клоовисъ.

Такъвъ е законъ-тъ на естественно-то развитіе. Обаче въ Русѣйк виждамы всичко обратно. Та е єдна Държава съ 8,500,000 чет. миля; пѣти пѣти по-пространна отъ Римскѝ-тъ Имперіѧ въ най-голѣмѝ-тѣ ѝ силѫ; и въ сѣстояніе да извади ѩко има нуждѧ 1,250,000 войници съ 130,000 Казаци. Когато земѣ-тѣ всичкы-тѣ тѣни прѣдъ очи, можемъ да разберемъ защо по-стары държавы гледатъ на Русѣйк съ болѣзнь и малкы държавицы треперъ-тъ ѝ неѩ.

Русси-тѣ сѣ клонѣ отъ Арійско-то племе, съ пастирски и орачески обычаи, каквѝто сѣ Германци-тѣ, Норманци-тѣ, Келти-тѣ, Грци-тѣ, и Гималаи-тѣ, конто заимѫвѧ по-голѣмѣ-то пространства въ Европѫ. Нѣкои намѣрѧ удоволетіе да варичатъ Русси-тѣ Татары, да казватъ че Татарска кръвь тече въ тѣхны-тѣ жилы. Нищо не бѣло по-лъжливо. Седѫдесетѣ отъ осмдесетѣ и пѣть-тѣ милѝони жители на Русѣйк сѣ Славяни. Около єрѣдъ-тѣ на деветый вѣкъ, Русси, родомъ Норманецъ, дойдѣ въ Русѣйк и сѣ въцари на 862. Слѣдѣ нѣколко годины, нѣкои главатари основаѣк Кіевъ на Дѣпиръ. Най-послѣ тѣ сѣ повинѣкъ прѣдъ Царградъ, който бѣ за тѣхъ онова което Римъ бѣше за Римлянѝ-тѣ. Въ Царградъ сѫществувало едно пророчество че єдинъ день Русѣ-тѣ ще завоюватъ Градъ-тъ, и Гиббонъ, знаменитѝй-тъ Англійскѝй историкъ, какъ говори за това пророчество казва че то е едно отъ малко-то онѣзи пророчества на които прѫщаніе-то е непогрѣшително. Дойдѣ бѣхѫ онѣзи времѧ, тѣхи Славяни гледѧкѣ на Царградъ съ ревностно желаніе да го завоевѧкѣ. Както сѣла-та на притяженіе-то тегли рѣки-тѣ отъ Сѣрдѣкѣ Русѣйк въ Черно море, тѣй сѫщо търговска-та и правственна сила на притяженіе-то тегленє Русѣ-тѣ къмъ Царградъ.

По-нѣкѫми въ времѧ сѣ установѝвамѣ около това времѣ. До тогава Русѣ-тѣ бѣхѫ язычници. Въ деветый вѣкъ, и въ Имперіѧ-та Отто, хубость-та на которѝ-то въ цѣлѝна въ Русѣ-тѣ пѣсни, пѣ-тѣ въ Христіанскѝ-тѣ вѣрѫ като отидѣ и сѣ покрѣти въ Царградъ. Отъ тогава Русѣ-тѣ почѣкѫхѫ да сѣ обрѫщатъ въ Христіанство-то и да сѣ снабдѫватъ съ владѫщы поповѣ, духовницы, и съ всичкѫ-тѣ блѣскѫщѝ нарѣдѣк на Християнѝ-тѣ. Вѣлѝкѝ-те на Отто имѣ малко силѫ надъ наслѣдницы-тѣ ѝ. Най-малкѝ-тѣ сѣ синъ, обаче, Владимиръ Великѝй, слѣдѣ єдинъ бѫйнъ и порочнѝ младостъ, станѫ Христіанинъ въ 988. Въ слѣдѣ-то времѧ той се оженѝ за Грѫкѫ-тѣ княгинѧ, Анна, дъщерѧ на Грѫцкѝй-тѣ Императоръ въ Царградъ. Тѣй сѣ завинѝкѫ още отъ рано врѫзкы-тѣ помежду Грѫцки-тѣ Церкви и Русѣйк. Чрѣзъ Грѫцки-тѣ Церкви Русѣ-тѣ влѧзѣ въ сношеніѧ съ другы-тѣ Европейскы държавы.

Слѣдѣ това настѣпѝ единъ періодъ въ борбѫ. Владимиръ Самобоецъ сѣ помѣтнѫкѣ въ Тракіѧ и Византійскѝй-тъ Императоръ го прѫвѣдѝ съ злато-то ѝ. Той го непроводѝ назадѣ съ единъ Грѫцкѝй владѫка отъ Ефесъ за да го коронѝса съ златѝн-тѣ коронѫ съ който тѣй самѝ бѣше увѣнчанъ на 1120. Слѣдѣ шестѣ годины Владимиръ сѣ помѣнѫкѣ.

Забѣлѣжете добрѣ какво послѣдѧ. За сто годины слѣдѣ смѣрть-та на Владимира Русѝя сѣ раздираше отъ вѣтрѣшны борбы. Причина-та на това е лѝша и простѣ. Въ Русѣйк нѣмаше законъ за прѣемство, и тѣй, слѣдѣ смѣрть-та на Императора, станѫвѧ междоусобна война за прѣстолонаслѣдіе, и най-сѣлны-тѣ притязателѝ ставаше господарѝ на прѣстолъ-тѣ. Най-послѣ, около 1220 настѣпѝ періодъ-тъ на Татарско-то нашествіе, който погребѝ страна-тъ за 200 годины — дѣло безпримѣрно въ другы-тѣ части на Европѫ, осѣнѣ въ Славяни-тѣ обѣлѣ повѣрѫ Дуванъ-тъ, който е държалъ 400 годины водѣ пѣстѣ-тѣ на Турцы-тѣ.

Иванъ III, който сѣ влѧ на прѣстолъ-тъ въ 1462, почѣкѫ освобожденіе-то на Русѣйк отъ Татарско-то иго, и това дѣло се довѣрѝ отъ Московскѝ-тѣ Великѝ Дукѫ въ Царь-тъ сѣ повѣ въ исторѝя-та когато Грѫцкѝй-тѣ Императоръ погѫнѝ прѣдъ нашествѝ-то Мюсулманы, които прѣзъ-тѣ Царградъ деветѣ годины прѣди основаніе-то на Москвѧ. Когато Османлѝ-тѣ бѣхѫ стигнѫлѝ до върхъ-тъ на силѫ-тѣ си, Русѝя-тѣ сѣ дѣвамъ бѣхѫ почѣкѫлѝ да сѣ отдѫхватъ отъ Татарско-то иго.

Иванъ IV, Грозѝй, нѣмаше добры качества до когато женѝ-тѣ жена му Анастасія. Слѣдѣ нѣйнѝ-тъ смѣрть той станѫ лудѝчкѫвъ. На 1569 сѣ почѣкѫ първо-то сѣблъсканіе помежду Отоманцы-тѣ и Русси-тѣ, и първѝ-тѣ усталѝчкѫ. Голѝно безредіе послѣдѧ смѣрть-та на Иванъ. Новы-тѣ влѝяніѧ почѣкѫхѫ да сѣ развиватъ само когато Петръ Великѝй добѣе на прѣстолъ-тъ. Това зачѣкѫ Европейскѝй-тъ періодъ въ Русѣйк-тѣ исторѝя. Исторѝя-та на Петра Великѝй ни сѣ вижда като єдѝн отъ прѝкасны-тѣ на Халима. Само єдна такова Имперѝя, съ єдно такова бѣлѫдѫщо, можеше да способствѫва на негово-то възвышеніе. Ако сто чели исторѝя-тѣ ны, ный помнѝте страшетовѝе-та ны въ Европѫ; помнѝте, ако, какъ той сѣ нова С.-Петербургъ на єдно блато, за да нѝма єдно прозорчѣ прѣмъ което да сѣ гледа въ Европѫ, и какъ прѝобразувѧ языкъ-тъ. Сѫграждѧнѣ-то на С.-Петербургъ, въ срѣдѣ єдно блато, е єдно отъ най-великѝ-тѣ дѣла въ исторѝя-та.

Щомъ вѫтрѣшны-тѣ работы на Державѧ-тѣ сѣ турѝжѣ въ єдинъ редъ, Петръ Великѝй обѫрнѫ погледы-тѣ сѣ къмъ Османлѝ-тѣ. На 1696 той завоева Азовъ. Веднага слѣдѣ битѫ-тѣ при Полтовѧ, дѣто Шведскѝй царь Карлъ XII се разбѝ сѣкрушѣно, Петръ тѫрѝ око на Черно море. На 1710 Султанѣ-тѣ обѫвѝ война, и Петръ ѝ-то прѣе, но

слѣдѣ единъ ожесточенъ борбѣ на Прутъ той се принуди да се отказе отъ завладѣванїто на Крѣмъ. Петръ Великый ся готвеше за друго нападение за отъ смѣрть-та го покуси, на Февр. 1725. Слѣдѣ двадесеть и петгодишенъ миръ, друга война съ Турцїѣ се поченка, когато се свърши съ Българдекый-тъ миръ. Слѣдъ другъ единъ періодъ отъ мирны годины, настана война-та на 1768, когато флота-та на Катерина II съединѣ съвръшенноТурскѣ-тѣ флотъ; Кайнарджанскый-тъ договоръ сключи тази война на 1774.

Отъ прѣме-то когато Царь-тѣ утвърди власѣ-тѣ си до устїето на Бугъ, и Крымъ се обяви независимъ отъ Татарска власѣ, и Султанъ-тъ сѣкши въ гьрмостенетъ договоръ да уважава Християнскѣ-тѣ церкви и Християнскѣ-тѣ въ Турцїѣ, Руссїя добы вѣрховенство въ Християнскѣ-тѣ области на Турска-та Дьржавка, и простѣрѣ ражѣ-та сѣ къмъ Цариградъ. Александръ, когато сваваго дума за Босфоръ-тъ и Дардане-тѣ, и малъ обичай да казва че е нужда да имѣ человѣкъ ключоѣ-тѣ на своѣ-тѣ кьлцѣ въ двоѣ-та сѣ. Съ Кайнарджанскый-тъ Договоръ Руска-та граница отъ до Прутъ, Бесарабїя стана Руска, и се остана Руска дори до Парижкый-та Договоръ. Причина-та, дѣто Русеи-тѣ не сполучиха въ Крымска-та война, бѣше недостатокъ-тъ въ военнѣ-та имѣ-ственица. На 1863, съ освобожденїе-то на 45,000,000 (?) мужицы, настана нередъ на работы-тѣ. Самоволнїе-то бѣше установило робство-то, и самоволсїе-то го унищожи. Благородни-тѣ зеѫ участїе въ тѣй благородно дѣло, и честь-та принадлежи на цѣлый-тъ Русскый народъ.

Образованїе-то се разпространява бѫрзо между благородны-тѣ. Образованїе-то Русеи говорятъ особе четири пѣть чужды языцы. Оно по-значително и допостоахано е напрѣдъ нараде-то на народно-то образованїе. Въ Русїѣ имa сега 8 университета и 24,000 училища. Десеть милиона и четвьрть медиждета сѣ ся употрѣбяли на 1876 на народно-то просвѣщенїе. Чиновницѣ-тѣ се принудени да учатъ просты-тѣ войницы когато ся за зимовище. Библїя-та, най-великый и мощный учитель на свѣтъ-тѣ, се прѣведа на повече отъ седмдесеть и пѣть варчїя, и 300,000 тѣла ся разпръсна-тѣ между народъ-тѣ минѫлки-тѣ годины.

Слѣдены-тѣ системи сѣ съвсѣмъ прѣобразуваны. Слѣдены-тѣ непытанїя стана въ Русїѣ, и въ Европа-та прѣдъ всѣ-ницы-тѣ сочно, и слѣдны-тѣ ся прѣдавать съ вышестаенство на сѣдницы-тѣ. Въ пьтя на вещественнѣ-тѣ напрѣдъ-тъ Русїя кракчи тоже бѫрже. Днѣсъ Русеинъ-тъ може свободно да кажe: "Погледнете сега на С.-Петербургъ — основанъ прѣди 175 годины на мѣсто Шведско — въ малко-тѣ му, съ цьрковы-тѣ му, съ галерїи-тѣ му, съ сьвободна-та и художеста-та му, и сравнете го съ Цариградъ, единъ отъ най-стары-тѣ градове на свѣта-тъ, съ климатъ умѣренъ и въдухъ благоразоренъ, съ пристанище най-важно на свѣта-тъ—сравнете тѣзи два града, и вий ще видите че Русїя има право да занимава едно место между образованы-тѣ дьржавы. Въ отношенїе какъ свободи-тѣ, не е чудно ако за Русїѣ, е сѣдено да стане съ врѣме проповѣдница на здравы-тѣ идеи и свободолюбивы-тѣ начала. Общенародно-то чувство ялаѭ. Правительство-то въ тѣзи война нѣть години прѣди то да бѫде готово. Русеи-тѣ вѣрвать чрѣз имать едно благородно посланїе като народъ, и тѣ ся приспѣшили да навѫрщать това си посланїе. Русїя освобди Българїя, и водили свободи-тѣ за Босна и Херцеговина. Сега тѣ остана на Европейскый-тъ Конгресъ да рѣши подробности-тѣ. Мѫдро-то изрѣченїе на Юберта «Сила-та и право-то царувать надъ вѣчно — Сила-та царува додѣто право-то ся притоти,» може справедливо да ся приложи на Русїя.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

КОНТЪ ШУВАЛОВО-ТО ПОСѢЩЕНЇЕ ВЪ С. ПЕТЕРСБУРГЪ.

Таймсъ.

Конть Шуваловъ вѣроятно ще съобщи виждане-тѣ на Англїйско-то Правителство относѣтелно до условїя-та на Договоръ-та Св. Стефанъ. Бѫдерженїя-та на наше-то Правителство не ся толкова много противны нѣкои отъ тѣзи условїя, но противъ цѣлый-тъ Договоръ, който туря Турцїѣ подъ исключително-то влїянїе на Русїѣ. Надежда има че Конть Шуваловъ ще сполучи да убѣди Руский-тъ Императоръ да направи нѣкои значительны устѫпки.

Дейли Нюсъ.

Безъ да гледамы на останы-тѣ на Лордъ Дерби и на Лордъ Карнарвона, най имамы причина да вѫрваемъ че и на още нѣколко лица въ Министерство-то, които защищаваѭ тѣхны-тѣ виждане. Тѣзи нѣколко лица сѣ за мѫръ-тъ. Посланїе-то на Конть Шуваловa въ С. Петербургъ може да има за цѣль да прѣдстави отъ страна на Англїйско-то Правителство на Руско-то Императорскѣ нѣкои прѣдложенїя въ по-приятелски-тѣ думы отъ онзи въ който Лордъ Салисбурско-то окрѫжно писмо бѣше написано. Даже възможно е щото Лордъ Салисбури на Цариградско-та Конференцїя да ся обърне самъ противъ Лордъ Салисбури на Окрѫжно-то писмо. Ако има силнинко желанїе да по-добро соразумѣнїе съ Русїя, или чрѣзъ прѣимы прїятелны или чрѣзъ прїятелски-то услугы на Князь Бисмарка, то ще ся посрѣщне най-усѫрдно отъ онѣзи, които напослѣдѣкъ сѣ ся принудили да ся противятъ на дѣйствїя-та на Англїйско-то Правителство.

Дейли Телеграфъ.

Конть Шуваловъ занесе съ себе си въ С. Петербургъ точны-тѣ рѣшенїя и инструкцїи на Англїйско-то Правителство; и той безъ съмнѣнїе ще ся посѣщава въ всичкы-тѣ си силы да ги приимри съ намѣренїя-та и рѣшенїя-та на Руский-тъ Императоръ. Онова което си знае положително за него е че той е единъ усъвершенствованъ дипломатъ, и че той ще ся заглѫби вѣтрѣ въ дѣй седмицы въ Лондонъ за да прѣдстави слѣдствїе-то на посланїе-то на Лордъ Салисбери. Споредъ Вѣенскый-тѣ не дошенїе, на който свѣдѣнїя-та въобще сѣ валаяли истинны, «Англїя ся противи най-много на протитранїе-то на Българїя до Егейско-то море и на раздѣленїе-то на Европейска Турцїя на три отдѣлны части. Тѣ вѣка сѣ ще ставѫтъ нѣкои измѣненїя въ Малѫ Азїя такъ много съобщенїя-та и съ Индїя да не ся запливаѭтъ."

Стандардъ.

Англїйско-то Правителство е направило всичко за да докаже на Конть Шувалова че негова-та цѣль е да установи единъ траенъ и почетенъ миръ въ Европѣ чрѣзъ единъ Европейски Конгресъ. Надежда има че Конть Шуваловъ ще сполучи да убѣди Господари-те че подлагаѭтъ-то на Договоръ-та на Св. Стефанъ на единъ Конгресъ въ който-то ще ся поискатъ отъ Англїя, не обяви нѣщо увнително за честь-тъ или за достойнїе-то на Руский-тъ народъ, че то е една усталка не на Англїя, но на Европѣ, и че то е необходимо нуждно за пьлно-то му разглежданїе. Колкото за измѣненїя-та които трѣбва да станѫтъ въ Договоръ-тъ не е точно да да говори сега. Англїйско-то Правительство трѣбва да е свободцїо спокойнѣ иден вѣру-тъ точкѣ на Конть Шувалова, на който ходинїе-то въ С. Петербургъ въобще си гледа като добро прѣдзнаменїе.

АНГЛЇЙСКЫ-ТѢ МИНИСТРИ И АНГЛЇЙСКЫЙ-ТЪ НАРОДЪ.

Прѣзъ прѣме-то на послѣдни-тѣ дни Англїйскы-тѣ Министри подкрѣпахѫ единъ почетнѣ неутралность, но нѣкои край-тѣ и побѣды-тѣ на Русы-тѣ бѣхѫ толкова голѣмы щото тѣ изведвѫщѣ ся уплашихѫ да не бы влїянїе-то на Русїѣ да ся простре вѣрху цѣлъ-тъ Турска Дьржавѣ. За да спрѣхтъ това влїянїе на Русїѣ и да не я позволятъ да земе по-голѣмо участїе въ рѣшенїе-то на Источный-тъ Въпросъ отъ другы-тѣ Европейскы Силы, Англїйскы-тѣ Министри ся виждатъ да сѫ готови за войнѣ. Австрїя, Италїя, Германїя и Францїя не желѫтъ както и Англїя щото Русїя да има едно исключително влїянїе надъ нашы-тѣ народности въ Турска-та Дьржавѣ, но тѣ сѫ готови да влѣзѫтъ въ медиждѣ въ единъ Конгресъ и да рѣшатъ спорни-тѣ въпросы по единъ мирнѣ начинъ. Англїйскы-тѣ Министри, обачѣ, не щатъ да зематъ участїе въ Конгресъ-тъ ако Русїя не признае формально по-напрѣдъ че рѣшенїе-то на Источный-тъ Въпросъ принадлежи на Европа-тѣ Европейски-те Силы. Добрѣ бѣше ако Русїя желаеше да направи това формально признанїе, но на дѣло тя го прави когато ся съгласяла да земе участїе въ Конгресъ-тъ за разнеславнѣ-то и рѣшенїе-то на въпросы-тѣ касателно до Турцїѣ. Сѫдѣвателно, нѣщо не ще повреди Англїя, да влѣзе въ Конгресъ-тъ, защото никои отъ Силы-тѣ не щѣе бѫде задѣлжена отъ рѣшенїя-та му, и ако слѣдѣ разнеславнѣ-то на въпросы-тѣ касателно до Турцїѣ Русїя не ся съгласи съ заглѣдове-тѣ на другы-тѣ Европейскы Силы, тя ще има не само Англїя, но и другы-тѣ Силы противъ себе си. Сега поиска другы-тѣ Силы прїятелски да стане разнеславѣ Конгресъ-тъ, а Англїйскы-тѣ Министри не прїемать, то мнозина душы въ Англїя заключватъ че тѣ искатъ да ся бѣжатъ съ Русїя, и за това тѣ протестиратъ противъ тѣзи нѣмъ политика.

Що зави причина тѣхни-тѣ грьчки Лордъ Карнарвонъ, Министръ-тъ на Колонїи-тѣ, и Лордъ Дерби, Министръ-тъ на Вѣшни-тѣ Дѣла, дадѣхѫ остаки-тѣ си отъ Министерство-то.

Вѣтрѣ въ нѣколко седмицы двама нови членове сѣ ся избрали за Парламента-тъ. И въ дѣй-тѣ тѣхни избирайки спорный-тѣ въпросъ бѣли политика-та на настоящи-тѣ Министры. Въ едно-то избиранїе привѫрженикъ-тѣ на Министры-тѣ ся избралъ само съ два гласа повече отъ половинѣ-та на гласоподаваѭщи-тѣ, а въ друго-то привѫрженикъ-та на Министры-тѣ ся отхвѣрлилъ отъ дѣй-тѣ трети на гласоподаваѭщы-тѣ.

Прѣди нѣколко седмицы около 500 духовны лица отъ Лондонъ имали едно събранїе въ което единогласно укорили воинственнѣ-тѣ политикѣ на Англїйскы-тѣ Министры.

Г-нъ Кѣртней, който отличилъ члѣна на Парламента-тъ, въ едно писмо до Таймсъ отъ 24 минѫлаго, напада твѫрдѣ силно политика-та на Англїйско-то Правительство и на край-тъ му пыта това: "Правительство-то бои ли ся да влѣзе въ Конгресъ-тъ, да не бы разнеславѣ-то между Русїѣ и другы-тѣ Силы да влѣзе толкова малко щото общо-то мнѣнїе въ Англїя, да не вика да го подкрѣпи за да земе това разногласїе за причина на война?"

Лордъ Шафтсбери, прѣдсѣдатель-та на Британско-то и чужеестранно Библейско Общество, напослѣдѣкъ въ едно слово въ Единбургъ казалъ: "Прѣди да ся впусемъ въ ужасны-тѣ борбѣ, най силны дѣлжни прѣдъ Бога и прѣдъ человѣка-тѣ да ся увѣримъ че наша-та страна е права. Още най силны дѣлжни да ся увѣримъ че смы направили всико снисхождение и че смы исчерпали всико средство за примиренїе."

Прѣди 2-3 седмицы едно прошенїе, подписано отъ 17,000 лица, се подало на Англїйско-то Царицѣ, въ което ѭ, молятъ да употрѣби влїянїе-то си за събиранїе-то на едно Конгресъ, и да настави прѣдставителя си да влѣзе въ него съ едны прїятелскы духъ, така що да ся установи Европейскый-тъ миръ." Между подписаны-тѣ това прошенїе имало много благородны лица, владыцы, членове на Парламент-тѣ, историци, школиции и священници.

Прѣдсѣдателство-то Списаніе на Евангелскый-тъ Съюзъ отъ Маія казва: "Ако Англїя бѣше единъ голѣмъ или необходимъ нуждность бѣше въ война съ Русеїѣ, то ще бѫде едно бѣдствїе за опазваніе и единъ грѣхъ за който-то трѣбва да ся кае отвсѣдѣ. Както Русїя тѣй и нѣй сами не можемъ да рѣшимъ Источный-тъ Въпросъ; и нашы-тѣ прѣдложенїя за рѣшенїе-то му може да не ся прїемать отъ другы-тѣ Европейскы Силы както нѣкои членове отъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ не сѣ прїети отъ насъ. Въ нашы-тѣ земи има едно силно влїянїе противъ Русїѣ, но въ сѫщо-то врѣме има хладны души, особенно между сѫщинскѣ-тѣ Християны, които, каквито и да бѫдѫтъ въражеснїя-та имѣ на Договоръ-та на Св. Стефанъ, не виждатъ въ тѣхъ нѣкои справедливы причины или нуждность за война. Ний знаемъ че между насъ има хора, и даже въ Парламент-тъ, които желаятъ да ся бѣемъ съ Русїѣ, не за другo но за въстановленїе-то на Турска-та Дьржавка както бѣше прѣди война-та. Такова едно прѣдпріятїе, обачѣ, бы было голѣма глупость."

Икономистъ, главный-тъ финанцїевенъ вѣстникъ въ Англїя, силно налята що то настоящый-тъ Парламентъ да сѣ разпусне и да ся избери нѣкъ, който да разгледа далнѣ поинстеенна-та политика на Англїйскы-тѣ Министры с умна или не, и тогава той да рѣши въпросъ-тѣ за война съ Русеїѣ. Той казва: "Да прѣдположимъ че война-та е трѣбувала и тѣй нужна както една голѣма часть отъ народъ-тѣ вѣрва, то какъ е дано че гласоподаваѭщо-то тѣло е доста раздѣлено вѣрху тоѧ предметъ. Поне половина-та отъ найспособны-тѣ дьржавны мѫжѣе въ Англїя сѫ противъ война-та. Събранїя (митинги) противъ война-та ставатъ се-

та често и си подкрѣпить отъ прѣдставители на мному дружества. Цѣла Шотландія, цѣла-та Галеска область, почти вечнки-тѣ Англичани, конто сѣ въвъ отъ Дъркавьи-та Церкьва, и една голѣма часть отъ художницы-тѣ сѣ силно противны на война-тъ.

Отъ вечнки-тѣ горепоменати фактове е явно че народъ-тъ въ Англійа е раздѣленъ вѣрху въпроса-тъ за война.

РУСКЬЙ-ТѢ ПОСЛАННИКЪ.

Князь Алексѣй Борисовичъ Лабановъ Ростовски, новый-тѣ Рускій извънреденъ посланникъ въ Цариградъ, който е былъ Министръ на Въшньи-тѣ Дѣла, сенаторъ, и частенъ съвѣтникъ, произхожда отъ една твърдѣ старъ Руска фамилія, и е единъ генералъ съ еднро-то име който бѣше любимецъ на Царь Николая, и който сѣ отличилъ съ едно сѣмнѣніе вѣрху живота-тъ на Шотландскія-та царицѣ Марія; обнародвано на 1844. Настоящій-тѣ Рускій Посланникъ се е родилъ на 1826 и е на 52 години. Слѣдъ като свѣршилъ ученіе-то въ С. Петербургъ, той минаалъ на 1844 на служба въ Министерство-то на Чуждестранни-тѣ Дѣла, отдѣто слѣдъ нѣколко години се пратилъ въ Лондонъ вѣрху нѣкоя правителственна работа, и на 1850 си опрѣдѣлилъ секретарь на Руско-то Посолство въ Берлинъ. При свѣкуванѣто на Кримска-тъ война той си пратилъ въ Цариградъ какъ съвѣтникъ на Руско-то Посолство; и на 1859 си опрѣдѣлилъ пълномощенъ Министръ въ Портуа-тъ. Той занимавалъ тѣзи служби 3-4 години, но на 1862 си дадъ оставка-тъ отъ нѣкъ и е назначенъ отъ Генералъ Игнатіева. За нѣколко врѣме той живѣлъ като частно лице, но по-слѣдъ станалъ Министръ на Въшньи-тѣ Дѣла. На 1866 той минаалъ въ Министерство-то на Вътрѣшни-тѣ Дѣла, и на назначилъ първо управителъ на Орелскж-та область и послѣ съвѣтникъ и вътрѣшенъ Министръ. Въ това послѣдно-то качество той участвувалъ въ общо-то събраніе на три-тѣ отдѣленія на Рускай-то Сенатъ, и състаяніе-то и разслѣдваніе-та на вечнки-тѣ закони отъ посѣщеніе до вътрѣшно-то управленіе на Дъркавьи-та. Той зелъ жвво учаетіе въ прѣобразованіе-то на граждански-тѣ закони и на разни-тѣ областны и градски учрѣжденія.

ПЛОВДИВСКЬ-ТѢ БѢРЦИ.

Прѣди нѣколко врѣмя Бѣрцы-тѣ първенци отъ Пловдивъ и отъ санджакъ-тъ непратили първо до Австро-Унгарско-то Правителство и послѣ до вечнки-тѣ Европейски Силы единъ меморандъ, въ който се оплакватъ отъ Руссо-Българско-то Правителство. Ето му съдѣржаніе:

"Бѣрцкій-тѣ елементъ отъ Пловдивскій-тѣ санджакъ, като познавайе права-та, отправи на 2/14 Ноем. 1876, единъ протестъ на Цариградскія-та Конференція противъ какво присѣдиваніе на отечественія-та му земя въ сѣмоуправаніе. Българскж область. На побуждеиія-та, конто ны накарахъ да направимъ тогава тѣхи постѣлкжъ, дисѣ сѣ ся прибавили други еще по-серіозны. Щомъ наша-та страна сѣ заима отъ Рускы-тѣ войскы, нѣй станжхмы жертъ на нечуваны гоненія, отъ конто не смы знаали прѣди. Въ наша-та области: нашій-тѣ имотъ е былъ разграбенъ; ній смы были обѣдени и запалиавани; училища-та ни сѣ были нашествованы, както джамія-тѣ на Турцы-тѣ; на владѣцы-тѣ ни е было запрѣтено, въ окржжіе-то на Ахлъръ Челебі, да служатъ въ собственны-тѣ ни церквы; ній смы были принудени да закопаемы мъртвецы-тѣ си заедно съ Българскы-тѣ, и дисѣ мы кнрать да ся отказжемъ отъ прѣпоснождеіе-то сѣ, да сѣ признаемъ за Българы и да не говоримъ языка си. Такыва сѣ нѣрыз-тѣ дѣла на Руссо-Българско-то управленіе въ Пловдивъ. Ній познавате по-добрѣ отъ насъ онова което стана тука и въ вѣтрѣшносѣ-та на области-та отъ 50 дни насамъ. Ній не щемъ да ны досаждамъ прочее съ подробности конто доказаватъ достаточно че Панславизмъ-тъ, прѣди даже да сѣ въведе и да сѣ прѣеме въ Турціія, подъ формъ на Българскж автономіи, употрѣбдава вечнки-тѣ угнетителны средства за да направи да исчезнатъ вечнки-тѣ другы елементы, Грьцкій-тѣ най-напе, а Българскій-тѣ да прѣобразае. Какви интересни направи Славяніа-тѣ на 1876 да прѣдизвикатъ въ Трѣкіія едно театрално въстаніе, ній не знаемъ; но ній смы убѣдени че ако Българска-та автономія обѣме нашж-та область, слѣдѣтія-та ще бѣдждъ злощастны на насъ. Едно въстаніе ще избухне, и ній ще бѣдемъ истрѣбени отъ Славяни-тѣ въ имє-то на цивилизаціія-тѣ, както стана дисѣ съ нещастны-тѣ Мусулманы. Въ имє-то на Гръцы-тѣ на тѣзи область, ній протестираме противъ всяко присѣдиваніе на едно Българско Князжество на една страна толкова пьлна съ нашы народны въспоминанія. Австро-Унгарско-то Правителство вѣмѣ е покровителствувало правы-та на Христіаны-тѣ въ Истокъ; и ній имамы твърдѣ надежда че и дисѣ то не ще ны нануеве въ толкова трудны обстоятелства."

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Въ понѣдѣлникъ сутрин-тъ часъ-тъ по 4 Турцы, сѣка стаѣ отъ нѣколко стотины дупы Турскы бѣжащи сѣ отправиха къмъ палатъ-тѣ Черагянъ на Бешикташъ, дѣто бившій-тъ Султанъ Мурадъ У жвѣвайе до сега. Нѣкои отъ тѣхъ попскали да влазятъ въ палатъ-тъ, но стража-та кати сѣ въспротивила, тѣ насѣдили стражари-тѣ, конто были малцина, и влѣли. Ведната нѣколко стотини войницы пристигнали въ палатъ-тѣ и една борба сѣ почнала между тѣхъ и нашествещиы-тѣ първо съ ножове и байонеты (копія) и послѣ съ пушкаіе. Накопецъ, нашествещиы-тѣ были разбиты както падналы отъ тѣхъ 21 душа мъртвы и 17 ранены. Отъ завтѣта-та и отъ войницы-тѣ имало тоже нѣколко убиты и ранени. Онѣзи отъ мятежницы-тѣ, конто сѣ ся хванали живы, ще сѣ сѣдатъ и ще сѣ накажжатъ спорѣдъ законъ-тъ.

Главный-тъ двигателъ на тоѧ мятежъ, който ся убилъ въ борбѣ-та, былъ Н. Прѣв. Али Зуави Ефенди, бившій-тъ директоръ на Царскій-тѣ ловецы на Гьлъ-тъ Сарай. Прѣзъ нарушаіе-то на Абдулъ Азиса той е былъ на заточеніе, и е извѣстенъ като Турскы списатель и членъ на партіія-та на "Младж Турціія." Освѣнъ него единъ Черкезки главатарь и другы прѣдводители на мятежъ-тъ были убиты.

Нѣкои отъ ранени-тѣ мятежницы са занесли прѣдъ Султанъ-тъ, който както ни попкатъ за причинѣ-та на мятежъ-тъ имъ, тѣ отговорили че Али Зуави ны подигнѣлъ да доджжъ да зематъ позволеніе отъ Н. И. Величество за да отидатъ да помогнатъ на братія-та си Мусулманы конто сѣ бѣжѣтъ сега въ Родопскы-тѣ горы съ Руссы-тѣ, както сѣ надѣвали че той ще имъ даде пары за тѣхъ ідѣ, и че тѣ не знаили че бившій-тъ Султанъ Мурадъ жвѣвѣлъ въ Черагянъ.

Въ слѣдній-тъ день слѣдѣ плавій Султанъ-тъ изпыкалъ вечнки-тѣ пашы на Сѣвѣтѣ, и въ него ся рѣшило да ся непратятъ вечнки-тѣ Мусулманскы бѣжащи въвъ отъ Столѣщи-та колкото е възможно по-скоро. Веднага слѣдѣ Сѣвѣтъ-тъ Султанъ Абдулъ Хамидъ пратилъ да доведатъ братя му Мурада при него на Йлдызъ Кюшку, който въ начало-то сѣ въспротивилъ, но като го уврѣли че Султанъ-тъ нищо нѣма да му направи, той отишелъ и сега ся намира тамъ.

Л. Хералдъ.

Доношеніе-то на *Л. Хералдъ* отъ Сѣ. Стефанъ пише слѣдующо-то въ Редѣкьи.

" Мнѣніе-то въ Руска-та Главнъ Квартира е че малка надежда има за избѣгнуваніе-то на война-тъ. Казва се че Контъ Шуваловъ не е вѣрщалъ въ Лондонъ съ нѣкой формаленъ плянъ за спогоѧденіе, но ималъ наставленіе да яви на Англійа твърдо-то намѣреніе на Русійа да не прѣема Конгресъ-тъ ако не излѣзе миръ отъ него. Но за да стане събираніе-то на Конгресъ-тъ въмѣжно, дама-та противнищи трѣбва да прѣстанѣтъ да заплашваатъ единъ другыо, и, за тъзи цѣль, Контъ Шуваловъ цѣлъ да прѣдложи единъ планъ за съвѣрменно-то оттеглѣніе на Рускы-тѣ и Англійскы-тѣ войскы отъ околность-та на Цариградъ. Веччко зашеи отъ прѣемаіе-то или отхвѣрлѣніе-то на това прѣдложеніе. Ако се отхвѣрли, както ся мысли че ще се отхвѣрли, Русійа не ще обѣми войн-тъ, но ще ся прѣдпазьва."

Отъ 5-6 дни насамъ Рускы-тѣ войскы, отъ точкж зрѣнія на здравіе-то, сѣ начуенськи Св. Стефанъ и сѣ ся прѣмѣстили къмъ Черно Море около 2-3 километра далечъ отъ Ебуѣ и Кѣдхане-то. Тѣ вълазаитъ сега до 60,000 души и иматъ около 200 топа.

Миналъ-та сѣбота, Князь Лабановъ ималъ тръжественъ аудиенцыя отъ Султанъ-тъ на которо прѣдставилъ повѣрителны-тѣ си писма като извѣждвѣлъ Русы Посланникъ.

Г-нъ Гладстонъ и Г-нъ Брайтъ непратили по едно писмо до работническо-то дружество въ Ливерпулъ въ които и дъжма-та окажвали вонистенвыя-тъ политика на Англійско-то Правителство. Въ слѣдствіе на тази политикъ, тѣ казали, че дѣесь въ Англійа промышленость-та е разслабена, капиталъ-тъ се е застоялъ, давоцн-тѣ сѣ ся умножили вече и еще ще ся умножатъ.

Единъ Сѣрбскы вѣстникъ обнародвалъ напослѣдъкъ силенъ меморѣръ отъ нѣколко села въ Пиротско-то окржжіе, въ който жители-тѣ ны обявили че не признавали вече владѣцы-тѣ Сѣбійскы и Пиротскы и че желѣли да ся съединѣтъ съ Сѣрбійа.

Спорѣдъ *Л. Хералдъ* жители-тѣ отъ Варненскый-тъ санджакъ непратили второ прошеніе съ 15,000 подписы до Англійско-то Посолство въ Цариградъ, въ което го молѣли да подѣйствуа щото тѣхный-тъ санджакъ да не сѣ присѣдинява на Българійа, защото въ него само една-та десета часть отъ населеніе-то была Българи, а друга-та Турци и Гръци.

Казвать че отсато Князь Горчаковъ сѣ е разболѣлъ, Рускій-тѣ Императоръ сѣмъ непѣлнилъ службѣ-та на Министръ-та на Въшньи-тѣ Дѣла.

Спорѣдъ единъ телеграмъ отъ Българдъ Мусулманскы-тѣ Албанци въ Стъракъ Сѣрбійа, почнали да въставатъ.

Князь Лодуковъ-Корсаковъ щомъ пристигнѣлъ въ Тулчж издалъ едно прогласеніе къмъ Българскый-тъ народъ. Нѣй ще го обнародваемъ въ идущый-тъ брой на листъ-тѣ си.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Ню-Іорка, 3 Май. — Руссія купила 200,000 пушкы въ Съединенны-тѣ Дѣржавы и поржжала още 500,000.

С. Петербургъ, 5 Май. — Контъ Шуваловъ сѣ вади да е сполучилъ да убѣди Царь-тѣ чѣ е за интересъ-та на Русійа да направи повечѣ-то отъ искаатѣ-тѣ устажки. Слѣдователно, събираніе-то на Конгресъ-тѣ е вѣроятно.

Ню-Іорка, 5 Май. — Русси-тѣ купили нѣколко пароходы въ Съединенны-тѣ Дѣржавы.

Александрія, 5 Май. — Деветъ хиляды души Индійскы войски минѣли днесъ прѣзъ Суецкый-тъ Каналъ.

Лондонъ, 6 Май. — *Таймсъ* обнародва днесъ единъ телеграмъ отъ Петербургскый-тъ си доношеніе въ който казва че Конгресъ-тѣ вѣроятно ще ся събере вътрѣ въ 15 дни.

Парижъ, 8 Май. — Най-послѣдни-тѣ новины които пдкажъ отъ С. Петербургъ тука се, че Контъ Шуваловъ додѣе былъ такъ уѣрдно ся противилъ на много части на Договоръ-та на Св. Стефанъ, и че доказателства-та му направили силно впечатлѣніе на Царь-тѣ. Той си заинтересувалъ въ Лондонъ утѣлкоодаа-та на прави голѣми устажки, и има причины за вѣрваіе че основа-та за едно спогоѧденіе между Англійа и Русійа, сѣ е опрѣдѣлила.

Берлинъ, 8 Май. — Контъ Шуваловъ пристигнѣ тука тази сутрина и има една ауденцыя отъ Германскый-тъ Императоръ. Той ще отиде въ Фридрихсруе на ден видѣ съ Князь Бисмарцъ, и отъ тамъ ще замине направо за Лондонъ.

Лондонъ, 8 Май. — Въ Камарж-та на Прѣдставители-тѣ Министръ-тъ на Финаніцій-тѣ казалъ че 6,000 а. л. отвиатъ на мѣсецъ за работъ въ арсеналы-тѣ и за приготовленіе на потрѣбности-тѣ за сѣрфдзвемж-тѣ флотъ.

Лондонъ, 8 Май. — Лордъ Бийлъ сѣ е опитвалъ вчера поведеніе-то на Англійско-то Правителство както казалъ че то имало за цѣль да оздрави мирь-тъ и свободѣ-та на Европъ.

Лондонъ, 9 Май. — Лордъ Салисбѣрй обявилъ въ Уестминстерскый-тъ Дукъ че не можалъ да прѣеме депутаціія-тѣ конто бѣли наговорили да му обѣщѣ-то на послѣдно-то събраніе (митингъ) въ ползж на миръ-тъ.

Букурещъ, 9 Май. — Единадесетый-тъ Рускый корпусъ трѣбва да ся прати въ Българійа.

Парижъ, 9 Май. — Г-нъ Кумани, Рускый-тъ Генералный консулъ въ Парижъ трьгнѣлъ тази вечеръ за С. Петербургъ. Казвать че той щѣлъ да прѣдложѣ въ Конгресъ-тѣ или като слѣдѣтѣкъ на Князь Горчакова или като второй Руссійскый-тъ пълномощникъ.

Издава сѣ отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнтонъ.**

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-та на А. Х. Болджіанъ

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертакъ. Цѣна-та ѝ єдинъ годишъ є єдно бало медженїе и половина, а за шесть мѣсеца три четверти отъ бало медженїе. Спомощствованїа-та трѣбва всякога да ся предплатяватъ и да ся испращатъ въ полиця, въ градъ, или въ поштенски тамбура (чувало), Пловеси, Прусъ, Русчукъ и Цариградъ на Редакторъ-тъ у Американецъ Хаиъ въ Цариградъ. Извѣстїя ся вмѣстяватъ по 2 гр. на ред-тъ.

Година 3. ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 18 МАЙЙ 1878. Брой 20.

ИСТОРІЯ-ТА НА ЕВРЕЙСКЫЙ КАНОНЪ.

ИСТОРИЧЕСКЫ-ТѢ КНИГЫ.

Историческы-тѣ книгы на Ветхый Завѣтъ, отъ Іисуса Навина до Неемїя, съдьржатъ исторіѧ-та на Еврейскы-тѣ народъ съ прѣме-то когато Еврейскый-тъ народъ се засели въ Хананскы-тѣ земїѧ до завръщанїе-то му отъ Вавилонскый-тѣ плѣнъ. Тѣ си занимаватъ исключетелно съ онѣзи сѣбытїя кото или сѫ были тѣсно свързани съ Божїйи-тѣ Церкви или сѫ се относеали къмъ неѧ. Прѣзъ тѣзи вѣкове, въдигали сѫ се много силни народи, кото сѫ славили по образованость и храбрость, но твърдѣ малко сѫ споменуваа за тѣхъ въ историческы-тѣ книгы. Достообѫбѫвателно е и това че въ тѣзи книгы исторіѧ-та на богонбранный-тъ народъ не е пиньло наложена. Много важны историческы сѣбытїя никакъ не сѫ споменуватъ, и понѣкога исторіѧ-та на дьлговрѣменны царствованїя е съкратена само въ нѣколко думы; при всичко че наложенїя-та имъ за народны интересы и царскы личности често сѫ много кратки, нѧкъ срѣщаемы подробны описанїя на сѣбытїя и на лица кои-то може да ни се виждатъ маловажны. Това, обаче, лесно се разумѣва когато зememъ въ вниманїе главна-тъ цѣль на Библїѧ-тѣ, кото не е да пише єдинъ общъ исторіѧ-тъ или дѧже єдинъ пространнъ исторіѧ на Еврейскый-тъ народъ, но исторіѧ-тѣ на Божїе-то избанѣтено дѣло. Цѣль-та на Библїѧ-тѣ е да открие на свѣтъ-тѣ свойства-та, провидѣнїе-то и благодать-та на Бога, и характеръ-тѣ и назначенїе-то на человѣщы-тѣ; да изяви блаженство-то на онѣзи кото са покорнатъ Богу и окаяни-то-та на онѣзи кото му се противатъ; и да достиганъ такава ученїе и примѣры кото щѣхъ да приготватъ плъть-та за обѣщанный-тѣ Месїйи. Като имамы прѣдъ видъ такъв цѣль на В. Завѣтъ, историческы-тѣ му книгы ставатъ за насъ твърдѣ поучителны. Тѣ не помагатъ да тълкуваемы закоѧ-тѣ и пророцы-тѣ, нѣкамы и евангелїе-то, нѧкъ-то и бѫдѫще-то.

Относително до прѣме-то въ което сѫ были написаны тѣзи книгы и до лица-та кото сѫ ги написали, нѣмамы много историческы свѣдѣнїя. Отъ Ис. Нав. 21; 26, 1 Цар. 10; 25 и отъ другы нѣкои мѣста, обаче, можемъ да заключимъ че тѣзи книги историческы списанїя, написаны отъ пророцы като Ис. Навина и Самуила сѫ се сбирали въ святилище-то прѣзъ періодъ-тъ отъ Моисея до Самуила.

Ако разгледамы вниматело книгы-тѣ на И. Навина и на Сѫдїи-тѣ, нѣй ще се убѣдимъ че писателе-тѣ имъ трѣбва да сѫ ги подлували отъ по-стары историческы документы. Напр. раздѣленїе-то на Хананскы-тѣ земїѧ помежду Израилевы-тѣ племена трѣбва да сѫ е написало въ сѫщо-то врѣме когато е станѣло, и тоди рѫкоимсь вѣроятно сѫ е употрѣбилъ относѣлѣ когато ся е написала книга-та на И. Навина. Не е извѣстно кой е сѣчинилъ книг.-та Сѫдїи, но понеже та показатуа сѣбытїя кото сѫ станали прѣзъ єдинъ періодъ отъ повече отъ три вѣка, то писателъ-тъ не може да е былъ очевидецъ на вечы-тѣ сѣбытїя кото разказа, и трѣбва да е черпалъ много свѣдѣнїя отъ стары списанїя. Първы-тѣ двѣ книгы на Царіе-тѣ съдьржатъ исторіѧ-та на водѫрожнѣе-то отъ раздѣленїе-то на Самуила до край-тъ на Давидово-то царуванїе, е. прѣзъ єдинъ періодъ отъ колко єдинъ вѣкъ и половинѫ, тъй що писателъ-тъ имъ не може да е былъ очевидецъ на повече-то сѣбытїя; но той описва тѣзи сѣбытїя толкова подробно цото ся видѧ твърдѣ вѣроятно че той е извлѣкалъ нѣкои свѣдѣнїя отъ списанїе-та на по-стары писатели които сѫ были очевидци на тѣхъ. Явно е и отъ само-то съдьржанїе на книгы-тѣ на Царіе-тѣ и на Лѣтописцы-тѣ че писателе-тѣ имъ сѫ се ползували отъ по-стары списанїя, защото тѣ често споменуватъ за такъвъ списанїе, какъ "книга-та на Соломоновы-тѣ Дѣнїи" (3 Цар. 11; 41), "книга-та на Самуила гледачъ-тъ," "книга-та на Наѳана пророкъ-тъ," "книга-та на Гада гледачъ-тъ" (1 Лѣт. 29; 29) и " книга-та на Израилевы-тѣ и Іудиньы-тѣ царіе" (1 Лѣт. 9; 1). и пр.

Колкото за тѣзи по-стары списанїя, явно е че, ако не вечны-тѣ, то поне нѣкои отъ тѣхъ сѫ писаны отъ пророцы. Нѣкои прѣдполагатъ че книга-та на Израилевы-тѣ и Іудиньы-тѣ царіе е съставала отъ народны-тѣ лѣтописи на дѣй-тѣ царства писаны отъ правителственны лѣтописецы; но безъ съмнѣнїе въ неѧ е имало и пророческы списанїя. Напр. исторіѧ-та на Илїѧ и на Елисеѧ не може да е написана отъ правителственны-тѣ писари на Израилево-то царство, но трѣбва да е написана отъ человѣщы надарены съ пророческы даровнѧнїя. Но тозъ въпросъ не е много важенъ, защото писателѣ-тѣ на историческы-тѣ книгы, когато сѫ извлѣчали историческы свѣдѣнїя отъ тѣзи по-стары документы, сѫ се водили отъ Духъ-тѣ Божїй, и слѣдователно тѣ сѫ усвоили само онова което е было истинско.

Достовѣрность-та и богонбдъхновенїе-то историческы-тѣ книгы се подтвърдяватъ съ доказателства подобни на онѣзи които подтвърдяватъ петь-тѣ Моисеевы книгы. Лѣтописи-тѣ на Еврейскый-тъ народъ сѫ се пазили съ голѣмъ грѫжѧ отъ нарочно опрѣдѣлены служители; и писатели-тѣ, които сѫ споменувать въ Св. Писаніе като съчинители на свящеиик-тѣ на исторіѧ-та се нарѣчатъ пророци. Писаніе-та имъ показватъ че тѣ сѫ познавали добрѣ тайны-тѣ на человѣческы-тѣ сѣрдца и Божїйи-тѣ волѧ, относително за бѫдѫще-то. При това, изложенїя-та и думы-тѣ имъ се приносѧдатъ какъ истинны въ другы-тѣ книгы на Библїѧ-тѣ, тѣ сѫ съставали часть отъ Еврейскый канонъ; Ездра тѣ е прїемалъ за пророческы писанїя, и Господь нашъ Іисусъ Христосъ и Апостол-тѣ му сѫ ги приносвали за истинны.

БОГОВДѢХНОВЕНІЕ-ТО НА БИБЛІЙѢ-ТѢ.

Отвори Библїѧ-тѣ и испытай списанїя-та на петдесеть-тѣ писатели, които сѫ ѭ писали, отъ Моисеѧ, който писа книгы-тѣ си въ пустинѧ-тѣ около 400 годины прѣди обсадѧ-та на градъ Троя, до единъ-тъ на рыбаря Зеведеѧ, който писа свои-тѣ книгы въ Ефесъ и Патмосъ около 1500 годины по-послѣ, прѣзъ царуванїе-то на Домитїана, и ты не ще намѣришь ни єдинъ отъ погрѣшцы-тѣ които научни-тѣ мѫжіе на всякъ страна изнамирать въ списанїя-та на своиѧ-тѣ прѣдшественницы. Испытай тѣзи книги внимателно отъ корѫ до корѫ и видѣ ще можешь по-послѣ, прѣзъ тѣкыва погрѣшцы въ неѧ. И като ѭ испытаешь тѣй, помни че тѣ е єдна книга които учи за много разны нѣщѧ, кото описва естество-то, излага чудеса-та му, разказва за сътворенїе-то му — за сътворенїе-то на небеса-та, на сѵѣтлинка-тѣ, на воды-тѣ, на въздухъ-тъ, на растенїя-та и на животны-тѣ; че тѧ е єдна книга кото ни запознава съ първо-то явленїе на свѣтъ-тъ и ни прѣдсказва послѣдѣнїя-тъ му сѫдбѧнїе; че тѧ описва сѣбытїя съ обстоятелственны-тѣ подробности, съ прозѧ и съ поезїѧ; че тѧ учи какъ за земїѧ-тъ и за видимы нѣщѧ, тѣй сѫщо и за небе-то и за невидимы-тѣ нѣщѧ; че тѧ е писана отъ около 50 разны списатели, които сѫ имали разно образованїе, разно знанїе и разно естоплнїе, и сѫ были отдѣлени единъ отъ другъ чрѣзъ 1500 годины; че тѧ се е писала въ разны части на земїѧ-тъ и въ между разны общества, образованы и просты, богослужители и идолослужители; че пиршѣ-тѣ сѫ написали на тѣзи книгѣ-тѣ въ въспитавать за 40 годины между Египетскы-тѣ магесницы, които вѣрвахѫ че сѣлнце-то, планеты-тѣ и другы-тѣ стихїи бѣхѫ надарены съ разумъ и че тѣ управляватъ нашїй-тѣ свѣтъ; че първы-тѣ и странницы ѧ повече отъ 900 годины по-стары отъ показателства на най-дарованы философы и Гранцы философы. Испытай здраво тѣзи книгѣ и ты напраздно ще сѫ трудишь да намѣришь поне єдинъ отъ хиляды-тѣ погрѣшцы съ които изобилуватъ списанїя-та другы-тѣ древны списатели когато тѣ говорятъ за небеса-та и за земїя-та и за тѣхны-тѣ стихїи. Тѣзи книги никѫдѣ не противорѣчи на добрѣ доказаны истины, относящїи се до вещественный-тѣ и нещественный свѣтъ. Такава книга трѣбва да е богонбдъхновена.

„ХРИСТОСЪ Е ВСИЧКО ЗА МЕНЕ."

Единъ Христїански списатель говори за Христа така: — «Моя-та душа е какъ едно гладно и жедно дѣте, и азъ са нуждаѧ отъ неговы-тѣ любовь и отъ негово-то утѣшенїе за подкрѣпленїе и за рачехлажденїе; азъ съмъ єдна скитающа и изгубена овца, и азъ са нуждаѧ отъ Него кото єдинъ добръ и вѣренъ пастырь; моя-та душа е какъ єдинъ уплашенъ гълъбъ, и азъ са нуждаѧ отъ него като єдно прибѣжищє; азъ съмъ єдна слаба лоза, и са нуждаѧ отъ неговый-тѣ кръстъ за да са уловѧ о него; азъ съмъ єдинъ грѣшникъ, и са нуждаѧ отъ неговы-тѣ правдѫ; азъ съмъ голъ, и са нуждаѧ отъ негово-тѣ святость и невинность за єдѫ покрывкѫ; азъ съмъ въ смущенїе, и са нуждаѧ отъ негово-то утѣшенїе; азъ съмъ невѣжа, и са нуждаѧ отъ негово-то ученїе; прость и глупавъ, азъ са нуждаѧ отъ рѫководванїе-то на Святый-тѣ му Духъ. Въ нѣкакво положенїе, и въ нѣкое врѣме, азъ не могъ безъ Него. Могѫ ли са? Той трѣбва да посрѣдствува за мене. Обиненъ ли съмъ съ Сатанїя-та прѣдъ божественно-то сѫдилище? Той трѣбва да бѫде мой-тъ защитникъ. Въ печали ли съмъ? Той трѣбва да бѫде мой-тъ помощникъ. Гонемъ ли съмъ отъ свѣтъ-тѣ? Той трѣбва да ма защити. Когато съмъ наклеветенъ, той трѣбва да бѫде мой-та подпорка; когато умирамъ, мой-тъ животъ; когато тлѣѧ въ гробъ-тѣ, мое-то въскрѣсенїе. Тогава, азъ прѣдпочитамъ да си отдѣѧ отъ всичный-тѣ свѣтъ и отъ всичко което той обема, нежели отъ тебе, Господи; и, благодаренїе Богу, азъ знаѧ че и тѣ не желѣешь да ма напусненъ. Ты си богатъ, а азъ сѫромахъ; ты имашъ правдѫ, а азъ грѣхъ; ты имашъ мало и вино, а азъ раны; ты имашъ подкрѣпителны цѣрове и рачехлажденїя, а азъ гладъ и жадъ. Употрѣби ма, прочее, Господи, за какакъто цѣль и по какъвто начинъ искашъ. Тука е мое-то бѣдно сѫрце, єдинъ пращенъ скелетъ; напиши го съ твоѧ-та благодать. Тука е моя-та грѣшна и смутена душа, съжжни ѭ и ѭ расхлади съ твоѧ-та любовь. Земи мое-то сѫрце за твое-то жилище; мой-тъ устѫ за распространенїе-то на славѧ-тѣ на твое-то имѧ; мой-тъ любовь, и всичны-тѣ мои силы, за прѣуспѣванїе-то на твоѧ-тѣ власть и за усилуѧ на твои-тѣ вѣрующы людїе."

Какво нѧщо е да носимъ кръстъ-тъ — Нѣка проумѣемъ добрѣ какво нѣщо е носенїе кръстъ. Онзи слѣдѣ которо Сѫмонъ е носилъ кръстъ-тъ е сега надъ всичко-тѣ неволи и мѫки, и нѣма нужѧ отъ нашѫ-тъ помощь. Нѣй дѫже

не можемъ да го послѣдамъ лично, както той повика богатый-тъ младежъ да направи. Ний трѣбва да носимъ кръстъ-тъ въ сърдце-то и въ умъ-тъ си, въ живота-тъ и въ разговоръ-тъ си, а не само по единъ вѣшенъ или тѣлесенъ начинъ. Истинско-то носение на кръстъ-тъ слѣдъ Іисуса е да го слѣдаемъ, съ вѣра и любовь, дѣто той ни води; да напусне́мъ вѣчно кое-то вѣшка да ся напусне; да сме готови да прѣтърпимъ за Него срамъ и загубъ, да бѫдемъ прѣзрани, поругувани и гонени; и да подчинимъ нашата-тъ воля на негова-тъ. Инакетия, такова носение на кръстъ-тъ не е само нѣщо, и дане нетъжимо безъ помощь, но това е кото Господь нашъ вѣшка отъ насъ, и той самъ ще ни помогне и ще ни прѣпоръча.

—

Господь Іисусъ Христосъ е ревнивъ Богъ; той е ревнивъ за любовь-та ни, за упованіе-то и на сърдце-то-то на това обичай-то, уповаай-то него, прѣбѫждай въ него, и противостой на всѣко нѣщо кое-то може да ти отстранява отъ него.

—

Фенелонъ казва: "Христіанскій-тъ животъ е едно продължително и постоянно стремленіе на сърдца-та ни къмъ онова вѣчно добро кое-то желаемъ за тоя свѣтъ. Всичко-то ни благоденствіе сѣстои въ гладуваніе-то и жадуваніе-то ни за него. Това гладуваніе и жадуваніе е молитва. Желай постоянно да ся прибѣгнешь по-голѣмо при Сѫдителя-тъ си, и ти никога не ще прѣстанешь да ся молишь.

—

Когато послѣдня-та трьсть, на кожа-та ся оспаляшь, си сухни, тогава Богъ ще ти даде своѩ-тъ прѣносъ и ще ти помогъ да ся оспаляшь на кожа-та. "Той дава крѣпость на осѫбалѣлы-тѣ, и нараства силѫ-тъ на немощны-тѣ."

ГЕОГРАФИЧЕСКЫ ИЗСЛѢДВАНІЯ ЗА 1877.

Слѣдующы-тѣ свѣдѣніи по тоя важенъ прѣдметъ извлѣчаны отъ годишно-то наложеніе на Прѣдсѣдатель-тъ на Американско-то Географическо Дружество:

Географическы изслѣдованія прѣзъ минѫлѫ-та годинѫ имаше особено въ Африкѫ, въ Срѣдніѩ и Источніѩ Азіѩ, и въ островы-та на Индійскый-тъ Архипелагъ и въ Австралія. Въ нѣкои части на Южнѫ Америкѫ и въ западнѫ-та часть на Съединены-тѣ Державы, са правили тъкмо много изслѣдователни походи прѣзъ годинѫ-та.

Едно отъ слѣдствія-та на Англійскый-та изслѣдователенъ походъ въ Сѣверно-Ледовитый Океанъ е това дѣто са подтвърдава открытіе-то на Дръ Беселеѩ, който некакво да какче че въ по-голѣмъ-тъ часть на Смитсъ Саундъ съществува единъ новъ видъ прѣливъ и отливъ, който става водѫщъ на нѣкои земѩ часове.

Мѣнѣе-то че въ геологическы-тѣ исторіѩ на земѩ-та е имало не само единъ леденъ періодъ, но много такыва періоди, повече си прѣма.

Относително до древность-та на человѣческый-тъ родъ, година-та си отличава повече съ нѣкои критическы изложенія върху тоя прѣдметъ, нежели съ нѣкои важны открытія. Нѣкои стары ограбы, намѣрены въ Арменіѩ и Олимпіѩ изяснѩвать въ какво естествіе сѫ си намирали художества-та въ осмый-тъ вѣкъ прѣди Христа.

Въ Съединены-тѣ Державы, географическо-то дѣло на Инджинерско-то Отдѣленіе, водѫ управленіе-то на Генералъ Хъмфрисъ, сѣстои отъ извѫрашане-то на пристанища, рѣкы, езера, отъ геологическы изслѣдованія и отъ много другы общественены прѣдпріятія. Извѫрашане-то на Колорадо-то направи отъ Проф. Хейдеръ, и Нео-Іорскея-та Дружѫна точно са извѫрли.

Нѣколко изслѣдованія са свѣршили тоже въ Срѣдніѩ и Южнѫ Америкѫ. Г. Вѣсъ, отъ Френскы-тѣ флотѫ, прѣдпріе единъ походъ за да види далѣ щѣше да намѣри пѫть за да ся прокопае единъ каналъ чрѣзъ Дарієнскый проплазъ. Той свѣрши прѣгледъ-тѣ си, и прѣзъ минѫлѫ-та годинѫ обнародва прѣдварително-то на изложеніе, отъ което стана явно че не може да ся прокопае никакъвъ каналъ за пѫуваніе помежду Атлантическый и Тихый Океанъ, безъ да ся копае водѫ планины-тѣ. Дръ А. Лелоньонъ, който надирашe въ Юкатанъ развалины-та на Чиченъ Ицѧ, Уксмиалъ и Ахе, и въ острова-тѣ Аруксъ и Можересъ, е направилъ много любопытны открытія. Той е навадилъ много фотографическы изгледы на нѣкои развалины и боргілиды, и е открылъ цѣлы забѣлѣжителны статуіи, заровени двадесеть крака навлѣзѣ въ земѩ-та. Той е открылъ тоже нѣкои другы образы на островъ Можерсъ, и, по мнѣнію-то мнѣніе, сѫществували еж едно прѣме сношенія помежду Юкатанцы-тѣ и жители-тѣ на островы-тѣ на западно-то крайморіе на Африкѫ. Въ Южнѫ Америкѫ, Генералъ Д. А. Ривера е вѫшилъ изслѣдованія-та сѫ въ горы-тѣ на Перу. М. Бейкаръ-ъ Болиніѩ, и Сиворъ Морено въ Патагоніѩ. Тѣ сѫ извѫрали вѫсочины-тѣ на планины и сѫ търсили главы-тѣ (матки) на рѣкы. Отъ тѣхныѣ открытія може да ся научатъ много любопытны истины.

Надирайки-та въ Сѣверно-Ледовитый-тѣ пространства прѣзъ-тъкмо годинѫ, сѫ были много по-малко въ сравненіе съ онѣзи на минѫлы-тѣ години. К Витинъ е прѣдлужалъ съ единъ парадлуръ прѣзъ море-то Карѫ.

Както знаемъ, на 1872 капитанинъ-тъ Едвардъ Потъръ, който прѣимувалъ въ Ренуелскый Заливъ, бѣше намѣрилъ у двамина Екскымоси отъ Нечелеско-то племе нѣколко лъжицы и другы отъ тоя злощастенъ-тъ испытателенъ походъ на Сѫръ Дръ Франклина. Екскимосе-тѣ бѣхѫ му казали че single дружина бѣхѫ человѣци дошла много по-напрѣдъ на сѫщо-то мѣсто, въ Боргійскый Заливъ, дѣто Нечели-тѣ тогава зимували, но че чуждеци-тѣ измрѣли вѣчнѫ-тѣ отъ глѫдъ. За тоя навѣстіе имаше съмнѣніе, но такви години то си подтвѫрди.

Въ Азіѩ, испытателна-та дѣятелность е была търдѣ голѣма въ Палестинѩ, Персіѩ, Тюркестанъ, Тибетъ, Китай, Индіѩ и Ѩпонія. Херъ Нишинетъ е извѫрлъ Ѩпонска-тъ земѩ и е изработилъ едѫкъ картѫ, които скоро ще ся обнародна. Г. Водженсъонъ свѣрши метеорологическо-то сѫ пытешествіе около свѣтъ-та и чиденое-то на наше-то Географическо Дружество ще ся напомнѫтъ съ удовлетеніе негово-то прѣсѣтствіе въ едно отъ наши-тѣ сѣбранія. Относѣлѣ Г. Водженсъонъ е посѣтилъ Индіѩ, Ѩнѫ, и Ѩпонія. Въ Ѩпонія той проникналъ въ нѣкои мѣста въ които никога Европеецъ не бѣлъ стѫпилъ.

Изслѣдвания-та на Г. Станлей въ Африкѫ са извѣстни вече на цѣлъ свѣтъ.

НАСТИНКА.

Настинка-та е най обща-та отъ человѣческы-тѣ болести. Малцина има кото да не страдать отъ настинкѫ прѣзъ годинѫ-та. Та въобще си счита за нѣщожѫщо, и повечето нѣки прѣмѫнуваѫ безъ да направи нѣкоѩ значителенъ прѣдѫ на тѣлесни-тѣ системѫ. Тя е, обаче, главна-та причина на распространяванѣ-то болести наречени хрема. Настинка-та не само причинява хрема-тъ, но ѩ прави да ся продѣлжава. Хрема-та може да ся отрани въ слѣдствѣ-та цѣна на нѣщо-то, но та може да ся распространи въ гърло-то, въ грѣлнѣсны-тѣ цѣни и въ самы-тѣ въздушны мѣрки. Когато си случи тоя, зрѣма-та може да докара охтикѫ (сгрѣмъ). Особенно ако едно лице е прѣдрасположено на охтикѫ, сада настинка кото причинява распаленѣ на дробове-тѣ може да докара веднага охтикѫ. Колко често слушамы отъ онѣзи кото страдать отъ охтикѫ да казватъ: Въ едѫ день ѩ настинѫхъ и настинка-та ся заглади въ дробове-тѣ ми и ми докара едѫ кашлицѫ кото никога не ѩ е оставила. Слѣдователно, всякой трѣбва да си пази отъ настинкѫ и особено онѣзи кото са прѣдрасположени на охтикѫ.

Често са забѣлѣжва че нѣкои хора наѩдко настинватъ, а другы постоянно. Нѣкои ка. тоѩ чувствителенъ отъ измѣненія-та на температурѫ-тѣ щото отъ най-малъкъ студъ настинватъ, а другы може да си налагатъ на най-голѣмы-тѣ промѣненія на врѣме-то безъ вредѫ. Забѣлѣжително е че онѣзи на кото настиѩ-та е по-тъ-ма силна ка отворенъ въздухъ прѣзъ всички-тѣ врѣмена на годинѫ-та много по-малко страдать отъ настинкѫ отколкото онѣзи кото прѣмѫнуватъ по-често отъ врѣме-то си въ затворено мѣсто. Постоянно-то налагаѩе на вѣтрѣ-тѣ, както е съ войницы-тѣ и моряцы-тѣ, прави человѣка да закоравѣ. Онаи кото не ся налага често на отворенъ въздухъ, по-то-то му дава ся чувствителность отъ най-малкый-тѣ вѣтрецъ му докара простуда. Това си случава най-много съ онѣзи кото живѣѩтъ въ търдѣ голѣмы стаи. Въздухъ-тъ въ такыва стаи става търдѣ сухъ, и разслабва тѣло-то.

Въпросъ-тъ сега е какъ що ще е едно лице, което често настина отъ наймалъкъ вѣтрецъ, да прѣчи тѣло-то си да ся налага на вѣтрѣ безъ да настина. Най-напрѣдъ, то трѣбва да прѣмѫнуваѩ доста врѣме всякой день на отворенъ въздухъ. То трѣбва да ся прѣчуди да прави това прѣзъ всички-тѣ годинѫ и въ всякакво врѣме. Второ, то трѣбва да пази ся вниманіе температурѫ-та на стаѩ-та въ какъ то прѣмѫнуваѩ сестѣ-тъ-та на врѣме-то си. Трето, то трѣбва всякой день да мые грѫдо-тѣ си съ студена водѫ и ако е възможно вѣчно-то си тѣло, и послѣ да го потрие добрѣ съ дебелъ кърпѫ. Слѣдъ кото прави тоя всякъ сутрѫнъ, то трѣбва да ся разсѫжда по нѣколко минути въ едѫ студена стаѩ, или на отворенъ въздухъ. Мѣнѣе-то на тѣло-то всякъ сутрѫнъ прави кръвообращеніе-то по-силно и намалява чувствителность-тъ му отъ промѣненіе-то на температурѫ-тъ.

Излѣзнѣе отъ топлы стаи на студенъ въздухъ безъ достаточны дрехы често водѫ настинкѫ. Още хора-та настиватъ найлесно когато като сѫ уморени и загорѣщени сѣдатъ въ нѣкое хладно мѣсто. Това трѣбва да ся избѣгва. Промѣненіе на облѣкло отъ дебело на тънко, особенно продѣлто врѣме, е тоже е-дна причина за настинкѫ. Голѣма грѣшка са извѫсила за това. Продѣлжѣ-то на облѣкло-то трѣбва да става постепенно, и спорѣдъ температурѫ-та на врѣме-то.

Запрѣ́ѩ на Индіѩ. — На 1875, 20,805 хора и на 1876, 19,273 хора сѫ бѣли разсѣкани отъ запрѣѩ въ Индіѩ. Едѫнъ женскы тигръ разсѣкалъ 127 хора, и сѣрѣтъ пакуванѣ-то на хора-та по едѫнъ общи пѫть за нѣколко седмицы. Другъ тигръ разсѣкалъ около 50 хора и причинилъ напущаніе-то на 13 села. Около 12,000 хора умрѣли само отъ ужѫпаніе-то на отровителни зміи. Освѣнъ загубѫ-тѣ на человѣцы, чесло-то на убитыѣ-тѣ добытѣкы прѣзъ горни-тѣ дѣѩ годины отъ зміи и запрѣѩ бѣло 101,655.

Количество-то кото са платило отъ Англійско-то Правительство въ Индіѩ какъ наградѫ за убиваніе-то на запрѣѩ было 10,465 т. л. въ 1875 и 10,865 т. л. въ 1876. Тѣзи сумы са виждать търдѣ малкы при голѣмо-то погубленіе на хора отъ запрѣѩ-тѣ. Ний не знаемъ сумѫ-тъ кояѩ-то Англійско-то Правительство полага за живота на единъ Индіецъ, но ако раздѣлимъ сумѫ-тъ която е платила въ горни-тѣ дѣѩ годины за убиваніе-то на запрѣѩ съ чесло-то на хора-та убити прѣзъ това врѣме, ний ще намѣримъ че малко повече отъ 2½ бр. медѫждета сѫ са платили за всяко лице. За single народъ, който са знаѩ сѫ человѣколюбіе-то си, това количество ни е види търдѣ малко. Ако ся дадеше толкова вниманіе за да ся изнамѣрятъ средства за убиваніе-то на запрѣѩ колкото са дава за усъвѫршенствваніе-то на топовѣ и на другы оружія кото са убиватъ человѣцы, нѣма ли запрѣѩ-тѣ нѣкак да ся истрѣбитъ въ какъ врѣме.

Пальчета. — Едно пальче (инбрить) е едно малко нѣщо. Ний нарѫдко ся спираемъ да помислимъ, сѣдѫ какъ го употрѣбимъ и захвѫрлимъ, че то има своѩ-тъ исторіѩ, и че прѣмѫнуваѩ прѣзъ много дѣйствія додѣто да вльзе въ кутѫ́ѩ-тъ.

Ний четемъ че около половинѫ-та на 17-то вѣкъ са открило че фосфоръ-тъ може да запали single клечицѫ потопена въ тъ́ѩ; но това средство да приобѫдиваніе-то е станѣло въ общо употрѣбеніе около 150 години по-послѣ. Това си нѫжда да е было начало-то на правѣніе пальчета.

Двѣсно-то правѣніе на пальчета-та състои въ това: най-напрѣдъ приготовѣ-та потрѣбнѫ-та чимове дървета. Една машина има която можи да нарѣзва отъ тѣхъ на дань 2,000,000 клечицы, надлъжъ да пѫти колкото едно пальче. Послѣ друга машина ги сѫрѣзва на врѣзки като остана малко мѣсто между тѣхъ така щото да не ся слѣпиватъ кога ся потопятъ въ тъ́ѩ-тъ. Слѣдъ като ги уравнятъ въ́рховѣ-тѣ на клечицы-тѣ, и два-та крайща на врѣзки-тѣ ги потопаватъ въ растопенѣ тъ́ѩ и послѣ въ фосфорнѫ жидкость, кото е пѣлна въ єдѫ єдѫ голѣмѫ желѣзнѫ плочѫ. Когато изсѫхнѫтъ, тѣ ся турятъ въ єдѫ машинѫ, кото, като растваря врѣзкы-тѣ, прѣсѣча клечицы-тѣ надѣѩ прѣзъ средѫ-тъ, и по тоя начинъ правѣ дѣѩ-та пальчета отъ тѣхъ. Послѣдѫ, тѣ ся турятъ въ кутѫ́ѩ и така ся разносятъ по цѣлый-тъ свѣтъ.

—

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

АНГЛІЯ И РУССІЯ.

Отъ печать-тѣ въ Съединенѣ-тѣ Дѣржавы у Америка е явно че Американци-тѣ въобще съчувствонать съ Русейк и че съ противни на политика-тѣ на Англійско-то Правительство. Слѣдуюшай-тѣ членъ, който заемамы отъ единъ отъ главны-тѣ религіозны Американцы вѣстници, подтвѣрдва това:

Дѣй мѣста отъ прѣдолѣмъ важность имъ въ настоящк-та Исторіѣ на свѣтъ-тѣ — Гибралтаръ и Цариградъ. Едно-то управлява венчжк-та тѣрговійк между Америкѣ, Западна Европѣ и венчжк-тѣ народы които сѣ намирать около Средиземно-то море. Друго-то е ключъ-та на венчжк-та тѣрговійк между Черно-то море, рѣкы-тѣ които сѣ вливать въ него, Средиземно-то море и вънкашны-тѣ свѣтъ. Освѣнь това, Цариградъ като сѣ намира при самж-та точка дѣ-то Европейскы-тѣ и Азіятскы-тѣ материкъ сѣ съединаютъ, при двѣшны-тѣ желѣзницы и телеграфы, тѣрговійа-та между тѣзи два материка тамъ трѣбва да има срѣдж-тъ си и оттамъ да се разклонява. Англія е турила рѣкж на Гибралтаръ прѣди 174 годины, и отогава насамъ го дѣржи. Та го зела съ силж когато сѣ билъ за Испанійк, и отогава да го прѣдаде на праведшай-ты мутрізвѣстъ когато война-та за Наслѣдствіе-то сѣ свършила; и тя го е дѣржала съ силж отогава насамъ.

Споредъ венчжк-тѣ правила на международышай-тѣ законъ, и споредъ всѣко право, той принадлежи на Испанійк. Той сѣ дѣржи отъ вѣйнж-та земѣ, и е часть отъ нѣя; той е постоянно изложенъ и унижение за нѣя. Но на Англійк, отношетелно до Малтѣ и Индійк, сила-та съставлява право-то. Ній не смы наклонни да сѣ прѣпирамы за това начало, защото было то признато или не въ Международно-то Право, но него сѣ работіи венчжк-тѣ най-образованы народи на свѣтъ-тѣ. Онова което нѣкамы да говоримъ е че ако Англія продължава да дѣржи Гибралтаръ и Малтѣ, какъ може та да сѣ протіви щото Русеія да не занимава нѣкое подобно мѣсто въ Исторіѣ? Русенить-тѣ казва: "Защо ній, сила отъ велики-тѣ Силы, и дажже най-велика-та въ Европѣ, съ 90 миліона народъ, съ единъ-сѣдмъ отъ земж-та на свѣтъ-тѣ, да бѣдемъ вежлчени отъ Средиземно-то море? Защо нашай-тѣ напрѣдъкъ и наша-та дѣятелность да сѣ ограничаватъ и да сѣ затваратъ по причина на завистъ-та на Англійскій-тѣ народъ?" Никакво начало нѣма въ Англія да е дѣйствувала прѣзъ минали-тѣ сто годины, което да въсире Русейк отъ прѣдпріятіе-то й.

Занимание-то на Гибралтаръ отъ Англичаны-тѣ е было постоянень источникъ на оплакванія отъ Испанійк прѣзъ единъ цѣлъ вѣкъ. Не само е унищетелно за нѣя, да има единъ чуждестранійк крѣпость въ земж-та си, съ топове-тѣ отправени къмъ нѣйны-тѣ владѣнія, но занимание-то й служи за постоянна причіна причінки на прѣкарание етоки безъ гюмрюкъ отъ Гибралтаръ въ Испанійк. Г-нъ Брайтъ припознава че Англія нѣма право да Гибралтаръ, и че тя го дѣржи само съ законъ-та силж-та, и съ голѣмы разносы, и че той бы желалъ да сѣ устрои пакъ на Испанійк като сѣ сѣборитъ учрѣдителна-ту. Единъ неговъ прѣятель ну казалъ че ако Гибралтаръ сѣ устжпи на Испанійк, послѣдна-та може да напрази на Англійк устжпки въ говорешето на Англійско-то Правительство. Слѣдуюшай-та членъ, който заемамы отъ единъ отъ главны-тѣ религіозны Американцы вѣстници, подтвѣрдва това:

Дѣй мѣста отъ прѣдолѣмъ важность имъ въ настоящк-та Исторіѣ на свѣтъ-тѣ — Гибралтаръ и Цариградъ. Едно-то управлява венчжк-та тѣрговійк между Америкѣ, Западна Европѣ и венчжк-тѣ народы които сѣ намирать около Средиземно-то море. Друго-то е ключъ-та на венчжк-та тѣрговійк между Черно-то море, рѣкы-тѣ които сѣ вливать въ него, Средиземно-то море и вънкашны-тѣ свѣтъ. Освѣнь това, Цариградъ като сѣ намира при самж-та точка дѣ-то Европейскы-тѣ и Азіятскы-тѣ материкъ сѣ съединаютъ, при двѣшны-тѣ желѣзницы и телеграфы, тѣрговійа-та между тѣзи два материка тамъ трѣбва да има срѣдж-тъ си и оттамъ да сѣ

ПРОГЛАШЕНІЕ КЪМЪ БЪЛГАРСКЫЙ-ТѢ НАРОДЪ.

По ВИСОЧАЙША-ТА воля на ЦАРЯ ИМПЕРАТОРА Всероссійскій, въ сила-та на анкленчо-то условіе отъ Порта-та на 19 Февруарій на тая година въ Святій Стефана, аз съмъ назначенъ Комисаринъ на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО по временно-то управленіе на Българія.

Като пристигнахъ сега на тозн високъ чинъ, обявявамъ за тоа на всички-тѣ отъ мене зависящи учрежденія и всички на особедена-та България.

Като са поставямъ съвѣсѣмъ за да исп̀лня високи-тѣ цѣли, препоръчвени на мене отъ Държавна-та воля на моя ГОСПОДАРЪ, аз ще положа всички-тѣ си грижи и стараніа за да повикамъ всички-тѣ сили на страна-та за установленіе-то въ най кѣсо время на самоспокойствіе-то народно управленіе отъ Българія, основано на самоуправителни начала, които да удовлетворяватъ духъ-тъ и потрѣбности-тѣ на повикавній, какъвъ новъ животъ, народъ.

Временно-то управленіе и приключетіе-то на русски-тѣ граждански власти въ мѣсто-то, най напрѣдъ има за цѣль за-навяване-то на порядъка и безопасностъ-та на всички-тѣ необщо и на свѣщо, безъ разлика, по вѣра и народность.

Въобще по такъвъ видъ, гражданскы-тѣ власти трѣбва да преслѣдватъ сѣкой самопорушовъ и насиліе противъ личности-тѣ и притежанія-та на жители-тѣ отъ сички-тѣ народности.

Избираемій слѣдъ е длъжемъ да за-бравя предишни-тѣ распри и антагонически-тѣ пушрпи между различни-тѣ народности и, съ свои-тѣ безпристрастни рѣшенія, да докаже че страна-та е способна да си получа съ новъ свободенъ животъ и съ широко самоуправленіе.

Призовавамъ братски сички-тѣ свободни и просвѣщени сили на страна-та да съдѣйствуватъ на временно-то русско управленіе въ время на исполненіе-то на високопредначертанна-та нему задача.

Колкото по-дбателно и по плодотворно ще бѫде това съдѣйствіе, толкова по скоро ще са замѣнѣтъ временно-повикани-тѣ чиновници отъ Россія съ личности отъ българско произхождеціе и ще може по лесно да са ускори повикавнѣто на по знаменити-тѣ жители на Българія, за изработванѣ-то на органически-тѣ постановленія на ново-то управленіе въ страна-та и за избираніе-то на Князь-тъ.

Тѫзи опредѣлена цѣль сѣ длъжни да ѭ имать прѣдъ видъ неотклонно и сички-тѣ повикани изъ Россія чиновници.

Надѣвамъ се на дружно-то, искренно-то и просвѣщено-то съдѣйствіе на тіи чиновници за бързо-то и успѣшно исп̀лненіе на възложенна-та мене задача, съ довѣрие-то на ГОСПОДАРЯ ИМПЕРАТОРА, задача т. е. призовавание-то къмъ новъ и самостоятелень животъ на страна-та, свобода-та на която е отнусена съ толкова скѫпоцѣнна кръвь на храбро-то Русско побѣдоносно воинство.

Нека са покаже Българія, че е достойна за тѣзи жертви и нека Бога е помогне и подкрѣпи насъ въ исп̀лненіе-то на свята-та задача, предначертанна отъ Върховна-та воля на ЦАРЯ ОСВОБОДИТЕЛЯ.

Императорскій Россійскій Комисаръ,

ГЕНЕРАЛЪ-АДЪЮТАНТЪ

Князь ДОНДУКОВЪ-КОРСАКОВЪ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Въ вторникъ вечерь-тъ по едно Парско Градско Сѣдѣкъ Паша, Главный-тъ Министръ, са свали отъ службѫ-тъ си, и на негово мѣсто ся опрѣдѣли Мехмедъ Рушди паша съ всѣкъ-тъ титлъ. *Собранія.* Вечерѣшніе на тоа, названіе-то Главенъ Министръ (Башъ Векилъ) са у-вищожака. Иradе-то казва че Мехмедъ Рушди Паша, който е былъ Великъ Везиръ нѣколко пъти непрѣди, е твърдѣ способенъ да подкѣрпа спокойстіе-то въ Дѣржавна-та и да внуши одно доверіе като знаяща въ сѫщо-то врѣме священны-тѣ права на Въдѣдѣля.

—

Минжала-та сѫббота, Махмудъ Дамадъ паша, шурей-тъ на Султанъ-тъ, ся опрѣдѣли Министръ на Война-тъ вмѣсто Изметъ паша.

—

На 10-й того прѣзъ нощь-тъ единъ пожарѣ станѫ на Высокя-тъ Портъ, въ който осѣнь двѣ-тѣ отдѣленія на Въанрать-тѣ и на Министръ-тъ на Вѣшни-тѣ Дѣла вечнки-тѣ другы са прѣобѫрьлѫж на пепелъ. Огьнь-тъ избухлъ на 3-4 мѣста изведнѫжды и говори се че много документы частни и правителственни изгорѣли. Нѣкои мьслятъ че това зданіе (В. Порта) было запалено отъ привѣрженцы-тѣ на матежъ-тъ, който станѫ два дни прѣди пожарь-тъ, но Правительство-то не е намѣрило до сега никакыы слѣди за начало-то на огьнь-тъ.

Въ отдѣленіе-то на Правосѫдіе-то имало единъ сандѫкъ, който съдѣржалъ консулиде, разны акціи и другы нѣща за 300,000 т. л. Въ пожарь-тъ двѣ-тѣ трети отъ тѣзи книгы изгорѣли.

Спорѣ *Л. Хералдъ* Порта-та цѣла да ся прѣдставляла въ Берлинскый-тъ Конгресъ отъ Саветъ Паша и отъ Александра Кара-Теодорида Ефендіи.

—

Тукущно-то управленіе на телеграфическо-то отдѣленіе обяви че то ще може да праща отъ сега нататькъ телеграмы почти за всичкы-тѣ градове въ Българія и въ Траніія на прѣдпишанѣ-тѣ цѣнѫ, но тѣзи телеграмы трѣбва да сѫ исключительно на Френскы языкъ.

—

Трапезонскый-тъ дошенкъ на *Л. Хералдъ* му телеграмвева че напоследкъ едно въстаніе набухнало въ Лазистанъ. Около 15,000 Лазове подъ прѣдсѣдателство-то на извѣстный-тъ Али Чурчъ Сулу и на брата му Османа, които ся отличѫж въ начало-то на война-тъ въ Азіяѫ, сѫ взели оржѫжіе-то противъ Русскы-тѣ. Само за Шерифъ Бей единъ отъ главатари-тѣ на Лазове-тѣ) са казва да е въ полѫзѫ на Русскы-тѣ. Той и сѫпоовѣ-тъ му отправили едно прошеніе въ Русскія да искатъ да ся приеседнатъ на нейѫ, но тѣ нѣмали много послѣдователи.

—

Научавамъ се съ скѫрбь, казва *Л. Хералдъ*, че едно ново смущеніе станало на Грецко-Турецк-тѣ граница. Една чета отъ 150-200 Гърци, които ся надѣвали въ тѣзгаѫ въ надежда-тѣ си отъ ново-то положеніе на работы-тѣ, прѣмѣнѫла границѫ-тъ отъ Аграѫ въ Йшрѣ и установила едно "прѣирѣмено правительство" въ Радовище, въ долинѣ-тъ на Артъ. Турска войска ся непратила да изгони нашествѣнницы-тѣ, и говори се че Грьцко-то Правительство направило нѣкои бѣлѣжки противъ тѣзи мѣрѫж на Турскы-тѣ власти.

—

Едирненскый-тъ дошенкъ на *Л. Хералдъ* пише отъ 5 того че Русси-тѣ расположили въстанницы-тѣ въ Родопскы-тѣ горы като хванѫли нѣколко стотини пѣшницы отъ тѣхъ, 6 голѣмы пушкоци и нѣколко хиляди пушки, хванджмы и патагани. Тѣзи трофеи са доведени сѫ кьмъ въ Едрене, а пѣшницы-тѣ били непратени отвадѣ Балканъ-тъ.

Русси-тѣ, казва тоа дошенкъ, сѫ въобще твърдѣ добродушны хора, и сѫ Мусулманы-тѣ са обхождатъ много кротко. На бѣдны-тѣ между тѣхъ тѫ раздаватъ сега хранѫ отъ военни-тѣ магазіи. Тѫ иматъ много отъ Турци-тѣ на случъ като имъ казватъ по 200-300 гр. на мѣсецъ.

Другъ дошенкъ на *Л. Хералдъ* отъ Пловдивъ пише съвѣсѣмъ противно-то на това за Русси-тѣ. Той обвинява Българы-тѣ и Русси-тѣ за неисказаны злодѣйнія и нѣмъ приписва найгьлѣмы-тѣ свѣрѣпства и варварства които може да сѣ прѣсѣтуватъ. Ние не можемъ да повѣрваемы тѣзи обвиненія на тоа дошенкъ, който са видя да е злѣ расположенъ къмъ Българы-тѣ и Русси-тѣ, додѣто не са подтвѣрдатъ отъ другы достовѣрны мѣста. Ако бы нѣкои злоупотрѣбленія да станатъ въ градъ-тъ Пловдивъ или въ окрѫжіе-то му, пъй са надѣваемы че тамъ има доста благоразумны и образованы хора, които чрѣзъ свое-то прямо или косвено вліяніе да подѣйствуватъ за спиранѣ-то имъ.

—

Тѣзи дни едно голѣмо число бѣжанци са ся непратили съ парочны пароходы отъ Цариградъ за въ Азіяѫ.

Али Бей, редакторъ-тъ на *Бисфетъ*, който прѣди день-тъ на матежъ-тъ въ Чераганъ, обнародвалъ едно писмо отъ главный-тъ матежникъ Али Зуавъ, са тръгнѫлъ подъ натиѫъ и вѣстникъ-тъ му е спрѣнъ за сега.

Мидхатъ паша напоследѫкъ отправилъ едно писмо до *Морнинг Постъ* въ което казва че мнозина отъ Мусулманскы-тѣ Русскійскы пъренца му непратили отъ Цариградъ оплакванія противъ Българы-тѣ и Русси-тѣ. Слѣдъ като исказва въ него обиды-тѣ които послѣдни-тѣ правили на Мусулманы-тѣ, той моли да ся непрати въ Румели единъ Европейскъ комисѣй които да бди надъ поведеніе-то на Русси-тѣ и на Българы-тѣ и да попротивстоѭ въ все-то на человѣшкъ-тъ Мохамеданскы-тѣ жены и дѣца.

—

Въ Недѣлѫ Турскый-тъ пароходъ *Султаніе* донесѣлъ отъ Варнѫ много военны вѣща.

ИЗВѢСТИЕ.

Който отъ родителы-тѣ или отъ родинны-тѣ на долеспоменаты-тѣ желае да земе свѣдѣнія за тѣхъ, нека ся отнесе до Г-на Стаматіо Сливуди въ Тавалъ, улица *Лиреги-Баши, № 7*, или до Г-на Стефанъ Патрѣаршій или до Българскя-тъ Екзархія.

Марія Сеновъ на 18 год. отъ Ески-Загрѫ.

Дмитрѣ Дели-Радъ на 16 год. отъ Пагаторище.

Никола Тасовъ Балазовъ на 18 год. отъ Самоковъ.

Керка на 18-19 год. отъ Фета Бей Чифлиѫ, Тѫрновска клада.

Керка на 23-24 год. отъ Ескѫ.

Стаио на 13-14 год. отъ Беренъ Дере, Радомирска клада.

Никола Ѭмъ Чарьлъ на 10-11 год. отъ Уаунъ Кюпрю.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонъ, 11 Майи. — За наслѣдникъ-тъ на Германскій-тъ престолъ, който са намира отъ нѣкое врѣме насамъ въ Англія, са казва че настоявалъ прѣдъ Лордъ Бикасфилдъ и прѣдъ Дерпрѫжъ-тѫ да ся спорѫжѫжѣлъ съ Русскіи.

Лондонъ, 12 Майи. — Разнсваніе-то въ вѣрху прѣдложеніе-то на Лордъ Хартингтона, което не удобрявало употрѣбленіе-то на Индійскы войскы безъ прѣдварително-то съглаіе на Парламентъ-тъ, ся продължавало 4 дни, и наконецъ, Лордъ-та на Прѣдставителствѣ-то отхвѣрлила съ 347 гласове противъ 226, — едно вышеглаіе за Правителство-то съ 121 гласове.

Лондонъ, 13 Майи. — *Сталандрѣ* казва че надежда-та за мирь е блискана. Царь-тъ ся показалъ непоколебѣнъ вѣрху вѣпросъ-тъ за Бесарабіія, но той напрадвалъ значителны усталыкы вѣрху граница-тѣ на Българія. Не ще бѫде чудно, прибава тоа вѣстникъ, ако Русси ся съгласи да намали военно-то обезщетеніе на половинѣ и даже повече.

Лондонъ, 14 Майи. — Прѣговоры-тѣ между Русскіи и Англія достигнѫлъ до едно спорѫжѫніе. Англійско-то Правителство дало надѣждѫ да не работятъ въ арсеналы-тѣ толкова бѫрзо колкото испрѣди за въорѫжаваніе-то на бронны корабы.

Бѣна, 15 Майи. — Силы-тѣ ся съглесили щото Австрія да занимае Ада Кале (единъ островъ на горѣй-тъ Дунавъ) за да обезпече свободно-то плаваніе по рѣкѫ-тъ.

Парижъ, 16 Майи. — Вѣрва ся че Конгресъ-тъ ще ся сѣбере непрѣкѣнно на 30 того. Силы-тѣ цѣли да ся прѣдставляватъ отъ тѣзи лица: — Русія отъ Князь Горчакова и Контъ Шувалова; Англія отъ Лордъ Салисбѣри и Лордъ Лаиса; Франція отъ Г-на Водинтона и Контъ Сенъ Валіе; Австрія отъ Контъ Андраши и Г-на Хейнсеръ.

Казва ся че Конгресъ-тъ ще ограничи дѣйствія-та си въ установленіе-то на общы-тѣ начала на мирь-тъ, и че той ще ся послѣдва отъ еще Конференціѭ въ Цариградъ за конечно-то рѣшеніе на всичкы-тѣ спорны работы.

Лондонъ, 16 Майи. — *Морнинг Постъ* казва дисесь че той може да утвѣрди че едно ново спорѫжѫніе е станѫло между Русскіи и Англія вѣрху всичкы-тѣ вѣпросы кои досягатъ направо послѣдни-тѣ Силѣ.

Бѣна, 16 Майи. — Днесь Контъ Андраши изнесе на дѣв-тѣ Делегаціи на Дѣржавѣ-тъ начинъ-тъ по който еда часть отъ прѣдитъ-тъ за 6,000,000 л. л. са е изхѫнѫлъ. "Монархія-та," казалъ той, "не трѣбва да стане правственно занисима отъ другы-тѣ Дѣржавы." Нѣкои обстоятелства може да прокалѣжатъ, що то да запашашъ Австрійскы-тѣ интереси, даже когато стане спорѫжѫніе вѣрху всякыы-тѣ Европейскы вѣпросы; и за това Правительство-то има намѣрение прѣди всичко да уплѣкни войска-тѣ въ Далмацій, и въ Трансилванія.

Относително до сѣбиранѣ-то на Конгресъ-тъ той казалъ че желаніе-то на Австрійско-то Правительство е да работи за установленіе-то на мирь-тъ и за упазваніе-то на неговы-тѣ интереси.

Издѣва ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнтонъ.**

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѧ-тѧ на А. Х. Болджіанъ.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвѣртокъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и полошина, а за шесть мѣсеци при четвѣрти отъ бѣло меджидіе. Сношеніетовавайа-та трѣбва всякой да ся предплатяватъ и да ся изправатъ въ вилаіи, въ градъ, или въ пощенскитѣ тамбури (пуулове), Измиръ, Пруссия, Русия и Франкиръ, на Редакторъ-тъ у Америкаскъ Хаиъ въ Цариградъ. Извѣстія ся вмѣстяватъ по 2 гр. на редъ-ъ.

Година 3. ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 25 МАЙИ 1873. Брой 21.

"Дѣ ти, смѣрте, жило-то ѓ" (1)

1.

Единъ непріятель стои срѣщо всички ны, когото ный не можемъ да видимъ, но отъ когото ный ся боимъ повече защото не можемъ да го видимъ. Нимъ е неизвѣстно кога и дѣ ще ны посрѣщне, но ный знаемъ добрѣ че той ны чака, и не ѝбѣждѣ по пътя на живота той невѣрно ще ны нападне. Борба-та може да ся отложи за нѣколко годины, или въ тоя сѣлцый тъ день ный можемъ да бѣдемъ принудени да ся боримъ съ него. Ный не знаемъ дали нападеніе-то ще бѣде внезапно или постепенно, но какото и да бѣде, ный знаемъ че въ два-та случаи сѣдѣтелно-то ще бѣде единакво смъртоносно.

Колко ся боѣтъ хора-та отъ тоя непріятель? Ако и да не изразяватъ често страхове-тѣ си съ устѣ-та си, тѣ нашъ ты усѣщатъ въ сърдца-та си. Нѣкои дажде желяѣтъ да ся показжатъ равнодушни къмъ тоя голѣмъ непріятель, но тѣхно-то равнодушіе не е сѣщинско. Тѣ може да ся показватъ весели при приближаваніе-то му, но тѣхна-та веселость е притворна, защото въ сърдца-та имъ има страхъ. Колко нарѣдко хора-та говорятъ за смърть-тѣ и за приближаваща-та си борбѣ съ нейк! Ако нѣкой дедепе при насъ отъ другый-тъ свѣтъ, и ако той посѣтене жилища-та ни и магазін-тѣ ни и послушаніе разговоръ-тѣ ни, той не бѣ заключилъ отъ него че твърдѣ нискоро вечнки мажіе, жени и дѣца ще бѣдѣтъ принудени да ся борятъ съ единъ такъвъ ужасенъ непріятель. Защо хора-та пазятъ такова мълчаніе за него? Отъ равнодушіе къмъ него ли мълчатъ? Не; тѣ го замълчаватъ, защото сѣ боѣтъ отъ него; и тоława сѣ боѣтъ отъ него, щото тѣ не желяѣтъ дажде да ся говорятъ за борбѣ-тѣ. И когато той удря нѣкъзо едного слѣдъ другый, когато "морь-тъ ходи въ тъмнинѣ и погибелта запустява въ срѣдъ градѣ," и когато стотины души падатъ около насъ, сърдца-та на человѣцы-тѣ отпадатъ, тѣ ся топятъ, страхъ ты обхема, търпѣніе-та ся напушатъ, любостяжаніе-то устѣпва прѣдъ едно още по-силно чувствованіе, и дажде любовь-та къмъ прѣятели и родины поѝкоога ся надпива отъ страхъ-тѣ на смърть-тѣ.

Този страхъ, който вечнки-тѣ хора чувстоватъ, не е глупавъ по разумѣ-тѣ. Само безумный-тъ може да ся шегува съ смърть-тѣ, защото тя е единъ могущественъ непріятель, който може да свали най-силны-тѣ. Поѝкоога ный видимъ человѣцы толкова силны и мжжестенны, щото ни ся види че смърта-та не може да ги надвие; но когато тя хвърли една отъ стрѣлы-тѣ си противъ тѣхъ, сила-та имъ нечезва, и тѣ падатъ безпомощни. Поѝкоога ный ся срѣщаемъ съ человѣка който се е посвятилъ живота си въ изслѣдованія за тоя голѣмъ непріятель, и който сѣ ся старали да ся научатъ какъ бъхъ могли да противостоѝтъ на нападеніе-то му. Тѣ сѣ ся запознали съ разны-тѣ начини съ които той приближава человѣцы-тѣ и съ нѣкои отъ оръдія-та които той употрѣбва да ны погуби; тѣ сѣ измислили още средства съ които да отбѣгъватъ нѣкои отъ нападенія-та му, и въ нѣкои отъ прѣдварѣлны-тѣ борбы тѣ сполучливо му-сѣ противостоѝли. Когато, обаче, конечна-та борба ся приближи, тогава вечнко-то тѣхно познаніе и искуство е напраздно, и тѣ не могжтъ да противостоѝтъ на нападенія-та му. Колко могущественъ е този непріятель, по-неже вечнко-то лѣкарственно искуство не е могло да набави ни единого отъ конечно-то му нападеніе. Колко ужасенъ е той, понеже мѫдрость-та и сила-та на цѣлый-тъ свѣтъ никога не сѣ могли да въстрѣкоствуватъ надъ него. Человѣцы-тѣ колкото много и да сѣ спаѣтувать и колкото усѣрдно и да сѣединяватъ силы-тѣ си, тѣ не могжтъ да спечелятъ единъ рѣшителенъ и конечнѣ побѣдж.

Смърть-та е и единъ *таенъ* непріятель. Той не ся явява вынкты откровено, по ся крие и нечанно ны напада. Ако сѣ забранимъ, ако за малко врѣме прѣнебрегнемъ да сѣ пазимъ, и ако обстоятелства-та сѣ такъва щото да бѣдемъ повече изложени на нападенія-та му, тогава той ны удря. Поѝкоога при първото му приближаваніе той не сѣ види като единъ смъртенъ непріятель; той не сѣ обхожда като да има намѣреніе да ны погуби, и прѣди да сѣ ный извѣстни ный надамы въ рѣдъ-тѣ му.

Тоя непріятель е ужасенъ, защото той *не щади никого*. Ный бихмы помислили че той бѣ сѣ ерѣлъ прѣдъ людѣ-тѣ и бѣ пощадилъ дѣтешце-то, което що е почнало да жиѝве; но често той не щади и него, и ново-родена-та радость на майкѣ-тѣ често сѣ обрща въ печаль.

Погледнѣте майкѣ-тѣ съ дѣца-тѣ и сѣбраны около нѣкъ. Какъ тѣ сѣ отправятъ до нѣкъ за потрѣбности-тѣ си и тѣ имъ ны достаѣ и ны утѣшава въ скърбѣ-тѣ имъ. Наѝбрно смърть-та би имала съжаленіе за майкѣ-тѣ; но колко често тя напада и нѣкъ и пращ да запустѣне домъ-тъ на който тя сѣ е наслаждавала да служи.

Тоя непріятель е и единъ ужасенъ *погнититель*. Погледнѣте трудолюбивѣ-тѣ работникъ. Годины врѣме той работѣ-тѣ вѣрно и сѣ плодъ-тѣ на работѣ-тѣ той сѣ спечелилъ за себе сѣ единъ спокоенъ домъ. Около него той посадилъ цвѣта и овошки и сѣбралъ отборъ книги и картины. Този домъ сѣ станалъ за него почти кадѣ единъ земенъ рай, и той сѣ надѣва да сѣ наслаждава въ него за много годины. Но сто че този непріятель дохожда и трѣба отъ него всѣкны-тѣ плодове на работѣ-та му. Той сѣ строго му запоѝда да напусне домъ-тъ който той обѣчна, и всичкы-тѣ нѣща съ които сѣ е наслаждавалъ. Той го принудява да изостави всичкы-тѣ си широкы нивы, да сѣ отчегли отъ хубавы-тѣ си градины и да остави всичко-то си съкровище. Този непріятель не му позволява да надарѝи нѣщо отъ всичкы-тѣ плодове на трудове-тѣ му: той го лишава отъ всичко.

Не е чудно че хора-та сѣ боѣтъ отъ единъ непріятель, който може да ны нападне тѣйно или явно, постепенно или внезапно както той желае, и въ всякой случай да ны погуби. Не е чудно че хора-та сѣ боѣтъ отъ единъ непріятель, който може така да нашествува домовет-тѣ имъ, да погуби нарѣдъ най-обычны-тѣ имъ, и да ны лиши отъ всичкы-тѣ имъ съкровища.

О да бѣхъ были горѣ-споменѣты-тѣ нѣща главны-тѣ причины за които хора-та боѣтъ да сѣ боѣтъ отъ смърть-тѣ! Но ный! Какво що казахмы до сега за този голѣмъ непріятель е нищо въ сравненіе съ онова което остава да ся каже, защото ный не смы говорили още нищо за *жило-то на смърть-тѣ*.

РАЗУМЪ-ТѢ И РЕЛИГІЯ-ТА.

Да подигамы войнжк между разумъ-тѣ и религія-тѣ, и така да ны постаямы едно срѣщо друго, не е нуждно нито нашъ умъ. Нѣкое духовно лице казало че дѣто разумъ-тъ почнува тамъ вѣра-та свършва. Ный желимъ другоѝе. Разумъ-тъ е дарба Божіи, и както всяка друга дарба на наше-то естество, той ни е даденъ за да ся употрѣбва. Вѣра-та, ако не ся прѣдшествува отъ упражненіе-то на разумъ-тъ, бива слѣпа, глупава, и суевѣрна.

Система-та на Естество-то и религія-та въ Библія-тъ сѣ единако дѣло Божіе. Наука-та основана на разумъ-тѣ ся занимава съ първа-та, а богословъ-тъ въ особенно-то ни звание сѣ занимава съ послѣдни-тѣ. Като има единъ Богъ, и като произлазятъ и дѣй-тѣ отъ сѣщый-тъ источникъ, тѣ не може да сѣ противни едно на другъ. Единъ-та може да сѣдѣржава *повече* отъ другъ-та; но относѝтелно до истины общы и за дѣй-тѣ, ни сѣ на нѣмъ право да гони другъ-та.

При всичко това често сѣ е случавало въ напрѣдъ-тѣ на наука-та щото Разумъ-тъ да ся е въоръжавалъ формально противъ религія-та. Наука-та е приглаѝвала че е измирала нѣкой фактъ въ Естество-то, който да е противенъ на учеѝнія-та на Библія-тъ, и да ѝвнушавала на единодѣлцы-тѣ й авторитетъ. Съмняющій ся философъ казва че человѣкъ не е *свободенъ* дѣецъ за да бѣде отговоренъ за свои-тѣ дѣйствія; и за това той заключява че Сл. Писаніе трѣбва да не е истинно, понеже то учи свободно-то дѣйствіе на человѣка. Съмняющій ся философъ извѣстава на свѣта-тъ че Мойсеѝ-та исторія за сѣтвореніе-то на свѣтъ-тъ не може да противостои на геологическы-тѣ открытія. Безбожническый-тъ астрономъ казва че нѣма такова Сѣщество, какъвто Христіаніны-тѣ утвърдява да има, което да внесни начало-то на Библія-тъ. И така Разумъ-тъ въ рѣцѣ-тѣ на противницы-тѣ на религія-тъ е настоявалъ че вѣрваніе-то въ ученіе-то за единого Бога, въ него-то нравственно управленіе, и особенно въ божественно-то начало на Библія-тъ е само єдинъ глупавъ и безсловесенъ предразсѫдъкъ; че религія-та е просто едно человѣческо издѣліе, което нѣма нищо повече сѣщественно или сѣрдцестенно отколкото невѣжественто на нѣкои и хитрость-та на другы; и че умъ-тъ е назначенъ да сѣбори Библія-тъ, и така да докаже че дѣйто разумъ-тъ почнува тамъ вѣра-та свършва. Такава е точка-та къмъ която невѣрие-то въ крайно-то си положеніе наспоѝ доходжа, и въ въ изме-то на Разумъ-тъ.

Богословцы-тѣ не сѣ поеѝрщали вынкты тѣзи притязанія на невѣрницы-тѣ по единъ приличенъ и уменъ начинъ. Мнозина отъ тѣхъ сѣ были готови да отрѝчатъ онова което разумъ-тъ е извършилъ въ поле-то на науки-тѣ, и въ усѝліе-та ся да изъяснѣтъ Сл. Писаніе, тѣ често сѣ говорили съ такавъ строгость противъ науки-тѣ щото да разваляѝтъ несъзнателно основы-тѣ на онова което сѣ искали да защитятъ. Тѣ не трѣбва да сѣ боѣтъ отъ напрѣдъ-тѣ на науки-тѣ и отъ издиранія-та на разумъ-тъ. Когато ще иматъ да отговарятъ на нѣкои възраженія на ученія-та на Библія-тъ, тѣ трѣбва да разследатъ: първо, какво е възраженіе-то; второ, съдѫжа ли то нѣкой истиненъ фактъ; и трето, ако съдѫжа, противенъ ли е той на Слово-то Божіе. Тѣ не могжтъ да отхвѣрлятъ тѣзи въпроси безъ да докажжтъ достоѝлніе-то на звание-то си. Тѣ трѣбва да упражнятъ разумъ-тъ си въ прѣдъ-тѣ, и да пріемать заключеніе-то му. Противаніе-то на науки-тѣ, подъ име-то благочестіе, нищо не подлува. То е повечето слабость отколкото добродѣтель. То клони да намали стойность-тъ на Естество-то съ цѣль да възвиси Откровеніе-то.

Исторія-та е поучителна върху тоя прѣдмѣтъ. Бѣше врѣме когато Папа-та настояваше че слѣнце-то трѣбва да ся движи около земія-тъ, и вонрки него-тѣ прокліняваѝ нулы, противно-то на това доказано отъ Галилея си остава истина. Библія-та говори за слѣнцето да *изгрява* и да *загожда*, като го описва тѣй както ся види нашъ; но то не отрича че земя-та ся върти около слѣнце-то, както е доказано чрѣзъ астрономическы изслѣдванія. Сѫщо ни-

(1) 1 Кор. 15, 55.

каква мъчнотія имъ за пріемане-то на геологическитѣ открытія, като сѣлъсна съ Христіанска-та вѣра, защото за тѣзи открытія Библія-та ни дава ясно и съвръдна нито отрича. Мнозина, които сѣ ся отличили въ астрономическиѣ и геологическиѣ откритія, сѣ были добри Христіани, и това показва че тѣ може да ги пріемать безъ да вредять на наймалко на тѣхнія-та вѣрж.

И така напрѣдкъ-то на науки-тѣ нѣмкнѣ е клонило и ще клони да разнасѣщинскія-та хармонія, които слѣдствува между Бога-тѣ на Естество-то и Богъ-тѣ на Библія-та. Единъ и сѣщый-тъ Богъ като е источникъ и на двѣ-тѣ, ни едно, когато ся научава добрѣ, не може да измали стойность-та на друго-то. Пай не ся бояшѣ че Разумъ-тѣ, чрѣзъ свой-тѣ напрѣдъкъ, ще напусне религія-та на Библія-та. Бога-та наклонность не е была такава въ минѣлы-тѣ вѣкове; и ние мислимъ че тя не ще бѫде такава и въ идущы-тѣ вѣкове. Христіанство-то, когато ся проучѣва добрѣ, най-много отъ всичкы-тѣ другы религіи, подбужда дѣйствіе-то на Разумъ-тѣ и пріема здраве-тѣ му заключенія.

Дѣйствіе-то на благодать-тъ въ сѣрдце-то може да ся сравни съ гладнѣ-то на металы-тѣ. Първо тѣ сѣ едно темно вещество, което нито притяжава сѣвѣтлинѣ нито ѭ отразява. Послѣ когато ся почне гладнѣ-то имъ, въ тѣзи ся сѣтлежда тъкъ-тамъ една искра, сетнѣ една силна сѣвѣтлина, додѣто достигнѣтъ да отразяватъ сѣвршенный-тѣ образъ на сѣлнце-то което трѣбе на тѣхъ. Тъ и дѣйствіе-то на благодать-тъ, ако си почне въ нашы-тѣ сѣрдца, трѣбва постепенно и постоянно да ся сѣгѣда, додѣто образъ-тъ Божій си яви въ насъ.

Обѣщите сѣ, като избрани Божіи, ѩ милосердіе (Кол. 3; 12). — Богоизбранніть людіе трѣбва да бѫдѫтъ кото Него и като Неговый-тъ Сѫнъ, кротки, скромни, и милостиви, като показватъ нѣкои благоесть къмъ вѣчны. Тѣ никога не трѣбва да бѫдѫтъ строги, груби и нечутни. "Обѣчѣте ся съ смирѣномудріе," като напусненте высокомѣріе-то и гордость-тъ.

БИБЛІЯ-ТА НА НЫНѢШНЫЙ-ТЪ РУСКЫЙ ЯЗЫКЪ.

Слѣдующе-то заемамы отъ "Нюъ-Іорк Индипендентъ:"

Прѣди 20 годины Библія-та бѣше затворена книга за простый-тѣ народъ въ Русіѩ. Наистинѫ-та сѫществуваше на Славянскый языкъ, но та бѣше непонятна за него. Та послѣ ся прѣведе на нынѣшный-тѣ Руский языкъ, и около 500,000 екзамплары отъ нея сѣ были разпрасвани отъ Руско-то Народно Библейско Общество, но това общество, слѣдъ 10-годишно сѫществование, ся уничожи на 1825. Руско-то духовенство обяви тоя прѣводъ за неточенъ и сѣ противи на разпрасвуванѥ-то ѩ, но то не направи по-добрѣ отъ него. Наконецъ на 1857 настоятелѣ-та Американско-то Библейско Общество отиде въ С. Петербургъ за да сѫ опита да убѣди-тѣ Руско-то Правителство да снабди народъ-тѣ съ Библія на нынѣшный-тѣ Руский языкъ. Рускій-тѣ Императоръ, който бѣшѣ вече получилъ отъ Германскій-тѣ Императоръ едно писмо въ тоя смисъ прѣдъ мѣнѣ, прѣдъ го много ласкаво. Настоятель-тѣ сѣ помолилъ да отпрати single бѣлѣжка за това нѣщо до Баронъ Горчакова, който вѣднага сѣ зѣла въ вниманіе. Наскоро Рускый-тѣ Св. Синодъ, по запоѣдѣ на Правителство-то, почналъ новъ прѣводъ на Библія-та. Новый-тѣ Завѣтъ ся прѣведе на 1861 и сѣ наелечата. Мнѩ-та-та година прѣводъ-тъ на цѣлѫ-тѫ Библія ся довърши, и Царь Александръ въ тоя случай писа едно благодарително писмо на Св. Синодъ. Въ него той исказва слѣдующіѩ-тѣ забѣлѣжителны думы: "Азъ ся молѩ Бога за да бѫде освѣщающа-та сила на Словото-то Божіе въ сѣрдцѣ-то на разнѫ-тѣ Рускый-тѣ народъ въ вѣрѫ и въ благочестіе, защото нетлѣнство-то благоденствіе на дѫржавы и на народы зависѣ отъ това."

Англійско-то Библейско Общество е напечатало тоя прѣводъ на Библія-та, и прѣзъ послѣдѫ-та година то е продало много хилядѫ екзамплары отъ него на Руски-тѣ войнщи.

НИХИЛИЗМЪ-ТЪ ВЪ РУССІѨ.

Въ послѣдно врѣме много се говори за Нихилизмъ-тѣ въ Русіѩ. Нихилисти-тѣ сѣ онѣзи които не вѣрватъ въ нищо и не сѣ задоволи-ли-тѣ нищо. Прѣди 15 годины, когато романъ-тъ на Тургенева "Баци и Сынове," разпрасналъ новѫ-тѣ безбожнѣйшѫ философіѩ въ Русіѩ, Нихилизмъ-тѣ бѣлѣ едно общественно явленіе, а днесъ той е станѣлъ една политическа сила. "Сынове-тѣ," които сѣ научили въ младостъ-тъ си на вѣрие-то, комунизмъ-тѣ, свободѫ-тѫ-ли-тѫ бѣсѣ и другы-тѣ нищы, прикрыти подъ имѣ-то цивилизаціѩ, сега станѣли "баци" на едно безвраственно общество, което клони къмъ съсѫщаніе-то на всичкы-тѣ дѫржавы и на всичкы-тѣ религіи. Тоя общество имале напрѣдкъ-то между благородны-тѣ и особенно между онѣзи отъ тѣхъ, които изгубили часть отъ имота си чрѣзъ освобожденіе-то на робы-тѣ. Въ едно скорошно официално изложеніе до Министръ-тъ на Правосѫдіе-то са казва че Нихилизмъ-тѣ обема не само младежи въ училища-та, но и малчисти хора, военнослужащи, и наймного *дѣвицы*. Тѣзи послѣдни-тѣ, редѣ казвайе-то на самы-тѣ Нихилисти, сѣ най-дѣятелны-тѣ и най-усѫрдны-тѣ от всичкы-тѣ." Дѣвицы-тѣ, които сѣ учатъ лѣкарство, сѣ особенно ревностны и силны привѫрженици на Нихилизмъ-тъ. Спорѣ *И. І. Требѣвъ* Министръ-та на Правосѫдіе-то, въ едно изложеніе до Императоръ-тъ въ вѣрху испыты-тѣ на Нихилисты-тѣ, казва че Правителство-то не може да въспре распространеніе-то тѣзи разорителны ученія, защото тѣ приплазватъ отъ разратены-тѣ нравы, отъ непокорство-то на дѣца-та на родителѩ-тѣ и отъ прѣнебрѣсненіе-то на религіозно-то образованіе, не само въ малчисти-тѣ, но и въ Дѫржавны-тѣ училища.

Сѫщы-тѣ ученія на Нихилизмъ-тѣ сѣ были много или малко пропонѣдвани въ всѣкѫ часть на Европѫ и въ Америкѫ, но тамъ тѣ сѫ срѣщнали повече противлѣніе отъ просвѣтены-тѣ и религіозны-тѣ хора отколкото въ Русіѩ.

ТЕЛЕСКОПИЧЕСКЫ ПЛАНЕТЫ.

Телескопическы планеты сѣ онѣзи малки планеты тѣхъ които обикалятъ около слѣнце-то въ орбиты помежду орбиты-тѣ на Марса и Юпитера. Дѣто врѣме прѣди да ся открыжѣтъ тѣзи тѣла, Кеплеръ и другы астрономи бѣхѫ забѣлѣжили че сѫществува математическа сѫразмѣрность помежду разны-тѣ разстоянія на планеты-тѣ, осѣнь дѣто разстояніе-то помежду Марса и Юпитера е по-голѣмо отколкото трѣбва да е средѣ тѣхни сѫразмѣрность. Е. Бодъ съ прѣдсѣтвания-та си открылъ слѣдующе-то математическо изложеніе, което прѣдставѩ приблизително отношеніе-та на разны-тѣ разстоянія на планеты-тѣ.

Ако разстояніе-то на Меркурій отъ сѣлнце-то ся прѣдстави съ число 4, = 4 то разстояніѩ-та на другы-тѣ планеты отъ сѣлнце-то ще ся прѣдставятъ както слѣдва:

Венера	$4+(3\times1)=$	7
Земя-та	$4+(3\times2)=$	10
Марсъ	$4+(3\times2^2)=$	16
—	$4+(3\times2^3)=$	28
Юпитеръ	$4+(3\times2^4)=$	52
Сатурнъ	$4+(3\times2^5)=$	100
Уранъ	$4+(3\times2^6)=$	196

Отъ горѣк-тѣ таблица ся вѝди че помежду Марса и Юпитера липсува една планета, и за това сѣ прѣдполагаше че трѣбва да съществува друга планета помежду Марса и Юпитера которо искаше да ся открие. Въ начало-то на настоящый-тѣ вѣкъ ся направихѫ знаменателны и постоянны наблюденія за да ся открие незавѣстна-та планета. Астрономи-та ся заблудили-тѣ и ся увѣчахѫ съ сполукѫ, но вмѣсто да ся открие-ще една голѣма планета отвръхѫ ся четыри малкы планеты. Между Януарій 1-й 1801 (н. к.) и Мартъ 29-й 1807 (н. к.) четыри-тѣ малкы планеты Церера, Паллада, Юнона, и Веста ся открихѫ. Тѣзи планеты сѣ твърдѣ малкы, и нѣкои отъ тѣхъ, сѣ вѣроятно можѣ-бѫ-ли Веста-та, не може да ся видѝ съ просто око. Тѣ обикалятъ около сѣлнце-то по орбиты на които срѣдно-то разстояніе отъ него е почти сѣщо-то. До 8-й Декемврій 1845 не ся открихѫ другы телескопическы планеты, но отъ тогава насамъ астрономи-тѣ сѣ открили 182 такыва малкы планеты. Въ мнѩ-то е, обаче, нѣкои отъ тѣзи новы открити ся само повторение на по-прѣдишны открытія. Число-то на тѣзи малкы планеты може да е твърдѣ голѣмо, и нѣкои отъ тѣхъ може да не сѣ по-голѣмы отъ метеорическы-тѣ тѣла.

Нѣкои прѣдполагатъ че тѣзи малкы планеты сѣ само частѝ-тѣ на една голѣмъ планета, която сѣ раздробила отъ нѣкое вѫтрѣшно сѫтушеніе. Было това тъй или не, тѣ образуватъ едъ любопытнъ системѫ.

Н. Х. Х.

Юскодаръ, 1-й Апр. 1878.

КИТАЙЦИ-ТѢ И ЯПОНЦИ-ТѢ ВЪ ПАРИЗКО-ТО ИЗЛОЖЕНІЕ.

Невъзможно е да ся въобразимъ подголѣмѫ противоположность отъ онѣзи, които сѫществуваѭ между блюсодѣйны-тѣ отдѣленія (серіѩ) въ Изложеніе-то на Китай и Японіѩ. Нѣкаква прилика може да има въ пронехожденіе-то на Китайци-тѣ и Японци-тѣ; нѣкакво сходство може да има по видъ, но по отношѩ-тѣ такава сѫществуваѩ разлика има между пронехожденіе-то на двѣ-тѣ страны какато има между характеры-тѣ на жители-тѣ имъ. Всичко което Японец-тъ произвежда е здраво и лко, а произведеніе-то на Китаецъ-тъ има само една вънкашна лъскавинѫ. Разлика-та между тѣхъ не е самъ въ това нѣщо. Китай не взлаза нищо повече отъ онова което той е можалъ да излѫзи прѣди 20 годины. Но какво промѣненіе е станѣло прѣзъ това врѣме въ Японіѩ! Политика-та на послѣдѫ-тѣ, въшна и домашна, сѣвършено е се промѣнила, и най-застойчивый-тъ народъ въ свѣтъ-тъ, който сторо исключаваше чуждестранцы-тѣ отъ бреговѣ-ти сѝ, онѣзи подъ най-голѣмы-тѣ ограниченія, е станѣлъ най-прѣдпримчивый-тъ въ Изтокъ. Японца-тѣ сѣ съблѣзаятъ въ всякой градъ въ Европѫ и въ Америкѫ, и техна-та земя е присвоила промышленость-тѣ и науку-та на нѣмѣшный-тѣ Христіанскый свѣтъ. Китайцѝ-тѣ, отъ друга страна, сѣ си останѣли почти какваято сѣ си были прѣди единъ вѣкъ. Нѣколко търговски договори сѣ сѣ сключили сѣ тѣхъ и то сѣ силѫ-тѫ на оружіе-то; пристанищѫ-та имъ сѣ ся отворили за Европейскы-тѣ търговски кораби; и нѣколко хиляды Китайци сѣ ся прѣселили въ Съединены-тѣ Дѫржавы и въ Австралія. Но прѣдпаѩ-та на Китай сѣ оставатъ незамѣнены, и Китаецъ-тъ сѣ е почти такава какваято е бѣлъ прѣди вѣковѣ. Японецы-тѣ търговци и прѣдприимчи-тѣ въ Японско-то отдѣленіе на Изложеніе-то носятъ Европейско облѣдо. Всичкы-тѣ говорятъ Френскый-тѣ языкъ, а нѣкои и Англійскый. Прѣдприимчи-тѣ въ Китайско-то отдѣленіе носятъ туземно облѣдо, и нарѣдко кто тъкъ нѣкой знае да говори единъ Европейскы языкъ.

МУЗИКА ЗА ЛУДЫ-ТѢ.

Ный четемъ въ 1 Дар. 16; 23 слѣдующе-то: "И когато духъ-тъ на Бога бѣше на Саула, Давидъ земаше кытара-та и свирше съ рѫка-та сѝ: тогазъ олекнуваше на Саула и изтаваше му добрѣ, и отстелюваше си отъ него лукавый духъ." Това сѣбытіе сѣ е случило около 1,000 годины прѣди Христа, и отъ то-то хора-та сѣ вѣрвали че музика-та има силѫ да лѣкува луды-тѣ. Но досѣ-та, ако никога и да не сѣ е узнало точно какъ е полза-та отъ нѣкѫ за единъ разболѣвъ умъ. За да сѣ открие здравоносно-то влѝяніе на музика-тѣ въ вѣрху луды-тѣ, трѣбѣ нѣмалко-тъ музикални концерти сѣ сѣ станѣли въ лудницы-тѣ, които ги пазятъ на единъ островъ въ околность-та на Нюъ-Іорк. Въ начало-то, нѣколко луды жени были доведени една по единъ да слушатъ музикальны-тѣ пѣсни; послѣ единъ музикаленъ концертъ сѣ далъ на нѣколко стотины луды жены въ единъ голѣмъ стаѩ, и наконецъ, позволеніе сѣ дало на онѣзи отъ жены-тѣ които желаяли да изграѩтъ сѣ музикѫ-тѫ полезнѣ чакъ. Музика-та была гласна и инструментална, и влѝяніе-то й было голѣмо и задоволително. Лѣкари-тѣ които присѣтствували тамъ за да наблюдаватъ какво влѝяніе музика-та ще ги вѝрху лудѫ-тѣ, забѣлѣжили че тѣ укротивала за нѣколко врѣме по-лудѫ-тѣ и нервическы-тѣ жени и правяла веселы замѣлены-тѣ (меланхолицы-тѣ). Слѣдователно, видѝло се да добрѣ да сѣ даватъ по-често музикалны забавленія на луды-тѣ жены, така що ако не можатъ да сѣ излѣкуватъ отъ тѣхъ, то поне да сѣ направи живота-тъ имъ по-лекъ и по-пріятенъ.

Лифтерія (тѣрлена болесть). — За дифтерія-тѣ си мисли да е имала начало-то си въ Египетъ прѣди 2,000 годины и повече. Тя прѣобладавала въ Египетъ и въ Малъ Азія, дѣто тя ся распространила прѣзъ първы-тѣ петстотинѣ годины, и за това тя ся наричала найнапрѣдъ *Египетска* или *Сирійска болесть*. Тя ся появила въ Холандія на 1337; въ Ларанъ на 1576; въ Америкѫ на 1771. Тя ся распространила доста въ Франція на 1818 и 1845, и въ Англія и въ Съединены-тѣ Дѫржавы отъ 1856 до 1860, и отогазва насамъ сѣ іъ има тамъ много или малко.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

МИРОЛЮБИВО-ТО РАСПОЛОЖЕНИЕ НА РУССИЯ.

Ажансъ Рюсъ, С.-Петербургъ.

Англія, слѣдъ една продлъжителна политикъ на невнѣшателство, прѣзъ койато тя не се учаетке или интересъ въ международни работы, наконецъ видѣ за нуждно да покаже на свѣтъ-тѣ чи тя е сѫщо-та сдновременна Англія, и чи нейни-тѣ средства за дѣйстіе, кожто тя може да сѣбере въ кѫсо врѣме въ своѝ-тѣ си земѝк, на всико море, и въ най-отдалечены-тѣ си поселенія, сѫ подтвердително доказателство на силѫ-тѣ ѝ. Русія, отъ другъ страніѫ, ако и що е излѣзла отъ единъ сѣкилъ и юнашкѝ война, е доказала, чрѣзъ свои-тѣ голѣми приготовленія, че тя е готова да вѣде пакъ въ другъ война. Прѣзъ послѣдни-тѣ нѣколко мѣсецы стѣлпове-тѣ на вѣстницы-тѣ сѫ были пълни съ подробности, кожто подтвѫрдѫвать това двойно заявленіе. Человѣкъ бы се принудилъ да ся отчае за человѣшкая-тъ мѫдрость, ако нѣ Правительства, които имать на расположеніе-то ся такаѧ неограниченѧ средства, прѣди да ги употрѣбѧть, не ся почитать дали ужаса та вреда, кожто тѣ може взаимно да нанесѣть една на другъ, ще бѫде равнощѧна съ личнѫ-тъ полѫзѫ кожто може да произлѣзе ѿ една-тъ или за другъ-тъ, и дали тѣхни гражданска сила, ако ся употрѣби не въ взаимѫк врѣдъ, но въ взаимно спомагаіе въ Европѫ и въ Азія, не може да произведе по-голѣмы прѣимущества и за двѣ-тѣ както и за Европѫ и за человѣчество-то въобще. Тихый-тѣ и безпристрастный-тѣ разумъ съзлежда безъ мѫчотѣія вредѫ-тѣ кожто Русія и Англія може да направѧть една на другъ за много дѣлги годины безъ да достигнѫть нѣкога до тамъ щото е-дна-та накара другъ-тъ да нека мирѣ. Хора-та направдѫн търенѣ полѫзѫ-тѣ кожто е-дна-та или друга-та страна може да придобие отъ война-тъ, когато, отъ другъ страніѫ, всякой вѫжда личны-тѣ и несобщы-тѣ добрини кожто по правдѫ-тѣ за мирѣ-тъ, за порядѫк-тѣ и за обезпечность-тѣ отъ грамадны-тѣ средства на двѣ-тѣ Велики Европейскы Сили, ако ты употрѣбѣть не да ся разслабѧть една другъ, но да ся помагать взаимно вѣрху три-тѣ материцы за ѝ полѫзѫ на свои-тѣ си интересы, на цивилизаціѫ-тъ и на человѣчество-то.

Нѫдъ, Брюксель.

Единъ телеграмъ отъ С. Петербургъ на Янина чи Контъ Шуваловъ си види да е подучилъ да уніри Царь-тѣ чи е за интересъ-тѣ на Русія да видѣ на Европѫ по-голѣмъ-тъ часть отъ уставы-тѣ кожто са искать отъ Англіѧ, и че слѣдованетно събиранїе-то на Конгресъ-тѣ е вѣрно. Начинъ-тъ по който тоѧ телеграмъ отождествива исканіе-та на Англійско-то Правительство съ интересъ-тѣ на Европѫ, и съ това представѧ Англія, като да е утѣлѣснѣ-тъ отъ послѣдни-тѣ да дѣйствуѧ за неѝ, ны прави да ся съмнѣваны за достоѝнность-тъ мѫ. Уставы за общы-тѣ интересы на Европѫ може да ся искать само отъ Европѫ. Англія не е имала и нѣма още право да притязава да представѧ Европѫ. Ній знаемъ че много Англійскы и други вѣстницы отдаватъ такъвъ характеръ на политикѫ-тъ на Англійско-то Правительство, но повечето е вѣрно че то въ прѣговоры-тѣ си съ Русіѧ е ограничило дѣйстіе-то си въ своѝ-тѣ си интересы.

Танъ, Парижъ.

Напослѣдъкъ нѣшо извѣрвено ся е случило въ Русіѧ. Почвать-то, който прѣди 1-2 седмицы дѫржеше единъ военственъ языкъ и заплашваше Англіѧ, е станѫлъ изведнѫжъ умѣренъ и миролюбивъ. Той даже отвда до тамъ щото да ласкае непріятелъ-тѣ, който отъ начало-то на кризъ-тъ и до сега подѫржа сѫщо-то положеніе. Вѣри се че Рускый-тѣ чрезъ е послѣдаѫ Правительство, кото сега е наклонно да подѫржи цѣлый-тъ Договоръ на Св. Стефанъ на разнескайе-то на Конгресъ-тъ. Това произлѣзе на Руски-тѣ политикѫ е е удобрило въ Европѫ, защото то вѫрѫа Русія-тѣ въ пазъ-тъ по който тѣ трѣгнѫхъ въ начало-то, и дѣло сѫчувствія-та на Европѫ бѣхѫ на послѣдни-ти. Сега когато Русія е расположена да разгледа свои-тѣ интересы по-хладнокръвно, и интересы-тѣ на Европѫ по-справедливо, та може да очака да ѝ дадѫ общо-то мнѣніе да ся обърне пакъ за нейѫ.

Югоѝнскѝ Месиджѣръ, С.-Петербургъ.

Истина е че идея-та за съставаніе-то на единъ политическѝ флотъ, ся е пріела отъ голѣмо вслѣдіе, и нѣколко хиляды рубли сѫ ся дали отъ градскы-тѣ фондове отъ много градове за купуваніе-то и въоръжаваніе-та на малкы корабы. Но трѣба да помнимъ че даже за такаѧвъ сватъ цѣль като обезпеченіе-то на ранены-тѣ помощь-та не надмина кожто количество 5,500,000 рубли (600,000 а. л.). Да прѣдположимъ че вѫтрѣ въ идущы-тѣ нѣколко мѣсецы положина-та отъ тѫзи сумѫ ще ся сѣбере, щѧ ще имамы 2,250,000 рубли. Това количество въ сравненіе съ 25,000,000 р. което Руско-то морско отдѣленіе иждивива на годишнъ-тъ е като една капка въ океанъ-тъ. Истина-та е че въ всичко-то классове на общество-то военственна-та треска заминѫ, и че прѣобладаще-то мнѣніе е за мирѣ и за вѫтрѣшенъ напрѣдъкъ.

АНГЛІЯ И КОНГРЕСЪ-ТѢ.

Слѣдующе-то заемамы отъ *Дейли Нюсъ:*

Голѣма надежда има за едно честито и миролюбиво заключеніе на прѣговоры-тѣ между Англія и Русіѧ, които ся е подновили отъ заминаваніе-то на Контъ Шувалова отъ С. Петербургъ. Нѣколко врѣме може да ся замине додѣто да ся достигне до едно конечно рѣшеніе и да ся обяви на свѣтъ-тѣ, по повечето е вѣрно че основа-та за едно опрасъумѣніе вече е е опрѣдѣлена. Ако Конгресъ-тъ стане и ако всичко е рѣши съ мирѣ, Лордъ Биконсфилдъ и неговы-тѣ сътрудници може да ся похвалѧтъ че сѣдѣ ужасны кръвопролитія и страданія, Европейскы спященія и разстроніе на домашни-тѣ промышленость, сѫ извѫрши-ли онова което едно по-способно и по-непоколебимо Министерство бѣ извѣршило въ мѫнѫ сѣдѣ или даже прѣди да дѫржатъ-тѣ Конференціи.

Ный ся надѣваме че парво-то нѣщо, което Конгресъ-тъ ще има прѣдъ видѣ, ще е добро-то управленіе на разны-тѣ племена и народности въ Турцѝя. Незавѝсимы-тѣ или полу-независимы-тѣ Дѫржавы не трѣбва да ся оставѧтъ настрани. Грцко-то Царство трѣбва да ся расширѧ значително за по-добро-то му разпитіе и за положеніе-то, което трѣбва да заминава за напрѣдъ въ Балканскѝ-тѣ Полуостровъ. Това може-бы е най-голѣмый-тъ, ако не най-блѧкный-тъ интересъ на Англія въ Источный-тѣ Въпросъ. То е, обаче, едно нѣщо което не може да ся рѣши изведнѫжъ отъ дипломаціѧ-та, но трѣбва да ся остави на врѣме-то и на обстоятелства-та. Англія, ако и да нѣма голѣмъ интересъ въ Румѫнія, Черногорѝ и Сѣрбіѧ, та трѣбва да ся погрѫжи щото сѫлнцѣка-та несѫмѣнность на тѣхѝ Княжества да ся оздрави и да ся заякне.

Относително до точки-тѣ които ся разнескѧтъ сега отъ Англія и Русіѧ, народъ-тъ трѣбва да прѣема съ прѣдпазваніе онова щото са говори въ нѣкои вѣстницы, было то добро или лошо. Ный можемъ да прѣемемъ за вѣрно че Договоръ-та на Св. Стефанъ ще ся подложи въ сѫщото на разнескайе-то на Силы-тѣ. Но начало това никога не ся е отричало, ако и да е имало прѣпѧ за формѣ-тъ му. Народъ Сализбѣри въразжава на въдиганіе-то на единъ силенъ новъ Славянскѝ Дѫржавѧ подъ управленіе-то на Русіѧ, и на включваніе-то въ нѣя на нѣкои населены отъ Гѫрцы. Нѣкои подѫржчкѝ те Българскѝ-тѣ бѣла да ся раздѣли на двѣ или три Дѫржавѫ така щото Русско-то влїяніе да може да ся намали, но Румѫнія е едно живо опроверженіе на това мнѣніе. Тя показва че дѣло една страна е населена отъ single народность и е доста голѣма, такъ има народна гордость, и тя бѣва протѝвна на всико чуждестранно присвоеніе. Но въпросъ-тъ дали Българія споредъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ трѣбва да ся раздѣли на двѣ или три Дѫржавѫ е второстепенетъ, и той ся види да ся разнеска сега между Англія и Русіѧ.

Притѝсваніе-та на Гѫрцы-тѣ и на Мусулмѧны-тѣ въ южнѝ-тѣ часть на Европейскѫ Турцѝя трѣбва да ся зематъ въ вниманіе отъ Конгресъ-тъ. Лордъ Сализбѣри въразжава на земленно-то раздѣленіе на западны-тѣ области на Турцѝя отъ столѝщ-та. Ако Турцѝя трѣбва да управлѧва тѣхни области, тѣ трѣбва да ся свѫрѫнѧ съ столѝщ-та. А по сухо, защото другоѧче та ще посрѣщне голѣмы нѫжности въ управленіе-то имъ, и отъ това новы разпори и въстанія може да произлѣзѫтъ въ тѣхъ, които и сега не лишцвать. Колкото за устѫжны-тѣ, които Русія трѣбва да направи въ Азія, тѣ ще зависѧтъ отъ устѫжны-тѣ ѝ въ Българія.

ИСТОЧНА-ТА ПОЛИТИКА НА АВСТРО-УНГАРІЯ.

Дека, Парижъ.

Камара-та на Прѣдставители-тѣ въ Пешцѣ пріела прѣдложеніе-то за единъ кредитъ отъ 6,000,000 а. л., който се поискалъ отъ Правительство-то. Това се очакваше, по разнескайе-то което прѣдшествуваше гласоподаваніе-то заслужава особенно вниманіе. Ный часто сме показвали колебанія-та, недоумѣнія-та и противорѣчія-та на Австро-Унгарскѝ-тѣ политикѫ, но отъ послѣдни-тѣ обявленія на Прѣдсѣдателя-тѣ на Парламенты-тѣ въ Вѣенѫ и въ Пешцѣ ся види че тѣхни колебанія-та на сѫрѣшаніе, и че тѣ ся мѫчѫ е взѣла въ едно точно и ясно мнѣніе. Това е едно важно дѣло, и заслужва да ся разгледа по-дѣлго. Отъ начало-то на Источнѫ-тъ кризѫ политика-та на Австрія колкото да ся огранѝчи въ придобываніе-то само на Босѫк и Херцеговѫна. Тоѧ планъ нѣкѫкъ ни се е виждалъ отвасѝнъ за интересы-тѣ на Австрія, и той посрѣщна отъ начало-то противѣніе отъ Унгарцы-тѣ, Германцы-тѣ и Полѧцы-тѣ.

Отъ другъ страніѫ, партія-та която неска прѣседѣваніе-то на Босѫк и Херцеговѫна, съетои отъ высши-тѣ военны чиновницы въ Вѣенѫ. Тѣ утвѫрдѫха че чрѣзъ придобываніе-то на тѣхѝ двѣ области Австрія ще спечели важны военны точки и единъ голѣмъ земѝк, които ще расширѝ границы-тѣ ѝ значително покрай Адрѝятическо-то море. Освѣнъ то-ва, Австрѝйскѝ-тѣ Императоръ, който ще приѝмѣ свое-то царуваніе е изгубилъ нѣколко области, естественно би желѧлъ да придобие другы като възнаграждѣніе. Планъ-тъ на тѫзи партіѝ, обаче, са види сега да ся е напусналъ. Благодареніе на опоритость-та на Унгарцы-тѣ и на усилія-та на Контъ Андраши, Австрія се повръща пакъ на старѫ-тѣ си политикѫ. Тоѧ е ясно отъ обявленія-та на Кнѧзь Аусперперга и на Г-на Тиса. Полѧшкѝ-тѣ прѣдставители напослѣдъкъ пытали тѣхѝ три въпроса: 1) Истина ли е че Австрійско-то Правителство има намѣреніе да праща войны въ Босѫк и Херцеговѫна? 2) Ако е истина, защо и въ какъвъ срѣкъ? 3) Това занимаіе ще стане ли съ съглаасіе-то на подписавшы-тѣ Парижкѝ-тѣ Договоръ или само чрѣзъ едно отдѣлно споразумѣніе съ Русіѧ? Князь Аусперперга, въ Вѣенѫ, ѝно обявилъ че Австрія никога не е имала намѣреніе да замѣтева Европѫ въ рѣшеніе-то на единъ въпросъ, който тоѧлова много интересува всикы-тѣ Силы. Г-нъ Тиса, въ едно слово въ Пешцѣ, обявилъ сѫщо-то нѣщо.

АЛИ ЗУАВИ ЕФЕНДИ.

Слѣдующе-то извѣлчамы отъ *Таймсъ* за главатарь-тѣ на послѣдни-тѣ мятежъ въ Чераганъ:

Али Зуави Ефендиѝ е бѣлъ Офѳта. Той ся сѣдѣшелъ съ партіѝ-тѣ на Младѫ Турцѝя, които неска да прѣобразува Турско-то Правителство споредъ Мохамеданскѝ-тѣ законы. Въ Дарагрѧдъ единъ прѣобразователъ рано или кѣсно стана единъ съвѫклѣтникъ, и Али Зуави, като желѣ участіе въ едно съвѫклѣтно противъ живота-та на Абдулъ Азиза, си принудилъ да напусне Дарагрѧдъ. Той отишелъ въ Парижъ и послѣ въ Лондонъ, дѣто на 1867 той почнѫлъ да издава единъ Турскы вѣстникъ, на име *Мухбѫра*, съ цѣль да распространява вѫглаадоѣ-та на Младѫ Турцѝя. За подѫржаніе-то на тоѧ вѣстникъ ся казва че покойный-тъ Мустѧфа Фазѫлъ паша, братъ-тъ на Хедивъ-тъ, който тогава не бѣлъ добрѣ ѝно съ него нѣто съ Али паша, далъ едно голѣмо количество пары. По-послѣ Мустаѳа Фазѫлъ паша си примирилъ съ Али паша и заедно съ отстѣлнѣ-то сѫ отъ Младѫ Турцѝя. той прѣстанѫлъ да подѫржа тоѧ вѣстникъ, който не изказалъ вече на свѣтъ. Тогава Али Зуави напусналъ Лондонъ и отишелъ въ Парижъ. Прѣзъ тоѧ врѣме другы-тѣ членъ отъ Младѫ-тѣ Турцѝя, на име Зія Бей, почнѫлъ да издава другъ вѣстникъ въ Лондонъ подъ име *Хурріетъ*. Али Зуави испратилъ отъ Парижъ до тоѧ вѣстникъ единъ членъ въ който подбѫждалъ Вѣрны-тѣ да убѝятъ Али паша. Порта-та ся оплакала на Англійско-то Правителство за тоѧ и недѫжа единъ дѣлъ да отворѝ противъ Зія Бея. Послѣдній-тъ, ако и да далъ порѫчитель за себе си, побѣгнѫлъ въ Парижъ и оттамъ насетнѣ ни-то нито Али Зуави не отишли вече въ Лондонъ. При въдаряваніе-то на Султанъ Мурада Али Зуави ся завѫрнѫлъ въ Дарагрѧдъ и станѫлъ учитель на

сваове тѣ му. Послѣ той си опрѣдѣлить надзирателя на общественѣ-тѣ библиотеки въ Цариградъ, и додѣто приготвлять единъ каталогъ на книги-тѣ кои се взимрали въ тѣхъ, той да назначить директоръ на Лицей-тѣ на Галата Сарой. Напослѣдъкъ той надвалъ въ немилость и ся изпадилъ отъ службѣ-тѣ си. Отъ тогава той ставажъ явенъ противникъ на Правительство-то додѣто сполучилъ да подигне единъ матежъ и най-послѣ да изгуби живота си въ него. И така поприще-то на Али Зуави ся вади да е было назначено да ся почне и да ся свѣрши съ сѣзакалѣ.

РАЗНЫ ВОВИНЫ.

Кнѣзь Дондуковъ-Корсаковъ, Руский-тѣ Комисаринъ за гражданско-то устройство на Бѣлгарія, заминалъ въ пе-тѣ часъ вечерь-тѣ съ особенъ трешъ за Плоди-вивъ, дѣто сѣдалище-то на главно-то управленіе на Бѣлгарія ще бѣде за сега. Вечкы-тѣ лица, приказани на гражданско-то писелище, кое-то изпирае-тѣ нѣколко вѣроне насамъ въ Св. Стефанъ, трѣгнали тоже за тоа градъ.

—

Въ вторникъ вечерь-тѣ Сафветъ паша ся назначи Великъ Везиръ вмѣсто Мехмедъ Рушди Паша като ще задержа и службѣ-тѣ си Министръ на Вѣшныи-тѣ Дѣла.

Мустафа Паша, прѣдсѣдатель-тѣ на вѣрховный-тѣ воененъ Сѣвѣтъ, се опрѣдѣли Министръ на Война-тѣ вмѣсто Махмудъ Дамадъ Паша.

—

Миналый-тѣ четвертъкъ Шакиръ паша, новый-тѣ Турецкый Посланникъ въ С. Петербургъ, слѣдъ сяка аудиенція отъ Султанъ-тѣ, заминалъ съ параходъ-тѣ *Изодина* за Одеса.

—

Наконецъ отъ послѣдни-тѣ обявленія на Конгъ Андраши прѣдъ Унгарска-тѣ Делегаціи и на Англійскый-тѣ Министръ на Финанси-тѣ въ Камара-тѣ на Прѣдставитель-тѣ е явно че Конгресъ-тѣ ще ся сѣбере въ Берлинъ на 1/13 Юнія.

—

Ново покушеніе върху живота-тѣ на Германскый-тѣ Императоръ станало въ Недѣлка на 21 того, когато той ся завръщалъ отъ разходжѣ. Убійца-та Новбилинтъ, Социалистъ и професоръ на философія-тѣ, сполучилъ да го рани съ 30 сачмы въ лице-то, въ рѣдѣ-тѣ и въ рамо-то. Той послѣ ранилъ и себе си като ся помахнилъ да ся убіе. Отъ Императоръ-тѣ много кръвь нетекла, и лѣкари-тѣ твърдѣ много са безпокоиѣть за здравіе-то му.

—

Депутація-та, кото Лордъ Салисбери отказалъ да пріеме прѣди нѣколко дни, имала да му поднесе единъ адресъ противъ единъ Англо-Руски война, подписанъ отъ 220.000 лица, между кото имало 11 лордове, трима владыци, и много священныи и отлични сѣдкатели и художники. Той адресъ съдержалъ тѣзи думы: "Ный вѣрваемы не както прѣди миналы-тѣ 12 мѣсецы тѣй и сега не сѣщестуува никакво оправдаіе за single война между Русе-тѣ и Великъ Британія, и ный подпрѣжамы че наше-то Правительство ще вирвае едно отъ най-злѣмы тѣ прѣстъпленія, ако то ны уведе въ война."

—

Една голѣма и отлична депутація отъ страна на 1.600 Шотландскы священицы и проповѣдницы подпесла на Г-на Гладстона на 11 того единъ адресъ, въ кото тѣ изразяватъ пълно удоволеніе на неговав-тѣ политическа спрамо Источный-тѣ Въпросъ.

—

Мусулманскы-тѣ и Гръцкы-тѣ (?) жители отъ Велеско-то окръжіе отправили тѣзи дни до Портъ-тѣ и до Европейскы-тѣ Силы единъ протестъ, въ кото казватъ че тѣ не желѣятъ да ся подчинатъ на едно Българско Правительство, защото Българы-тѣ като не показали никакъвъ знакъ за напрѣдъкъ въ образованіе-то и въ политическый-тѣ и общественный-тѣ животъ, тѣ нѣмали способности за да управляватъ.

—

Мусулманскы-тѣ жители отъ Силистренско-то окръжіе напослѣдъкъ отправили до Портъ-тѣ едно прошеніе, въ кото ся оплакватъ че Българскы разбойници грабили имота имъ и имъ правали другы обиды. Въ край-тѣ тѣ молятъ Портъ-тѣ да имъ покаже едно мѣсто да ся прѣселятъ или пакъ да земе дѣятелны мѣрки за обезпечеѣть-та имъ и за спокойствіе-то имъ.

—

Въ *Курїе д'Орїанъ* отъ 3 Юнія (н. к.) сѣрцамы едно писмо отъ Пловдивъ както то отговоръ на Френскы-тѣ брошурки "Единаемъ-тѣ прѣдъ Конгресъ-тѣ" отъ кокято той дадъхмы едно скратеніе въ 18-я брой на "Зорица." Въ това писмо, на основаніе че на Гръцкы исторіци, се доказва че Македонцы-тѣ не сѣ были Гърци, и че Тракія и Македонія сѣ населени отъ VI-я вѣкъ насамъ отъ Славяни, които сѣ опазили языка си и характера си и до днесь, въпрѣки гоненія-та които тѣ сѣ търпѣли много вѣкове отъ странъ на Гърцы тѣ и на тѣхно-то духовенство. Въ заключеніе-то му сѣ сама че грамадно-то болшинство на населеніе-то въ Тракія и въ Македонія се приноява за Българско и отъ прѣдставитель-та на Великы-тѣ Силы въ Цариградъ-тѣ на Конференціы-тѣ слѣдъ като тѣ сѣ си допытали за това отъ Консулы-тѣ си въ Турція; и че ако има тукъ-тамъ градаи, варошци, баиски, и Гърци и учени отъ Гръцко произхожденіе, кото не благоволяватъ да ся подчинятъ на Българскы-тѣ власти, нека си отидатъ въ Гърція.

—

La Турки казва че Гръцкый-тѣ Синодъ рѣшилъ да дава една мѣсечна плата отъ 15 т. л. на Гръцкый-тѣ Митрополитъ въ Пловдивъ, защото финансиално-то положеніе на такъ сиархія, стаяло трудно откато Русско-Българскый-тѣ власти сѣ ся установили тамъ. А *Курїе д' Орїанъ* са чуди какъ е възможно що Гръцкый-тѣ владыка да не може да ся подържа отъ паство-то си, когато Фанаріотскы-тѣ стаматскы прозулушилъ сѣбѣ-тѣ че болшинство-то на населеніе-то въ Пловдивска-та область е Гръцко. Обиарждаіе-то на такъ поняк, казва той, не е умно, защото бѣспристрастны-тѣ хора ще заключатъ отъ кеѝ че полесно е да ся турятъ милиони Гърци въ статистическы-тѣ отколото да ся измѣрятъ въ сиархіи-тѣ.

—

Двама та Турскы комисаріи, които бѣхъ ся испратили прѣди нѣколко седмицы къмъ Пловдивъ съ цѣль да приимятъ въ властвующы-тѣ въ Родопскы-тѣ горы, ся завърнали миналата седмица. Спорѣдъ *Л. Хералдъ* тѣ подносели едно изложеніе на Портъ-тѣ, въ кото казвали че взетаниощи-тѣ зели оружіе-то въръцѣ по причина на много-то обиды кото Българы-тѣ имъ правили, и че тѣ нѣкыи да го сложатъ, но щѣли да продъжаватъ да защищаватъ честь-та и права-та си. Тѣ имали оружія и хранѝ за два мѣсецы.

—

Л. Хералдъ ся учудюкви въ Недѣлка по причина че въ сѣвботношный-тѣ ся лѣетъ обиардоха едно безимено и мистеиственно писмо. На другый-тѣ день, Министръ-тѣ на полицїя-тѣ повикалъ редакторъ-тѣ му и му казалъ да напусне Турція въ-тръ въ 48 часа.

—

Персійскый-тѣ Шахъ, кото прѣдпріема второ пътешествіе по Европа, пристигналъ на 11 того въ С. Петербургъ, дѣто ся прѣсѣлъ отъ Руский-тѣ Императоръ твърдѣ блѣскано и тържественно. Оттамъ той щѣлъ да замине прѣдъ Берлинъ за Парижа-то Идоженіе.

—

Напослѣдъкъ Мидхатъ Паша отишелъ въ Варнѝ, дѣто той щѣлъ да обиарди на такъ-то сдѣкъ брошурка подъ заглавіе "Мисалло-то, настояще-то и бѣдаще-то на Турція." Съдѣржаніе-то на такъ брошурки се е обиарждало вече въ едно Англійско Періодическо Списаніе, отъ дѣто *Смалбулъ* го прѣвожда и го обиарждва тѣзи дни по малко.

—

Генералъ Гурко и другы нѣколко чиновницы, които бѣхъ отишли прѣди нѣколко седмицы да придружатъ Великый-тѣ Дукъ Никола до С. Петербургъ, тѣзи дни сѣ се завърнали въ Св. Стефанъ.

—

Г-нъ Братіано, прѣдсѣдатель-тѣ на Румынскый-тѣ Сенатъ, пристигнѣ тука въ Недѣлка съ особенно посланіе. Спорѣдъ *Вакъмъ* то се относало за Турскы-тѣ вѣлнинцы, които се намирать още въ Румынія.

—

Европейскы-тѣ вѣстницы подтвърждаватъ новинки-тѣ че крѣпостъ-та Ада Кале на Дунавъ-тѣ сѣ испразднила отъ Турцы-тѣ на 13 того, и че въ сѣмый-тѣ день се заняла отъ 400 души Австрійскы войскѣ съ сѣгласіе-то на Портъ-та и на Европейскы-тѣ Силы.

—

Научаваемы си че Г-нъ Вѣлко Нейчовъ щѣлъ да почне да издава наскоро единъ Българскы листъ подъ име-то "Народенъ Вѣстникъ." Ный му желаемъ добра сполука.

—

Высока-та Порта ся призовала вечерь-та Конгресъ-тѣ и спорѣдъ *ललेगराफ-Хералдъ* та щѣла да ся прѣдставлава отъ двѣ лица, отъ кото едно-то е Садыкъ Паша, а друго-то или Костаки Мусурусъ Паша, посланникъ-тѣ въ Лондонъ, или Садулахъ Бей, посланникъ-тѣ въ Берлинъ.

—

Миналый-тѣ петъкъ Турско-то Правительство хванало съ наемъ 7 параходы отъ Австрійскы-тѣ Компаніи *Лойдъ* за прѣнасяніе-то на Турскы-тѣ бѣжанци по Анадолскы-тѣ крайбрѣжія.

—

Спорѣдъ вѣстницы-тѣ на Высока-та Порта, въ-въ-рѣки послѣдни-тѣ Министерскы промѣненія, продължавала да изработва новы закоды за прѣобразованія, които щѣли да ся обиарждатъ наскоро.

—

Генералъ Тотлебенъ при дохожданіе-то си тука бѣше запрѣтилъ на Рускы-тѣ чиновницы да постѣватъ столицѣ-та, но сега напослѣдъкъ дигнѣлъ това запрѣщеніе.

—

Напослѣдъкъ Англійскый-тѣ Консулъ въ Критъ, по заповѣдь на Англійско-то Посолство въ Цариградъ, ся старалъ да докара едно прѣмѣріе между Турскы-тѣ войскѝ и Критскы-тѣ въстанници като ся обѣщавалъ да обезпече живота на онѣзи отъ послѣдни-тѣ, които бѣхъ поискали да ся завърнатъ въ жилищи-та си.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Вѣна, 17 Мѣй. — Контъ Андраши обиавилъ на Австрійска-та Делегація, че разпоръчилъ-то на границѣ-то на Бѣлгарія го безпокоило; че той е протестовъ на двѣ годишно-то заниманіе и на свободно-то прѣмѣщаваніе на Рускы-тѣ войскы прѣзъ Румынія; и че разпоръчеіе-то на границы-тѣ на блаѕосѣдныи-тѣ Державицы было вредително за Австрійскы-тѣ интересы, но той не бѣлѣ противъ-то нѣмало за уголѣмяніе-то на Сѣрбія и Черногора. Послѣ той прѣдавалъ че Австрійско-то Правительство съобщило тѣзи си въраженія на Договоры-тѣ на Св. Стефанъ на Западны-тѣ Силы и на Русія.

Букурешть, 17 Мѣй. — Румынскый-тѣ Министръ на Вѣшныи-тѣ Дѣла подалъ на Рускый-тѣ прѣдставитель въ Букурешть една нота въ-която се протестирать противъ Руско-то заниманіе на Румынія, и ся оплакватъ отъ поведеніе-то на Рускы-тѣ войскы.

С. Петербургъ, 17 Мѣй. — Генералъ Игнатіевъ зелѣ отпусъ за да прѣнине Изходно врѣме да чекатина ся въ Кіевъ.

Парижа, 18 Мѣй. — Сто-годишнинъ-та праздникъ на Волтера ся праздуква днесь тухо.

Лондонъ, 18 Мѣй. — Русеи-тѣ продължаватъ да купуватъ оружіи въ Америкѝ.

Лондонъ, 19 Мѣй. — Наслѣдникъ-тѣ на Германскый-тѣ престолъ, зетъ на Англійскы-та Принца, живѣе за сега у дома-тѣ на Лордъ Салисбери. Англійскы-тѣ вѣстницы считатъ това като благопріятенъ знакъ за мира.

Днесь едно обѣзбѣканіе станало между два Германскы бронины корабы, отъ кото единый-тѣ са потопилъ заедно съ 300-400 души, а другый-тѣ са повредилъ.

Лондонъ, 21 Мѣй. — Англія ще ся прѣдставлава въ Конгресъ-тѣ отъ Лордъ Биконсфилдъ, Лордъ Салисбери и Лордъ Одо Ръсселъ (Посланникъ въ Берлинъ).

Берлинъ, 22 Мѣй. — Германскы-тѣ Посланници прѣдъ Силы-тѣ, кото ся подписали Парижкый-тѣ Договоръ, ще имъ прѣнасятъ днесь признателни писма за Конгресъ-тѣ, който трѣбва да ся сѣбере въ Берлинъ въ четвертъкъ на 1/13 Юнія.

Лондонъ, 22 Мѣй. — Контъ Шуваловъ трѣгнѣ за С. Петербургъ.

Анина, 22 Мѣй. — Хора-та тука ся показватъ изплгани въ надежда-та е отъ едуузове-тѣ за нарѣдѣ-тѣ, кото стаяла между Англія и Русія, касателно до Ишрѣ, Тесалія и Критъ.

Единъ Гръцкы морякъ направилъ единъ торпиленъ корабъ отъ желѣзо, въ който той стоялъ вчера 2½ часа подъ водѣ-тѣ, безъ никакво съобщеніе съ въздуха.

Берлинъ, 23 Мѣй. — Вечкы-тѣ Силы прѣдали прѣзовка-та на Конгресъ-тѣ, който ще ся отвори на /13 Юнія.

Здравіе-то на Германскый-тѣ Императоръ продължавало да бѣде по-добрѣ.

Рима, 23 Мѣй. — Министерство-то е явило на Камара-та плавъ-тѣ за едно всеобщо изложеніе въ Римъ на 1881.

Парижа, 23 Мѣй. — Г-нъ Водингтонъ Министръ-тѣ на Вѣшныи-тѣ Дѣла, придруженъ отъ прѣдсѣдатель-тѣ на Френско-то Министерство и отъ Управитель-та на политическы-тѣ работы, ще трѣгнѣ въ Сѣвботи, или въ Недѣлка за Берлинъ дѣто ще стане Конгресъ-тѣ.

Подова са отъ Америкапско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнгтонъ.**
Въ Америкапъ-Англъ.

Въ Печатница-та на А. Х. Бодмайеръ.